

ભાવસુયશવાટિકા

અર્થાત્

અખંડપ્રૌઢપ્રતાપ પોરબંદરાધિપતિ

શ્રીમન્ મહારાણાશ્રી

ભાવસિંહજી બહાદૂરની

પ્રસંગોપાત લખાએલી કવિતાઓનો

સંગ્રહ.

રચનાર.

રાજ્યકવિ નથુરામ સુંદરજી શુક્લ,

વાંકાનેર નિવાસી.

રાજકોટ :

ધી રાઇઝીંગ સ્ટાર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

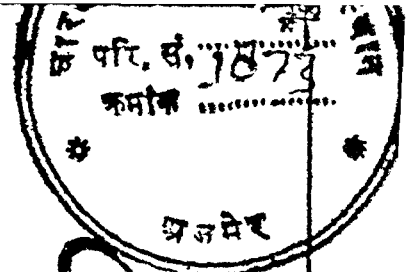
વ્યાસ કાલિદાસ ખીતાબરે છાપ્યું.

મહારાજા શ્રી ભાવસિંહજી બહાદુર—પોરબંદર.

॥ श्रीः ॥

भावसुयशवाटिका.

प्रथम भाग-हिन्दी काव्य.

॥ कवित्त ॥

संत सुखदायिनी महंत वसुधाके मध्य,
सुभग सुदामापुरी परम प्रख्यातहै ॥
अमित उमंगी अष्टसिद्धि नवनिद्धि जहां,
निश्चल निवास करि प्रौढ मुदपातहै ॥
श्रेष्ठ ज्येष्ठ वंश अवतंस देव अंशवारे,
पाटपै पवित्र भाव भूपति सुहातहै ॥
वैभव वखानत सुरेशसे समग्र जाके,
कवि नधुराम आज वाके गुनगातहै ॥ १ ॥

शचीसी सलोनी लोनी ज्यामा सती स्नेहवारी,
 सेवामें सदैव रहै हाजर हुलाससों ॥
 कवि नथुराम श्याम भक्त स्वच्छ प्रेम नेमी,
 दासी दास दोरतहै पास सेवा आशसों ॥
 किंकरसो काम रति रहती लजाई देखि,
 सुखमा समस्त दंपतीके हिय हाससों ॥
 भावसिंह भूपतिके विभव सुवासवतें,
 बढतहे वाल युवराजके विलाससों ॥ २ ॥

पन्ना पुखराज हीरा मानिक मनीओ मोति,
 जोति भरे जाहिर जवाहिरको जोरहै ॥
 कवि नथुराम भाति भाति भव्य भूखनके,
 मंजुश महान भरे ठेरे टोर टोरहै ॥
 मुन्नेकी न संख्या वहां रजतको लेखो कहा,
 कुंदनके आभरन कलित करोरहै ॥
 नौके भाव भूपके निधानहै कुवेर कैसे,
 दानमें लुंटात यह आभा भरे ओरहै ॥ ३ ॥

घूमत गयंद मतवारे घुघरारे घने,
 असित पहार कैसी उपमा धरावते ॥
 कवि नथुराम साजे सुतर सलोने रहे,
 चालवेमें चोट अग्निरथकी चुरावते ॥
 वाजिनके जुथ्य बलवारे रहे राजी रोज,
 धुनिसों धरातलकों गहर गजावते ॥
 राना भावसिंह जू रसीली यह रचासतसों,
 छितिपें सुरेन्द्र कैसो विभव बतावते ॥ ॥४॥

म्याना मजेदार मंजु पालकी प्रभासों पूर,
 वग्गी विध विधकी बनाई गई वेशहै ॥
 कवि नथुराम तावदान भरे तेजहूसों,
 मन हरि लेत जायें मढित मुकेशहै ॥
 भावसिंह भूपतिके वाहन विचित्र जाति,
 पेखिकें प्रमान लेखि शकत न शेशहै ॥
 रवि रथके समान रथपथ रोक रहै,
 साङ्ग सारथीको संग बढ़त विशेषहै ॥ ॥५॥

जोरदार जाहिर मरोरदार तोरदार,
 शूरदार साची भरपूर भव्य भाकीहै ॥
 कवि नथुराम वर वस्त्रदार शस्त्रदार,
 अमित उमंगदार रन छक छाकीहै ॥
 सेना चतुरंगिनी भुपाल भावसिंहजूकी,
 कलित कवायतकी जुगति जमाकीहै ॥
 कालकों डवावनी जरावनी अरिके जोर,
 खल मद खावनी हठावनी हलाकीहै ॥ ६ ॥

बुद्धवारे शुद्धवारे वंशके दिखाव दिव्य,
 कल्मवारे इल्मवारे मोद मतिवारेहै ॥
 कवि नथुराम अभिराम धर्म कर्मवारे,
 दाने दीर्घदर्शी नीति रीति रखवारेहै ॥
 छाया छत्रधारीके पवित्र अधिकारी ऐसे,
 भावसिंह भूपतिके नेनसों न न्यारेहै ॥
 न्याय ओ अन्याय पयपानीके निवेरिवेमें,
 धीरे राजहंसके तमाम गुन धारेहै ॥ ७ ॥

कुंदनको कलित सिंहासन करोरी मोल,
जटित जवाहिरको छत्र छवि छातहै ॥
कवि नथुराम भाव भूपति विराजमान,
लखन रसीली छवि द्रग ललचातहै ॥
भट्टनकी भीर ओर थट्ट गुनी लोकनकी,
कंचनी कलावत गंभीर गुन गातहै ॥
रानाकी सभाकी विभा देखिकें दिमागदार,
साहिबी सुरोंकी लाख बखत लजातहै ॥ ८॥

॥ दोहा ॥

रानाकी रचासत रसिक, बरनत पाउँ न पार ;
अब बरनौं आनंदसों, पट्ट ऋतु विविध विहार ॥ ९ ॥

॥ कवित्त ॥

पावसमें प्रवल प्रयोदको पयान देखि,
 परम प्रमोद पूर अंतर उमंगतें ॥
 कवि नथुराम मधु जाम भरी भाम देत,
 अमित अराम लेत सुखप्रद संगतें ॥
 मधुर मलार धुनी गहरी गजावे भोंन,
 विविध विछौना सोंधा स्रवत पलंगतें ॥
 भावसिंह भूपति यों वरपा व्यतीत करे,
 धेने परिधानकों रंगाय नये रंगतें ॥ ॥१०॥

फूलको वितान त्याँ विछात फूलकी वनाई,
 फूलनके सेरे चारों ओर चित चोर धार ॥
 कवि नथुराम किये खंभे खडे फूलनके,
 फूलनकी सांकरैं फवीहे नई नोकदार ॥
 फूलनकी गादी ओ गलीचे गूंदे फूलनके,
 फूलनके गुच्छे हियहरन धरे हजार ॥
 फूलनकी डोरिसों झुलावे भाव भूपतिकों,
 फूली फूलवेलीसी नवेली अलवेली नार ॥ ॥११॥

शरद सुहावनी वितावे भावसिंह भूप,
 अभ्रख लिपाय आछे अयन दिवालपर ॥
 सुभग विछावत विछात नथुराम श्वेत,
 चमकै मयूखें चन्द्र वादलेकी जालपर ॥
 चोसर चमेलीके धरेहै चारु अंगअंग,
 सेवती सुगंध छाजै वसन विसालपर ॥
 एक चंद अंबर सिताम्बरमें दूजो चंद,
 राजत दुचंद विच उज्ज्वल अटालपर ॥१२॥

मोतिनकी मार हीरा हारकों उतार कर,
 धारत अरगजादि मृगमद मालाकों ॥
 कवि नथुराम आछे अंबर अलग करि,
 पसँद करत दानी सालन दुशालाकों ॥
 गरम गिजाही ल्यों मसाला मजेदार मजुं,
 पामर बनाई देत पोरपति पालाकों ॥
 वालाके विनोद संग प्यालाको प्रमोद पूर,
 भाव भुविपाला सेवै स्वच्छ चित्र शालाकों ॥ १३ ॥

शिशिरकी शीतकों धरे हैं कौन चित्तपर,
 विविध विछौना मखमलके विछाये जात ॥
 कवि नथुराम वारी जारियां अटारियां पै,
 द्रढ पशमीनाहूके परदे धराये जात ॥
 अनल अंगीठियां अधूम धूम धार सौंधा,
 अतर भभकहूसों भुवन भराये जात ॥
 आसव अनंत जाति वासवकों दुर्लभ सो,
 भावासिंह भूपतिकों प्रमदा पिलाये जात ॥ १४ ॥

चंपक चमेली जाई जुई मोगरामें मंजु,
 पुहुप परागवारे भव्य छवि भरते ॥
 कवि नथुराम सोनजुही ओ सुहाग जपा,
 मालतीके मध्य मधु मत्त गुंज करते ॥
 गुनी गुन गावत वसंतकी बहार बड़ी,
 आयस प्रमान परिजन अनुसरते ॥
 वसन वसंती रंग सुमुखी हसंती संग,
 खंती भाव भूपति वसंतमें विहरते ॥ १५ ॥

गहरि गुलाल घटा घुमत छटासों पूर,
 गरजत प्रवल मृदंग धुनी पावतहै ॥
 कवि नथुराम ठाम ठाम धाम धाम हूमैं,
 केसरगुलाब आव बुंद वरषावतहै ॥
 कलित सुकंठी कलावंतीके अलाप यामैं,
 मोर कोकिलाके शोर जाहिर जतावतहै ॥
 खैलत भुपाल भाव फाग अनुराग भरे,
 बहादुर वसंत विच वरषा बतावतहै ॥ १६ ॥

परम हुलास पुहुपनको प्रकाश उत,
 मुदित महान इत सुजन समाजहै ॥
 कवि नथुराम उत कलरव कोकिलाके,
 इत छरिदार हाकैं करत दराजहै ॥
 शिलिमुख श्रेणी सुखदेनी उत गुंजरत,
 गान इत गायकाको सहित सुसाजहै ॥
 नित निज रयासतकों रसिक करन चहे,
 उत ऋतुराज इत भाव महाराजहै ॥ १७ ॥

पुनित सरोरुहसे संतको प्रकाश करि,
 करिर कुपात्रनकों जोर धरी जारो आप ॥
 कवि नथुराम सद्य सुमन सुगंध वैसो,
 प्रवल जहान मध्य सुयश प्रसारो आप ॥
 किंशुक कुसुम जैसे अंकुश अनंत करि,
 मंगल मदान्ध जनहूके कर्न फारो आप ॥
 आज महाराज भादसिंह ऋतुराज बनी,
 रस प्यासे, कोकिल कविके पुंज तारो आप ॥ १८ ॥

सरसोंके सुमन समान छिति यश छायो,
 भरि मुख सौरभसे कलित हृदय रूप ॥
 कवि नथुराम वन वीथीके समान महान,
 वर विकसाय प्रजा रसिक वनाओ रूप ॥
 सुदभर मुखरी समान मधुमालिकाकी,
 बंदी मुख विरद बुलाओ यशके अनूप ॥
 विविध वसंतोत्सव अमित विलोको आप,
 युत युवराज शिर ताज धरि भाव भूप ॥ १९ ॥

खसके अरासनपै छिडके गुलाब आन,
 अमित उठावै आसपास जलजंजधार ॥
 कवि नथुराम चारु चंदन चहल करे,
 लिपतहै घन घनसारसों दसों दियार ॥
 संदलकी सेज कंज दलसों बिछाय राखी,
 विविध मुरवे धरे दरफ बढ़ावै प्यार ॥
 ग्रीष्मको मारत गुमान छांया छत्रधारी,
 वासव समान भाव भूपति करे विहार ॥ २० ॥

॥ दोहा ॥

विभव विविध वरडेसके, कहाँ तक करौं बखान;
 कछुक बताउं वानिमें, महिपति दान महान ॥ २१ ॥

॥ कवित्त ॥

सुन्यो कहनावतमें परम प्रसिद्ध सिद्ध,
 नाम रहे स्थायी जग गीतडेकी भीतडे ॥
 कवि नथुराम यातें अमित उढायो प्रव्य,
 दिग अंतलों बहाये दान दरिया बडे ॥

जाचक अजाचक बनाय दिये जगतीके,
 खंतसों कथत कविं सुजस खडे खडे ॥
 पोर पतशाह भोज तुल्य भावसिंह जूने,
 नाम कियो चारु चिर गुनिनसों गीतडे ॥ २२ ॥

॥ दोहा ॥

नधुरामके नाथकों, ओर भयो अभिलाप;
 भुवन बनायो भव्य अति, भयहर भाव विलास ॥ २३ ॥

॥ कवित्त ॥

तीर रतनाकरको शीतल समीरवारो,
 आवत उशीरको न लेश जहां लेखेमैं ॥
 कवि नधुराम हरियारी हितवारी छाई,
 ब्रच्छ नारिकेल दै प्रतच्छ मोद पेखेमैं ॥
 स्वच्छ सिकताके जहां फरस फवेहे खूब,
 होत प्रतिविम्बित दिनेश स्वर्न रेखेमैं ॥
 भावसिंह भूपतिने भुवन बंधायो वहां,
 दिल हरि लेत स्थान दिव्य छवि देखेमैं ॥ २४ ॥

वर वरडेशजूकी उत्तंग अटान छटा,
 लखत घटानको गरव गरिजातहै ॥
 कवि नथुराम भाव भूपतिके भौन जूकी,
 समता सुमेरु छोडि द्रग न दिखातहै ॥
 रजत पहारहूकै श्रंग समताकै लिये,
 अजहुंलों बढत घटत दुःख पातहै ॥
 सुरके समस्त धाम वरनों विसातमें न,
 राज्य म्हेल रानाको अनूठी छवि छातहै ॥२५॥

तूलके पहलसो महल भावसिंहजूको,
 कैधों दूध फेनसो दमंकित दिखातहै ॥
 कवि नथुराम कैधों फटिक शिलासो फवे,
 कैधों शर्द चांदनीसी ज्योति चमकातहै ॥
 कैधों चन्द्रकान्तसो की पेखों पुखराज कैसो,
 कैधों हंसपच्छकैसी शोभा सरसातहै ॥
 सुरसरिधार कैसो रजत पहार कैसो,
 उपमां मिले न यातें मन सुरझातहै ॥२६॥

राना भावसिंहने रसिक राज्य स्नेह आगे,
 वर वनवायो वाग नजर विलासहै ॥
 विच नथुराम कीने बैठक विलास भौन,
 झूलबेठे झूले जनमोले छलरासहै ॥
 खुछे होद खाछे दायें पंकज प्रकाश पाये,
 नीर भरी कहैं उपावत उलासहै ॥
 सेवती सलोनी लोनी लपटी लवंग लता,
 दरखत दोनावारे खवत सुवासहै ॥ ॥२७॥

नजर विलास वाग भाव भुविपालजूको,
 देखिवेके लाथक दिमागदार दूनोहै ॥
 कवि नथुराम जाति जातिके जनावरके,
 पींजरोसे पूरित छुहावन सलूनोहै ॥
 और कलरवसों अनंत सुख देनहारो,
 मुदको मुकाम अभिराम द्रग दूनोहै ॥
 सिंहनके जोडे चीते कलित कलोलें करे,
 जानों जगदर्शनको नौतम नमूनोहै ॥ ॥२८॥

दिव्य अग्रद्वारकी मैं सुखमा सकों न कही,
लोहसों लपेटे जाके कलित किंदार है ॥
कवि नथुराम ठाम ठाम शस्त्र साजि साजि,
राजी रहै रात दिन जहां रखवार है ॥
आरव ईरानी मुगलान मकरानवारे,
हाजर हमेश धारे हाथ हथियार है ॥
राना भावजूके राजद्वारको दमाम देखि,
बाहुन तलाम गये भाजि सिन्धुपार है ॥ २९ ॥

राना भावजूके राजद्वारकी घटीका घूष,
पापिनकों वरुत पायसालकों बतावती ॥
कवि नथुराम आठोजाम जय उत्तमकों,
सुकत कियेकै लिये जवर जतावती ॥
ग्यानी जनहूकों यह फानी दुनियाँके फैल,
घटि घटि जातहै वो घंटासँ गिनावती ॥
पोर पतशाहको पवित्र विजै वाद्य बनि,
चलि निशिघोस घोष विजय बजावती ॥ ३० ॥

भाति भाति भव्य स्वच्छ व्रच्छ भाव भूपतिने,
 लखि लगवाये जुगतीसों जागजागहै ॥
 कवि नथुराम किये फरस फुहारे वारे,
 देखत द्रगनकों उपावे अनुरागहै ॥
 विविध लतानके वितान ठाम ठाम ठये,
 गृहुप प्रफुल्लितसों झरत परागहै ॥
 सुखको समंदर ओ मंदिर प्रमोद,
 पोरबंदर पतिके रूहेल अंदरको बागहै ॥ ३१ ॥

पोर पतशाहके पवित्र राज्यमहलनमें,
 पूरन प्रमोद भरी मंगलकी मालाहै ॥
 कवि नथुराम ठाम ठाम भड भूपतिके,
 कीने चित्र चारु चित्रकार वे रसालाहै ॥
 ओर अवनीतलके अभिनव द्रव्य धारे,
 दान दया धर्म युद्ध वीर मतवालाहै ॥
 जोतिनकी जाला भरी नयन कसालाहरै,
 भाव भुविपालाकी विशाला चित्रशालाहै ॥ ३२ ॥

दरन दिवारन किंवारन छतें ओ छजें,
 तलन तमाम भाग धारसीसे ढांकेहै ॥
 कवि नथुराम होत एकके अनेक रूप,
 ओपत अनूपसे समुद्र सुखमाकेहै ॥
 इन्द्रके न ऐसे भौन चन्द्रकी मयूखें दवे,
 है न होनवारे तो कहों मैं ओर काकेहै ॥
 लख छवि छाकै जनु पूरन प्रभाके पुंज,
 भाव नृप दांकेकै महल आयनाकेहै ॥ ॥ ३३ ॥

विविध विछायेहे पटीरके पलंग जहां,
 साटिन गिलम गदले सुखकारहै ॥
 कवि नथुराम धाम कामके निवासकैसो,
 कोककी कलाके धरे आसन अपारहै ॥
 मेनका मदालसा तिलोत्तमा त्यों रंभारति,
 गोपतिके चित्रन विचित्र गर्वगारहै ॥
 स्वच्छताकी सीमा भर्यो सोंधाको समुद्र मानो,
 भावको विलास भौन मंजु मजेदारहै ॥ ॥ ३४ ॥

कलित कवालै छुटे कंचनी कलावतीकी,
 नूपुरके नाद चारु लेत हरी चित्तकों ॥
 कवि नथुराम शब्द मधुर मृदंगनके,
 तंबुर सितार वीन छावै राग रीतकों ॥
 सुभग सरंगी संग तानकी तरंगे छोडे,
 रंगे अंग अंग दे उमंग पोषे प्रीतकों ॥
 छाया छत्रधारी भाव भूपको संगीत भौन,
 मित्त बुद्ध आगरको सागरहै गीतको ॥ ॥ ३५ ॥

सुन्नेको सिंहासन जवाहिरकी जोत भर्यो,
 कोंच खुरसीकी लैन शुभ सरसावनो ॥
 कवि नथुराम मनोहारी मीनाकारी काम,
 आयनेकी आवसों अनंत छवि छावनो ॥
 हांडी ग्लास झुम्पर दिवालगिरी वालसेट,
 विद्युत चिरागमाला द्रग दरसावनो ॥
 भावसिंह भूपतिको कलित कचेरीहोल,
 भावनो भलेजनकों आनंद उपावनो ॥ ॥ ३६ ॥

सिंहनीसी शूरी प्रेम पूरी सती रूप रति,
 शर्म धर्म सानी जहां रानीको निवासहै ॥
 कवि नथुराम त्यों पवित्र परिचारिकाके,
 प्रचलित पुंज पुंज हृदय हुलासहै ॥
 करत हुंकारे खेले वाल हरिसो कुमार,
 जात उडि याते अरि मंगलके सासहै ॥
 राना भावसिंहको रसीलो रनवास खास,
 सिंहके अवासकैसो करत प्रकाशहै ॥ ॥ ३७ ॥

सौंधा भौन स्नान भौन विविध विचार भौन,
 सेवा भौन मेवा भौन लखि सुख पाउँमें ॥
 कवि नथुराम लीके वस्त्र भौन शस्त्र भौन,
 आभूषण भौनहै ललित ललचाउँमें ॥
 शांति भौन कांति भौन अनुप इकान्त भौन,
 शाक भौन पाक भौन कितने गिनाउँमें ॥
 राना भावसिंहके रसीले राज्यभ्हेलहूमें,
 अगनित भौन देखि यौन रह जाउँमें ॥ ॥ ३८ ॥

॥ दोहा ॥

रसप्रद रथासत कुसुमको, नौतम भाव नरेन्द्र;
षट्पद वनि शतवरप लगी, चूसो चतुर मरंद ॥ ॥३९॥

॥ विजयादशमी वर्णन ॥

विजयी विजया दशमी दिन, विजयी स्वारी विशाल;
विजयी शस्त्र शमी पूजिवो, विजयी भाव भुपाल । ॥४०॥
सुजश जाज सुदराज गुन, महद भाव महाराज;
अचल रहो चिरकाल यह, तुमरे शिर पर ताज । ॥४१॥
जश ध्वज फहराते रहो, गहराते गुन गान;
अरिदल थहराते रहो, मकरध्वज कुल म्हान । ॥४२॥

॥ कवित्त ॥

(स्वारी वर्णन.)

कारे मेघ मंडलके पटल प्रचंड वैसैं,
अमित उमंड आवै विजयी वितुंड गन ॥
कवि नथुराम साजी राजी वेश वाजिनकी,
सहित अवाजी गाजी रहत अखंड घन ॥

घट्ट थट्ट भट्टनकी हट्टन न देत हथथी,
रथथी महारथथी पुंज पथथीके दवात तन ॥
जात शमी पूजन सुहातहै अमात्य संग,
भावसिंह भूपति धनंजयसे धीरे वन ॥ ॥४३॥

(शस्त्र पूजन.)

आदितकी आभासें अनोखी भूरि भा'की भरी,
छाकी नागिनीसी वांकी श्रेनी समशेरकी ॥
कवि नथुराम प्रौढ पट्टिस प्रचंड सांग,
वान भरे नूतन निपंगनके ढेरकी ॥
चक्र गदा दुवन निकंदिनी दुनाली आली,
कालीसी कराली तोप अनुप अमेरकी ॥
पोर पतशाह पूजे सहित सनेह शस्त्र,
भाव भुविपाल संग भव्य धुनि भेरकी ॥ ॥४४॥

(राजसभा वर्णन.)

पोर पतशाहकी रसीली दिव्य राजसभा,
भावसिंह भूपतिहे इन्द्रसे विराजमान ॥

कवि नथुराम जश धारी छत्र जेठवाको,
 शिरपैं विराजै छाजै नौतम प्रभानिधान ॥
 हाक प्रतिहारनकी हरप उपावे हिय,
 वेहद बढावै मुद ग्हेरो गायकाको गान ॥
 कवि कृतकाव्य कलरवसों कलित भरी,
 देवकी सभासी देखी परत दिमागवान ॥ ४५ ॥

(भूपगुन वर्नन.)

॥ छप्पय ॥

वचन सत्य प्रन सत्य, सत्यभर अनुपम अंतर,
 मतिहि सत्य रति सत्य, सत्यकृति सहित निरंतर;
 सत्यदान दातार, सत्य यश छहरै दिगंतर,
 सत्य कृत्य करधार, करहिं वश जग जिमि मंतर;
 सत्यरूप नथुरामको, नाथ भाव नरवर नविन,
 हनुमंत वंश अवतंसहै, कयौं न सुजश कथही कविन । ४६ ।

॥ सवैया ॥

विक्रम तुल्य सुविक्रमवंत,
 सुविक्रम पौत्र पवित्र मतिके ॥
 मित्र समान सुचित्र प्रभामय,
 मित्र निभात रसीक रतिके ॥
 है नथुराम सदा हितकारक,
 भाव भुपाल कलीत कृतिके ॥
 दीन निवाह दराज करे नित,
 काज करे खलवृन्द क्षतिके ॥ ४७ ॥

॥ कवित्त ॥

प्रवल प्रतापमें प्रतापको प्रताप पाओ,
 न्यायमें नरेश नवशेरखांसे है रहो ॥
 कवि नथुराम राजकाजमें अकव्वरसे,
 सुजस तुम्हारे क्षितिमंडलमें छवै रहो ॥
 पंडित परिच्छामें त्यों ओर शुभसिच्छामेंजु,
 सवल सदैव मोज भोज सम ले रहो ॥
 भावसिंह भूप कवि कोविदके कल्प ब्रच्छ,
 करन समान दान सुवरनदे रहो ॥ ४८ ॥

माधव प्रमान सुत माधवके सत्यवादी,
 भक्त भयहारिवेकी आप द्रढ टेकहै ॥
 कवि नथुराम लक्ष लाईकें सुलाभ रूप,
 विविध विचार हर्ष भरित हरेकहै ॥
 गायक तमामकों सहायक भुपाल भाव,
 सद्य सुखदायक तुम्हारो तन एकहै ॥
 लुपत कविकों देखि दुपत न दान ढिग,
 गुपत गरथी और भुपत अनेकहै ॥ ४९ ॥

कविं गुनीं पंडितके मंडित करत मान,
 खंडित करत खल मारगकों खोदकर ॥
 कवि नथुराम प्रेमप्यासे जो पपीहरेहै,
 वाकों करे तृप्त भूरि अमृतके होदभर ॥
 दुष्टनकों दंडदे प्रचंड कष्ट पापिनकों,
 नष्ट करी नीचनके कीचमें मिलातघर ॥
 भावसिंह भूपकी अनेक राजनीति देखि,
 पोर पतशाहसैं प्रसिद्ध अरि पातडर ॥ ५० ॥

शस्त्र धरी शत्रुनकी आली पायमाली करो,
जोर धरी जालिमके जोरनकों जारो आप ॥
कवि नथुराम श्याम पोरके प्रतापी भाव,
गोद्विज सहाय करी पित्रुनकों तारो आप ॥
छूटो वनी सिंहसे लवारनके लूटो भौन,
क्रोध करी जोद्ध क्रूर कौरवकों मारो आप ॥
संतकों उगारो त्यों संहारो नेष्ट दुष्टनकों,
भारथमें धारो प्यारो पारथको वारो आप ॥ ॥५१॥

(आशिर्वचन.)

परम उदारताको अचल अगार हैकें,
क्षत्र कर्म कलित ललित धरि राजो आप ॥
कवि नथुराम धर्म धाम श्याम घुमलीके,
भावसिंह भूप भव्य भूतलमें भ्राजो आप ॥
विविध विहार प्यार हरष हुलास भर,
लूटि सुखरास गाढ शत्रु शिर गाजो आप ॥
पोर पतशाह काज पुन्यके दराज करी,
युत युवराज क्षितिमंडलमें छाजो आप ॥ ॥५२॥

दर्शनके प्यासी प्रजा पुंजकों दरश दैकें,
हरप समेत वात श्रुति धरते रहो ॥
कवि नथुराम दाद मुनिकें वेदादहुकी,
हित उपजायकें विपाद हरते रहो ॥
आपुनेकों आदर विरादरकों सत्यवात,
चुगल चवायनतें दिल डरते रहो ॥
पोर पतशाह भाव ल्हाव शुभ लेते रोज,
कोटी जुग ऐसे राजकाज करते रहो ॥ ५३ ॥

प्रात उठ नित्य धरी प्रीत करवेके पिछे,
अश्व चढी जैवो कारखानेके तपासमैं ॥
कवि नथुराम सही सिका रुक्का फेर करी,
मंत्र वात करवी बुलाई मंत्री पासमैं ॥
अशन करीकें फिर वांचनको वख्त लेवो,
न्याय भौन जाकें न्याय देवो जन रासमैं ॥
फिर कवि गुनीकों बुलाय भाव ज्येष्ठ भूप,
कोटी जुग राजो ऐसैं विविध विलासमैं ॥ ५४ ॥

आमद खरचको तपास खास करलेवो,
 जवर खजानची जलेवमैं बुलायकैं ॥
 कवि नथुराम दोस्त गिनकैं दिवानजूकों,
 कवी सुनी लहेवी वात मन मुद पायकैं ॥
 सलिलके आये आगें सेतु बांधवेको बोध,
 सत्य शोध लेवो हंस वदन बनायकैं ॥
 भावसिंह भूप काज करते अनूप ऐसे,
 कोटी जुग राजो छत्रधारी यश छायकैं ॥ ५५ ॥

॥ सवैया ॥

चन्द्र पियूष सवे जवलों,
 जवलों रवि ध्वान्त अहार करे ।
 जवलों नथुराम विधि कर वेद,
 अभेद गिरा सुउचार करे ।
 जवलों हरसंग हरि मिलकैं,
 परिपूरन प्रेम प्रचार करे ।
 तवलों भुविपैं नित भाव भुपाल,
 बडे सुख विच विहार करे ॥ ५६ ॥

॥ कवित्त ॥

ज्योलों धरा धारी रहे शिरपैं हमेश शेश,
 ज्योलों अमरेश दुष्ट दानव हने रहे ॥
 कवि नथुराम ज्योलों जागत कृशानु जोति,
 ज्योलों जगदम्ब शंभु भगति सने रहे ॥
 ज्योलों दिगपाल दश ख्यालवश होये विन,
 तंत धरि पछे धरातलके तने रहे ॥
 रुजसैं रहित त्योलों हरदम हितभर,
 कुंवर सहित भाव भूपति वने रहे ॥ ॥ ५७ ॥

शक्रके समान सुख संपत सलोनी सदा,
 शुभ गुन गेह राना स्नेह धरि साजो आप ॥
 कवि नथुराम ठाम ठाम शुभ काम करी,
 नाम करी नीको भुवि मंडलमें भ्राजो आप ॥
 नेष्टकों हठाई श्रेष्ठ होईकें यथेष्ट वली,
 छत्र शिर धारी अत्रुछांयापति छाजो आप ॥
 गाजो अरिगनपैं निवाजो कवि कोविदकों,
 कुंवर समेत कोटी वरप विराजो आप ॥ ॥ ५८ ॥

(पुनर्विजयादशमी वर्नन.)

॥ छप्पय ॥

विविध विजय दायिनी, आज विजयादशमी नृप,
पाओ प्रौढ प्रताप, सद्य पूजिकें शमी नृप;
जुगल चित्त चमकाव, वनी अभिनव उद्यमी नृप,
जाहिर जशकी ज्योत, रहे जग विच जमी नृप;
भावसिंह भूपाल तुम, अचल रहो अशरन शरन,
आशिष कवि नथुरामकी, सदा होइ संपत भरन ॥५९॥

॥ कवित्त ॥

महिप मचाओ युद्ध ओर भूपतें अनोखो,
सत्यताके शस्त्र ओर अस्त्र धार नीतिके ॥
कवि नथुराम धर्म कवच धरीकें धीर,
दयाके द्विरद हो सवार भरे प्रीतिके ॥
दावकी दिमागदार सेना मुखरूप साजो,
राजो भाव भूप सजी साज राजरीतिके ॥
अमित उडाओ कलहंस कीरतिके नीके,
पारथ प्रमान जग भारथकों जीतिकें ॥ ॥ ६० ॥

कुटिल कुपात्र कौरवोंकी फोज फोर डारो,
 तोर डारो किछै सब कुधरम धारीकै ॥
 कवि नथुराम जोर जयद्रथ जालिमको,
 खोजिकें खपाओ तुंड खरित उतारीकें ॥
 दुष्ट दगावाज दंभी दुःखद दुःशासनके,
 वक्षपर बैठ पियो रुधिर निकारीकें ॥
 पोर पतशाह भाव पारथ ओ भीम वैसे,
 विजय असीम लो मदांध अरि मारीकें ॥ ॥६१॥

धन्यहो धरापें धराधीश वरडेश वीर,
 नाथ हो अनाथनके दुष्टके दहनहो ॥
 कवि नथुराम कवि कोविदके कल्पतरु,
 रसके रसेश भाव जश केलि बनहो ॥
 कामिनीके काम अभिराम राम रैयतके,
 भानुसे प्रतापी त्यों भलाईके भवनहो ॥
 घनहो पपीहाके सुमनहो मधुपनके,
 पोर पतशाह मेरे प्रानके पवनहो ॥ ॥ ६२ ॥

प्रबल प्रताप प्रभा पुर्न प्रसराओ राना,
जाहिर जगत मध्य जालिमका जीनापैं ॥
पोर पतशाह पाँव तरल तुरंगमके,
सुभट धराओ धाय शत्रुनका सीनापैं ॥
छाँया छत्रधारी कृपा कुंदन चडाओ आप,
कवि नथुराम नेही नवल नगीनापैं ॥
भावसिंह भूपहो अनुप अवनीके विच,
नष्ट कर नीच कष्ट करकैं कमीनापैं ॥ ॥ ६३ ॥

दुनीमें भयेतें भाव लीन दिग अम्बरको,
अरध उमाने आधो लक्ष्मीपतिने लह्यो ॥
इन्दुकला अंबरमें पन्नग पताल गयो,
गङ्गाको प्रवाह वेगि वारिनिधिमें बह्यो ॥
कवि नथुराम सरवज्ञता अधीशपनौं,
भिक्षाटन यहै तीन ताके शेषमें रह्यो ॥
पोर पतशाह भाव आदि युग आप लह्यो,
अन्त अरिजूकों देन विधि चितमें चह्यो ॥ ॥ ६४ ॥

सुभग सिंगार रस छविपैं छटासों छाजे,
 हरदम हास्य राजे मुख सुखरासमें ॥
 कवि नथुराम बडे वाहुमें विराजे वीर,
 अदभुत आय वसे बुद्धिके विलासमें ॥
 शान्त हृदयेमें चन्द्रकान्तसो प्रकाश करे,
 सुसमयरूप भाव भूपति हुलासमें ॥
 पोर पतशाह ओर करुना भयानक,
 विभत्स रहे घेरे तेरे आरिके अवासमें ॥ ६५ ॥

॥ छप्पय ॥

प्रतिदिन परमानंद, भव्य सु प्रताप भानसो,
 हरष हास हुल्लास, छाओं मङ्गल महानसों;
 वासवके सम विभव, बढो नित नित निधानसों,
 रहो ध्वनित गृह रोज, काव्य कल गहर गानसों;
 कोटि वरष राजो रसिक, भावसिंह भूपाल तुम,
 कवि नथुराम सु कंठमें, धरि जयमाल विशाल तुम ॥ ६६ ॥

॥ कवित्त. ॥

(वर्षगांठ महोत्सव.)

पोषक शशीको पाख प्रवल प्रतिपदाकों,
 पुन्य धाम परम पवित्र पोष मासमें ॥
 कवि नथुराम पोरबंदर प्रभासों पूर,
 नूरके फुहारे छूटे नृपति निवासमें ॥
 लूँटे लच्छ याचक न खूँटेहे खजाने भरे,
 तूटे दंड दारिदही पो'चे भाव पासमें ॥
 जय जयकारकी जमावटसों जग्त छायो,
 आये देव देखनकों उमडि अकाशमें ॥ ॥ ६७ ॥

मानिनीके मुखतें महान घोष मंगलके,
 सुरन समेत हेत श्रुति परिवो करै ॥
 कवि नथुराम धाम धाम धूम धाम छई,
 आंगन अनूपरूप छवि धरिवो करै ॥
 बिबिध पताके बाँके लेकें सौध शिखरपै,
 चित्रित विचित्र पुर चित्त हरिवो करै ॥
 राना भावसिंहकी रसीली जन्मगांठ जान,
 पुर जन परम सुभाव भरिवो करै ॥ ॥ ६८ ॥

दुगुन दिवालीसैं दिमागदार देख्यो द्रष्ट,
 मधुपंचमीसैं पंच गुन मन भावनो ॥
 कवि नथुराम जन्म अष्टमीसैं अष्टगुनो,
 दश गुन दशरासैं हिय हरखावनो ॥
 शत गुनो श्रावनी समाजसैं समग्र भाति,
 सादीसैं सहस्रगुनो आनँद उपावनो ॥
 ज्येष्ठ भाव भूपतिको श्रेष्ठ जन्मगांठ दिन,
 लाखगुनो लाभतैं छितिमें मुद छावनौ ॥ ६९ ॥

छाजी रहे छत्र छांयापतिके छवीसों शीश,
 हाजिरहैं हिम्मती हजार हथियार धर ॥
 साजी रहे संगीतकों कविं नथुराम गुनी,
 राजी रहे सरव समाजी भूप भाव पर ॥
 गाजी रहे गान गरवीले कंचनीके नीके,
 बाजी रहे बाद्य भरे विविध विधान स्वर ॥
 पांजी रहे पाय डर नृपति निवाजी रहे,
 लाजी रहे पेरि कैं पुरंदर प्रताप वर ॥ ७० ॥

आप अंशवंस राजहंस अवतंस रूप,
 भव्य भावसिंहको जनमदिन जानकैं ॥
 कवि नथुराम जमे जटिल जमात युत,
 जलसामें जवर अमित मुद आनकैं ॥
 तांडव त्रिनेत्र नाचे लास्य नाचे पारवती,
 गावत गणेश त्यों कुमार तीखे तानकैं ॥
 तंडु कर ताल वीरभद्र कर वीन वाजे,
 मनिभद्र मुरज वजावे भरे मानकैं ॥ ७१ ॥

इन्द्रनके इन्द्र रामचन्द्रकी सभामें रहे,
 अनिल कुमार धरे आनंदसों मूछ पान ॥
 कवि नथुराम पूछे प्रश्न प्रभु धारी प्रेम,
 आज कहा अमित उमंग उर धरे आन ॥
 लाये शुधि लंकते न इतनो उमंग आयो,
 धाये द्रोनाचलकों उठाये औपधी निधान ॥
 कुंभकर्णवारे कर्ण नासिका विडारे मारे,
 असुर अपारे न्यारे मन मुद ना महान ॥ ७२ ॥

दुगुन दिवालीसैं दिमागदार देख्यो द्रष्ट,
 मधुपंचमीसैं पंच गुन मन भावनो ॥
 कवि नथुराम जन्म अष्टमीसैं अष्टगुनो,
 दश गुन दशरासैं हिय हरखावनो ॥
 शत गुनो श्रावनी समाजसैं समग्र भाति,
 सादीसैं सहस्रगुनो आनँद उपावनो ॥
 ज्येष्ठ भाव भूपतिको श्रेष्ठ जन्मगांठ दिन,
 लाखगुनो लाभतैं छितिमें मुद छावनौ ॥ ६९ ॥

छाजी रहे छत्र छायापतिके छवीसों शीश,
 हाजिरहै हिम्मती हजार हथियार धर ॥
 साजी रहे संगीतकों कविं नथुराम गुनी,
 राजी रहे सरव समाजी भूप भाव पर ॥
 गाजी रहे गान गरवीले कंचनीके नीके,
 वाजी रहे वाद्य भरे विविध विधान स्वर ॥
 पांजी रहे पाय छर नृपति निवाजी रहे,
 लाजी रहे पेरि त्रिकें पुरंदर प्रताप वर ॥ ७० ॥

आप अंशवंस राजहंस अवतंस रूप,
 भव्य भावसिंहको जनमदिन जानकैं ॥
 कविं नथुराम जमे जटिल जमात युत,
 जलसामें जवर अमित मुद आनकैं ॥
 तांडव त्रिनेत्र नाचे लास्य नाचे पारवती,
 गावत गणेश त्यों कुमार तीखे तानकैं ॥
 तंडु कर ताल वीरभद्र कर वीन वाजे,
 मनिभद्र मुरज वजावे भरे मानकैं ॥ ७१ ॥

इन्द्रनके इन्द्र रामचन्द्रकी सभामें रहे,
 अनिल कुमार धरे आनंदसों मूछ पान ॥
 कवि नथुराम पूछे प्रश्न प्रभु धारी प्रेम,
 आज कहा अमित उमंग उर धेरे आन ॥
 लाये शुधि लंकतें न इतनो उमंग आयो,
 धाये द्रोनाचलकों उठाये औषधी निधान ॥
 कुंभकर्णवारे कर्ण नासिका विडारे मारे,
 असुर अपारे न्यारे मन मुद ना महान ॥ ७२ ॥

आये सब अमर सहितें अमरेश वहां,
 लाये अवनीके नीके खोजिकें खबर खास ॥
 कवि नथुराम पद प्रथम प्रभूके वंदि,
 हित चरचाकों जाय वेठे हनुमान.पास ॥
 जानी जगदीश भावसिंहजूकी जन्मगांठ,
 पवनकुमारको प्रकाश्यो हियको हुलास ॥
 राम भेय राजी सीता नेहसों निवाजी रहे,
 गाजी रहे लखन प्रमोदको कंरी प्रकाश ॥ ॥७३॥

भग्त हनुमानजूको जगत्तमध्य ज्यैष्ठवंश,
 परम प्रतापसों विनोद करे वासवसे ॥
 कवि नथुराम राग सुरके समाज सह,
 दैन लगे आशिष यों रसके भरे रवसे ॥
 जाहिर जतावे जोर शोर जगतीके विच,
 वरस करोर जीवे आनंद अभिनवसे
 माधवको नंद भाव वखत बुलंद भूप,
 मस्त रहे मनमें महान मुद आसवसे ॥ ॥ - ७४ ॥

१ (पुनर्वर्षगांठ महोत्सव.)

॥ दोहा ॥

प्रियकरनी तिथि प्रतिपदा, प्रेम प्रसारन पोष;
विशदपक्ष दुःखविखहरन, मंगल मंगल घोष ॥॥७५॥

॥ छप्पय ॥

विविधविलास विशाल, फोज ले दुरग दवावत,
प्रवल प्रेम परकाश, दुरग दर दर छवि छावत;
हर्षपाय उत्कर्ष, शोक अरि रोक हटावत,
जवर हासको वास, खास घर घर प्रति पावत;
मुद अमात्य मंगल नृपति, भाव जन्मदिन जानिकैं,
उर पुर कवि नथुरामको, कवज कियो बल आनिकैं ।७६।

१-यह वर्षगांठ महोत्सव हास्तिनापुर (दिल्ली.) में हुआ था.

॥ कवित्त ॥

साहिबी सदैव रहे सबल सुरेश कैसी,
 पोरकी प्रतिभा सुरपुरसी बनी रहै ॥
 कवि नथुराम श्यामा शचीसी रिझावै सद्य,
 विविध विहार क्रिया सुखसों सनी रहै ॥
 कलित कुवेरहूकी ललित रसीली रमा,
 खंतसों खजाने मध्य गहरी घनी रहै ॥
 जीवे शतवर्ष भावसिंह भुवि भूषन है,
 सुजश सदैव ब्रह्मतनया भनी रहै ॥ ७७ ॥

युधिष्ठिर ओर प्रथिराज शा' अकब्बरसे,
 जा थलमें करत रहेथे नित्य राजकाज ॥
 कवि नथुराम ठाम ठाम जिनके तमाम,
 छावतहै जवर जलूस जसके समाज ॥
 या थलमें पोर पतशाह भावसिंहजूकी,
 सालग्रह पाय दिल हरप भयो दराज ॥
 मोदप्रद साधनसों चित्रित चिराग सुत,
 देखों दिव्य सुखद दिमागदार दिल्ली आज ॥ ७८ ॥

॥ सवैया ॥

उत्तम राज्य युधिष्ठिर कैसो,
 अहोनिश न्यायसों आप चलाओ ।
 त्यों नथुराम प्रताप प्रभा,
 प्रथिराजसी ये पुहुमीपर पाओ ।
 पूर्ण प्रजामनरञ्जनता,
 शुभ शाह अकव्वरसी उर आओ,
 भाव भुपाल पाति पुर पोरके,
 छत्र धरी यशसों छिति छाओ ॥ ॥७९॥

आप प्रभासों अखंड रहो,
 हरवरुत हरामी अरिकी प्रभा हर ।
 त्यों नथुराम जहान तमाममें,
 जाहिर जल्द करो जसके स्वर ।
 पोरहुके पतशाह पवित्र,
 सुभावसों भाव रहो सुखमा भर ।
 छाजो सदा छिति छत्रपाति,
 रतिवंत अति ध्रुवसे धर ऊपर ॥ ॥८०॥

॥ कवित्त ॥

विजय पताके वडे छाई बहोतेरे रहो,
 घेरे रहो गुनी गन देते धन्यवाद धाम ॥
 कवि नथुराम सद्य सुखद सुजसवारे,
 वंदीवर विरद उचारे रहो आठो जाम ॥
 पोर पतशाह भाव जाहिर जगत मध्य,
 आप रहो अचल अनंत जुग ले अराम ॥
 छाजे रहो छत्र शिर राजे रहो रिद्धि सिद्धि,
 गाजे रहो अरिपैं विराजे रहो नीको नाम । ॥८१॥

प्रशंसा

देखे देश देशके नरेश वेश देश फिरी,
 पग्यो कवि प्यारमें प्रथेश नहिं पेख्योमैं ॥
 कवि नथुराम धीर वीर ओ उदार दिल,
 पीर परपीरको अमीर नहिं देख्योमैं ॥
 दानी तो न ग्यानी दानी ग्यानी तो प्रमानी नाहिं,
 दानी ग्यानी ओ प्रमानी लाखमें न लेख्योमैं ॥
 करनसो दानी पृथुराजसो प्रमानी आज,
 पोर पतशाह भाव एक अवरेख्योमैं ॥ ॥ ८२ ॥

सागरमें खार मारतंडको प्रचंड मार,
मघवा सभीत चित उनकों न चाउंमैं ॥
कवि नथुराम त्यों धनंजय वन्यो शिखंडी,
भीम अति अहारी यातें हियकों हठाऊंमैं ॥
पंकजहै पंकमें मयंकमें कलंक लग्यो,
दिलके विचार पल पल पलटाऊंमैं ॥
भूपनके रूप भावसिंह गुनकूप राना,
घटित तिहारी कौन उपमा घटाऊंमैं ॥ ८३ ॥

कामनको काम सुखधाम साधु संतनको,
कवि कुलहुपैं कल्पवृक्षकैसो छायोहै ॥
दुष्ट खल चौरनपैं कालदंडसो दिखायो,
अरि झुंड तुंड क्रोधी नाहरसो धायोहै ॥
अर्थिनको कर्न सुखभर्नहै सनेहिनको,
शत्रु अभिमानीको प्रसिद्ध पद पायोहै ॥
कवि नथुराम ऐसे बहुत वनाय रूप,
भूप भावसिंह देवरूप दरसायोहै ॥ ८४ ॥

महद प्रभाकों मेट भोज भुविं छोरि गयो,
 यातें काव्यकंजन समूह कुमलायेहै ॥
 कवि नथुराम कविकोक विछराने व्होत,
 दारिद तिमिरहुसैं मन मुरझायेहै ॥
 वित्तचखके विहीन दीनहैं न देखे जरा,
 सूमशिला संग अंग पूर्न दुःख पायेहै ॥
 भावसिंह भूप भानु पूरन प्रकाश्यो जान,
 अव कविकोक थोक धीर तजि धायेहै ॥ ८५ ॥

कविकुल कमल बहुत विकसाय जिने,
 गुनीगन भौरके तजाये दुःखदलहै ॥
 कवि नथुराम वंदीकोकके विदारे कष्ट,
 क्रूरन कुमुदकों वतायो निजवलहै ॥
 खलनखघोतहुकी जोतको हयोंहै जोर,
 अरिउदुगनपैं पसारे करानलहै ॥
 माधवको नंद भाव वखत बुलंद आज,
 रानो रविरूप आभा धरन अटलहै ॥ ८६ ॥

(आशीर्वचन.)

सुखद सुधासी नित्य भानुकी प्रभासी कीर्ति,
काशी कलकत्तापै प्रकाशी छिति छवै रहो ॥
कवि नथुराम भावसिंह भुविपाल तेरे,
अरिन उदासी वनवासी दीन द्वै रहो ॥
आप अविनाशी होय विविध विलासी बनो,
बंदी हितसानी वानी विजय भने रहो ॥
हृदय हुलासी कवि भनत अशीश खासी,
शक्र शची वैसे तुम दंपति बने रहो ॥ ८७ ॥

(असि वर्नन.)

अनलशिखाहै की शिखाहै कालकूटहुकी,
किधौ शर दुःसह अगस्त्य अवरख्योमें ॥
किधौ नथुराम ज्वालामुखीकी जगीहै जोत,
तिच्छन त्रिशूल शूलपान कर लेख्योमें ॥
भीषमको वान की प्रचंड दंड कालहुको,
किधौ वज्र पान पाकशासनके पेख्योमें ॥
रनमें रमत समशेर राना भावकी के,
असुरको अंतक बराहदंत देख्योमें ॥ ८८ ॥

छूटीहै छंछेडी किधों वाघिनी वितुंड तुंड,
 तूटी किधों नागिनी कराल तलातलकी ॥
 किधों नथुराम फूटी कालिकाकी क्रोध ज्वाल,
 वज्र वालिका की किधों वेटी हलाहलकी ॥
 किधों पाकशासनको पुहुमी पर्योहै वज्र,
 किधों चली ज्वाल बड़ी बाडव अनलकी ॥
 अरिनकी छातीकों कंपाती मदमाती आज,
 किधों तेग ताती भावसिंहजुकी झलकी ॥ ८९ ॥

(दुनाली वर्नन.)

बाडव चढ्योहै नभ वारिधिकों छांड किधों,
 ज्वाला चढी जारिवेकों नगरी सुरेशकी ॥
 कवि नथुराम किधों धाम निज छोरि आज,
 दामन चलीहै लेन खवरी दिनेशकी ॥
 भव चखज्वाल कामजारिवेकों कोप चली,
 किधों लंक जरत पलात असुरेशकी ॥
 अरि अंत बूटीहै कि तूटी मारतंड कला,
 छूटीहै दुनाली भाव छांयाके नरेशकी ॥ ९० ॥

॥ छप्पय ॥

(श्री शिवालय खातमुहूर्त्त प्रसंग.)

संवत शत उन्नीस, साठ श्रावन सुखदाता,
शुक्ल पक्ष शनि दशमी, वंश हनुमत विख्याता;
भावसिंह भूपाल, पोरवंदर पतशाही,
धर्मधुरंधर धीर, वीर गुनिके गुनग्राही;
माधव सुत माधव सदृश, प्रिय नथुरामहुके पती,
हरमंदिरको हरखतें, खात मुरत किय धर रती ॥११॥

॥ कवित्त ॥

विधविध वाद्य वर वाजत वनारसमें,
शृंगी भृंगी एकदन्त मुदित भये दर्राज ॥
कविं नथुराम कियो ताण्डव त्रिलोचननैं,
आये मुनि नारदजी श्रवन सुनी अवाज ॥
पूछत भये है कहा कारन अनंदको ये,
ताहिं समे ताकों यह कहत सबैं समाज ॥
भाव भुविपाल पोर पुरमें पवित्र शिव,—
आलयको खात मुहूर्त्त करत अनूप आज ॥१२॥

(आशीर्वाद.)

शिरकों नमाय रहो अरि तुव पायनमें,
 परम प्रतापवान तो समान फिरको ॥
 कवि नथुराम होहु जयको निवास नित्य,
 हरीकें गरीबनको चिन्ताज्वर चिरको ॥
 दानी निरमानी ग्यानी विविध विधानीवीर,
 पोर धराधीश अंश तूहै गंगधरको ॥
 भूपवर भावसिंह सुरतरुरूप होहु,
 हरको कलीत कर तेरो ताज शिरको ॥ ॥ ९३ ॥

साहिबी सुरेशकैसी पाय पुहुमीपै नित्य,
 चलित न चित्त जाको कलित करेहे कर्म ॥
 कवि नथुराम ज्येष्ठ वंश अवतंस श्रेष्ठ,
 धारतहै धीरवर धवल धरापै धर्म ॥
 स्नेहसों करत खात मुरत शिवालयको,
 माधवको नंद सब जानत महान मर्म ॥
 पोर पतशाह भावसिंह भूपतीके नीके,
 करहु शिवाकेपाति शङ्कर सदैव शर्म ॥ ॥ ९४ ॥

कर्न सम दानमें त्यों प्रवीन कलानमेंजु,
 सिंह सम सबल विसेख्यो कुल मानमें ॥
 ज्ञानको निधान देख्यो खूब मन ख्याल करी,
 भोज महिपाल सम आज गुनजानमें ॥
 कवि नथुराम वरडेश भावसिंह भूप,
 राजत अनूपरूप भूपति महानमें ॥
 रिपुकुल काल पोरबंदर नरेन्द्र वीर,
 जीवो चिरकाल वाल सहित जहानमें ॥ ॥९५॥

मंजुल निकुंजमें ललितादी सखीसों कह्यो,
 चौरी खेलिवेकी चाह चितमें हमारेहै ॥
 कवि नथुराम यातें एककी मुंदाय आंख,
 और दुरी दोर ठोर ठोर वषु धारेहै ॥
 आप तरु जालमें भुलाय नववाल संग,
 छुपन बताय तन छुवन विचारेहै ॥
 भारे भारे भूपनके रूप भावसिंह राना,
 ऐसे राधारमन तिहारे रछवारेहै ॥ ॥ ९६ ॥

॥ छप्पय ॥

जव लगि रविकर तिमिर, नाश करते रहै भू'पर,
 जव लगि शशिकर शीत, अधम आतपके ऊपर;
 जव लगि हर धर रहे, ध्यान हरिको निज अंतर,
 जव लगि हरि हरहुको, ध्यान धरि रहे निरंतर;
 भावसिंह भूपाल तुम, प्रवल पोरवंदर पती,
 अचल रहो अचला मधी, तव लगि कर शुभ यश सुकृति. ॥९७॥

॥ संपूर्ण : प्रथमविभाग : ॥

॥ श्री : ॥

भावसुयशवाटिका.

द्वितीय भाग-गुर्जर काव्य.

छन्द हरिणीत.

छे पुहुमि पीठपरें पराक्रमौ जपर जहिर जेठवा,
शुभ काम धारी काम जनहितनां करे नित नित नवां;
तुं आप धन्यरं ओहने आरोग्यता सह उन्नति,
भयहरणु भाव छेवे जुगो जुग पोरअंदरनो पति. १.

कलिभां करणु सभ कोउथी हरिया वहावे दानना,
जपर जपेछे जप गुणौगुणु गर्वथी गुणुगानना;
कवि पंडितोने पाणतां रसवंत नित राणी रती,
भयहरणु भाव छेवे जुगो जुग पोरअंदरनो पति. २.

બહોં રીત ભોજ સમાન જેણે ભાવ વિધાપર બયોં,
સાક્ષર તણા સમુદાયનો ચિત ચાવ સ્થિર ચૈને કર્યો;
ઉત્તમ કૃતિ મોટી મતિ ખલવૃન્દને આપે ક્ષતિ,
ભયહરણુ ભાવ હૈવે જુગો જુગ પોરખંદરનો પતિ. ૩.

છે સમરસિંહ સમો સમરમાં શુદ્ધ શર સુહામણો,
બરપૂર વીરરસેં બયોં સુનિધાન છે સદ્ગુણ તણો;
બોધ્યા વિના કરોંને બતાવે કામ દામ દઈ અતિ,
ભયહરણુ ભાવ હૈવે જુગો જુગ પોરખંદરનો પતિ. ૪.

પૂરી કરેછે પ્રેમથી કોડો જનોની કામના,
અનમી અચલ દ્રઢ ઉર કરી નવલી વધારે નામના;
ગંભીર ધીર અમીર અંતર અમિત મુદપ્રદ આકૃતિ,
ભયહરણુ ભાવ હૈવે જુગો જુગ પોરખંદરનો પતિ. ૫.

હરિચંદ્ર પેઠે હાલ જેને મુખ નકાર મળે નહીં,
ભાગે તણને માનતો મુખ શત્રુને પણ દે સહી;
દૈવી દયા દિલમાં વસી સતયુગમહી જે શોભતી,
ભયહરણુ ભાવ હૈવે જુગો જુગ પોરખંદરનો પતિ. ૬.

પૂરણ પ્રતાપ સમી પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં પ્રેમછે,
જલિમ નરોનાં જોર નિત્યેં જાળવાનું નેમ છે;
દિગચ્ચન્ત સૂધી ખંતથી કીરતિ કલિત કીધી હતી,
ભયહરણુ ભાવ હૈવે જુગો જુગ પોરખંદરનો પતિ. ૭.

વિક્રમસમો વરદાષ્ટ કષ્ટ વિદારવાના કામનો,
રે'અચલ અવનીપર અહોનિશ નાથ કવિ નથુરામનો;
એ શુદ્ધ મનથી સર્વદા આશીર્વચન આપું અતિ,
ભયહરણ ભાવ જીવે જુગો જુગ પોરખંદરનો પતિ. ૮.

નવિન વર્ષ મુખ્યારક.

રોળા વૃત્ત.

પોરખંદરના પ્રવિણ, રાજ રાણા રસમૂરતિ,
દેવ સમા દાતાર, જની શોભાવો સુરતિ;
ખુદ્દો થાળે ખચિત, ધરે મુકતાનો ખાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૯.

અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિદ્ધિ, વાસ લુવને નિત વસજે,
મંગલ મોદ સમેત, હરોજ હસાવી હસજે;
વિવિધ વિહારોમહી, અધિક આનંદ ઉછાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૧૦.

દન્દ્ર સમો અધિધર, આપ ભોગવજે ભૂ'માં,
અચલ પાટપર પાય, અચલતા જેની ધૂમાં;
ખહુ ખળથી ખહાદૂર, ખેંધમાનીને ખાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૧૧.

વિજયી કરમાં રહે, અચલ દ્રઢ તેગ ચમકતી,
મુગટ મણીની પ્રભા, દશે દિશ રહે દમકતી;
ખળ ખઘોતો તણાં, તેજ તૃણ પેહં ટાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૧૨.

અભિનવ ગામ ગરાસ, મહદ ખળથી મેળવજો,
પ્રથુ પેઠે' પ્રતિદિવસ, કલિત પૃથ્વી કેળવજો;
ધરી શત્રુ શિર પાય, વૈર પૂર્વજનું વાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૧૩.

પરમ ધર્મની પાજ, બાંધો જશ જગમાં લેજો,
સંતોને સંતોષ, દુઃખ દુષ્ટોને દેજો;
દેખાડો દિગ અન્ત, લગી કીર્તિ દ્રુમ ડાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૧૪

રાજકાજમાં રસિક, રૂપ રચાસત રસવાળી,
દિવ્ય રાજ્ય ગૃહમાહિં, સદા દેખાઓ દિવાળી;
સુગલખોરને ચિત્ત, જગવજો જખરી જનાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૧૫

કોટિ વર્ષ કમનીય, છત્ર શિર ઉપર ધરજો,
પ્રખળ જયેષ્ઠ કુળ શ્રેષ્ઠ, બિરદ સુવિકાશિત કરજો;
કવિ નથુનો કર સાહોં, ગ્રેમ ધરોંને નિત પાળો,
નવિન વર્ષમાં ભાવ, ભૂપ નવલાં સુખ ન્યાળો. ૧૬

છન્દ હરિગીત.

મહિપાલ મહિમંડલમહો રાજો મહિપની માજ થૈ,
દ્રઢ ધર્મ ધરણીમાં ધરો, પ્રીતે ધરમની પાજ થૈ;
પ્રતિદિન પરમ આનંદમાં રહો પોરખદરના પતિ,
તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખસંપતિ. ૧૭

નવ નિદ્ધિ સિદ્ધિ અષ્ટ ભુવને ભાવથી વાસો વસે,
વરસે કૃપા દ્રષ્ટિ કરી કુલદેવ નિત અમૃત રસે;
શત વર્ષ શોભો હર્ષમાં ઉત્તમ નિરોગી આકૃતિ,
તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખ સંપતિ. ૧૮

મનમાં વસો મનહરણુ સુદ મહતા ભયો મમતા થકી,
તનમાં વસો ધરો તંત શાન્તિ કાન્તિ નેહ થકી નકી;
અમૃત વસો દ્વય આંખમાં આનંદ ધારીને અતિ,
તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખ સંપતિ. ૧૯

રસવંત તપની રાજિમાં રાજો રસીલા રાજ થૈ;
અરિ અંત આણ્યો ગહત શોભો સર્વના શિરતાજ થૈ;
કવિ કોવિદોના મુખ થકી ક્ષિતિમાં કરો કીર્તિ છતી,
તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખ સંપતિ. ૨૦

વાજો વિજયનાં વાઘ વસુધામાંહિ સહુકોથી વડાં,
કરજો પ્રતાપ તણા પ્રબલ ખાંતે ઘણા યોદ્ધા ખગ;
ખલ અંધકાર નિવારવા રાખો હરે રાણા રતી,
તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખ સંપતિ. ૨૧

નિશિઘોસ મંગળઘોષથી ગહરાં રહો ગૃહ ગાજતાં,
 સુવિશાલ બંધનમાલથી, રહો રોજ દ્વારો રાજતાં;
 રહો ફરકતા જય ધ્વજ પતાકા, પ્રતિદિને ગૃહ ગૃહ પ્રતિ.
 તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખ સંપત્તિ. ૨૨

રંગોલિથી રંગેલ આંગણુ અતિ રહો નિત આપતાં,
 ચંદ્રક ચુનીના ચાર ચોક રહો શશીધુતિ લોપતાં;
 ઇન્દ્રાણી જેવી રાણિઓ શોભો ભુવનમાંહી સતી,
 તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખ સંપત્તિ. ૨૩

ધર સુત્ર પુત્ર પ્રભા બરું સુપત્રિત શોભો સર્વથી,
 શિર છત્ર ધારી અત્ર સિંહ સમાન ગાળે ગર્વથી;
 નયુગમ દેવિના નાથ પામે ઇન્દ્ર જેવી ઉન્નતિ,
 તપ ભાવ નૂતન વર્ષમાં નૂતન લિઓ સુખ સંપત્તિ. ૨૪

શાર્દૂલવિકીરિત છન્દ.

સારો અર્થ સુખે રહી સુજનના, રાણા કુળે છો રવિ,
 દીર્ઘાયુ સુતસંગ રંગરસમાં, રાજ રહો રાજવી;
 માણો મોજ મજા વિવિધ મુદથી, ઉદ્યોગ આરામની,
 આ આશીશનવીન વર્ષમહિંછે, નિત્યે નયુરામની. ૨૫

ગાળો વખત તમામ ભાવ નૃપતિ, આનંદ ઉવાનમાં,
ખ્યાતી ખૂબ કરી ખરી ખલકમાં, ગાયે ગુણી ગાનમાં;
પાળો પ્રેમ ધરી પ્રજા ગણ સદા, રાખી પ્રથા રામની,
આ આશીશ નવીન વર્ષમહિં છે, નિત્યે નયુરામની. ૨૬

વાળે વાઘ નવાં નવાં વિજયનાં, ખાસાં નવે ખંડમાં,
શત્રુ વર્ગ સમગ્ર વ્યથ ખનોંતે, દાડી રહો દંડમાં ;
ગાયે મંગલગીત પ્રીત ધરોંતે, ગોરી સહુ ગામની,
આ આશીશ નવીન વર્ષમહિં છે, નિત્યે નયુરામની ૨૭

કીર્તિવંત કુખેર તુલ્ય ધનના, બંડાર ઝાઝા બરો,
બહાલે દાન દઈ નવીન ગુણોના, સંકષ્ટ સર્વે હરો ;
ધીરા ધર્મ સુકર્મના પ્રખળથી, રક્ષા કરો ધામની,
આ આશીશ નવીન વર્ષમહિં છે, નિત્યે નયુરામની ૨૮

સારાં કાર્યે નવીન નિલ કરથી, કોડે રસીલા કરો,
રંગીલા નૃપ રાજ્ય લક્ષ્મી નવલી, વેગે તમેતે વરો ;
પામે સિદ્ધિ પવિત્ર હેત ધરોંતે, હૈયા તણી હામની,
આ આશીશ નવીન વર્ષમહિં છે, નિત્યે નયુરામની ૨૯

ભાળો કામિનો ભાવથી ભુવનમાં, કાન્તિ રડી કામની,
માળા મોદધરી જપો નૃપતિ આ, ભાવેશના નામની ;
સેવા સર્વ કરો વિશુદ્ધિલથી, શ્રી પોરના સ્યામની,
આવી આશ નવીન વર્ષમહિં છે, નિત્યે નયુરામની ૩૦

આપો આશીશ રાજકીય જન સૌ, “ભાવેશ છવો ધણું,”
 ઇચ્છો શ્રેય સદૈવ અન્તરવિષે શ્રી અન્નદાતા તણું ;
 હેતે સર્વ દલાલ નિમક કરો, દૂરે તૃપા દામની,
 આવી આશ નવીન વર્ષમહિ છે, નિત્યે નયુરામની ૩૧

જેઠી વંદા વિષે જવાંમરદ શ્રી રાણા તણા રાજમાં,
 હાંશેથી હરવખ્ત હાજર રહો, કીર્તિ બધાં કાજમાં
 આખાદી પુરની કરો જન સહ, જાગી દિવા જામની,
 આત્રી આશ નવીન વર્ષમહિ છે નિત્યે નયુરામની ૩૨

મનહર છંદ.

જેવા ધામધૂમ આજ થતી પોરખંદરમાં,
 સુરના સમૂહ તંબૂ અંખરમાં તાણે છે.
 રાણાની અલૌકિક ઉદારતા અપાર તેમ,
 રૈયતપરેની રેખ અન્તરમાં આણે છે.
 કહે નયુરામ પાત્રી વિરમય તમામ લહાં,
 વિશ્વપરં વિશ્વકર્મા જેઠવાને જાણે છે.
 ઉદ્યોગી જનોને અતિ ઉત્તેજન આપવાથી,
 વિવિધ વડાઈ ભાવ ભૂપત્રી વખાણે છે. ૩૩

આ કવિતા ઉદ્યોગીખાતામાં અમૂલ્ય ઉત્તેજન આપતી વખત કરેલી છે.

સાગર સમાન દિલ નાગર નરેશતણું,
હઠેછે તરંગ દિનરાત જેમાં દાનના.
કહે નથુરામ કીર્તિ વરણ વિશેષ થતાં,
આવીને મળેછે નદીવૃન્દ નિત માનના.
આગળોટ જેમાં અતિ ઉત્તમ વિચારો તણી,
ખારે માસ ચાલતીછે આવે ના ખયાનમાં.
પોરના પવિત્ર ભાવસિંહ ભૂપતિને પ્રભુ,
આપો સુખ અરજ અમારી ધરી ધ્યાનમાં

૩૪

ભાવસિંહ ભૂપતિને ભૂમીપર ભાળ્યા છતાં,
ગાળ ગાળ વારિધિ ગુમાન વૃથા ધારેછે.
તારછ ક્યાં કહે તારા આશ્રિત તમામને તું,
આતો સર્વ આશ્રિતને તાંતધરી તારેછે.
તાં જળ પુષ્કળ ના આવે ઉપયોગમહીં,
આતું દ્રવ્ય અર્થ સારા અવનીમાં સારેછે.
કહે નથુરામ રહે હદમાં હરોજ તું તો,
જેઠવાનો જશ તો દિગ્ગન્તે દોટ મારેછે.

૩૫

(વિજયા દશમી પ્રસંગે કરેલી કવિતાઓ.)

ત્રેમ પુષ્પઅંજલીથી સુષુદ્ધિશમીનું શાણા,
પૂજન પવિત્ર કરો સુધર્મને સ્થાપવા.
મહા સુવિચારશસ્ત્ર મોદથી ગ્રહી લ્યો મોટાં,
આપોને અભય નથુરામ નિલ આપવા.

સમ્મવટ સારી કરો દ્રઢતા સરાણે તેની,
અધમઅરિને અવનીયકી ઉથાપવા,
રાણા ભાવસિંહ આપ અર્જુન સમાન ખની,
કૂર જન કૌરવોને માંડો કાઠે કાપવા.

૩૬

વિજયા દશમીં કેરી સાળને સવારી દિવ્ય,
અધિક ઉમંગ વરતાવો વાટ ઘાટપર.
હયપર હાથીપર સાથીસંગ રંગ બચી,
શોભો ચલાવીને સેના દુષ્ટાતણા ઘાટપર.
નિત્ય નથુરામ હરી ઉત્તમ તણા ઉચાટ,
હેતથી હમેશ હીંચો ખાસી હેમ ખાટપર.
દાની ભાવ ભૂપ રહો સુચિર બિરાજમાન,
પરમ પ્રતાપી પોરખંદરના પાટપર.

૩૭

સાળ સર્વ સાજ મહારાજ ગજરાજપર,
વાસવ સમાન શોભા પ્રતિદિન પામજો.
વિજયા વિશેષ ખની ભાવ ભૂપ ભૂતલમાં,
સાધી સુખ નિત્ય નથુરામ વ્યાધિ વામજો.
રાણા કુળ રત્ન જોયા જોઈવામાં જોરદાર,
અમિત ઉદાર અવનીમાં અભિરામજો.
નામ જોતાં વ્યાખ્યુંછે અખંડ નવખંડમાંહી,
તોપણ જશેથી ઝાઝા જગતમાંહી જામજો.

૩૮

જ્યાં લગી પતંગ રહે અખરે પ્રકાશમાન,
ત્યાં લગી પ્રતાપતાપે અરિને તપાવજો.
નીતિવાળા નરોત્ત્વ જેઠવા જમાવી જોર,
વિષ્ણુ વધારી ખાંતે ખળને અપાવજો,
અખત યુદ્ધ બાવ બરડા તખતપર,
નિત્ય નથુરામ મંત્ર જશના જપાવજો.
ઉત્તમ અનેક ટેક પાળીને વિવેકવંત,
છાંયાપતિ છાપ છત્રધારીમાં છપાવજો.

૩૯

છન્દ મહિહીપ.

વિવિધ વિજય વિશ્વમાં હુપાલ બાવ પામો,
પોરના પ્રતાપો રાજ વ્યાધિ સર્વ વામો.....ટેક.
ચાર ચન્દ્રના સમાન શાન્તિ કાન્તિ સાઓ,
ત્રેમો પોયણા ખિલાવો ગીતમાં ગવાઓ.....વિવિધ.
રવિ સમાન રોજ પૂર્ણ તેજ પામો પ્યારા,
નિર્બળ નરરાજ કરો પાપો તિમિર તારા.....વિવિધ.
કાવિદ કવિ કમળના તમાગ કષ્ટ કાપો,
ચતુર ચક્રવાકને અનંત સુખ આપો.....વિવિધ.
છેલ ગેલ ગેલમાં પ્રતાપ છાપ છાપો,
સુજશ શંકુઓથી ભૂપ મહિ સમગ્ર માપો...વિવિધ.

જ્યેષ્ઠ શ્રેષ્ઠ જોષને જરૂર સંગ રાખો,
 અનહદ રસ આનંદનો ચતુર નિલ ચાખો.....વિવિધ.
 નિત કવિ નથુરામને મળેછે મિષ્ટ મેવા,
 હરિ હરોજ સોંપજો સનેહ ધારીં સેવા.....વિવિધ. ૪૦

રક્ષા કવચ.

ટાહરા.

અજ પ્રભુ પગની અહરનિશ, ગોઠણની અણિમાન;
 યગ ઉર અચ્યુત કટિ, હયગ્રિવ ઉદર મહાન. ૪૧
 કરણાળું કેશવ હૃદય, વક્ષઃસ્થલની ઈશ;
 ઇન્દ્ર કંઠ વિષ્ણુભુજ, ઉર કમ મુખ ઇશ શીશ. ૪૨
 ચક્રધરણુ આગળ રહે, ગદાધરણુ પ્રભુ પ્રષ્ટ;
 ધતુધરણુ ને ખડ્ગધર, ઉભય પાર્શ્વ અર્મોવૃષ્ટ. ૪૩
 શંખધરણુ ઉર ગામ પ્રભુ, રહો ચતુર્દિશ રોજ;
 ઊપર રહો ઉપેન્દ્ર પ્રભુ, હેઠળ તાર્ક્ષ્ય હરોજ. ૪૪
 હનુધર દશ દિશમાં રહે, પ્રશ્નિગર્ભ ધી ધામ;
 પર પ્રભુ પરમાનંદની, ગમતે ગોવિંદ સ્યામ. ૪૫

સૂતાં માધવ ચાલતાં, વૈકુંઠાધિપ દેવ;	
રમાપતિ રમતાં અને, જમતાં યમ સદૈવ.	૪૬
ક્ષણ પ્રતિક્ષણ એ દેવતા, મનમાં આણી મોજ;	
કુંવર સહિત નૃપ ભાવની, રક્ષા કરજો રોજ.	૪૭
કવચ કર્યું કોડે કરી, શ્યામ ધર્મ સુખધામ;	
આશિષ દે આનંદથી, નિત નિત નથૂરામ.	૪૮

સોરઠા.

નેક ટેકમાં એક, નૃપ અનેક કરતાં અધિક ;	
વડપણુધરણુ વિવેક, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો.....૪૯	
સુંદર સુમતિ અગાર, મન મહંત નદ મદ રહિત ;	
વિનયી વિવિધ વિચાર, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો...૫૦	
પરમ ધરમ ધરનાર, શરમ નિભાવણુ સર્વની ;	
જળર કરી જયકાર, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો.....૫૧	
સુયશ વધારણુ વીર, વસુધાતલમાંહીં વડો ;	
આનંદી અતિ ધીર, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો.....૫૨	
દેવાંશી દાતાર, ભોજ સમો ભૂતલમાંહીં ;	
તેજ દાન તરવાર, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો.....૫૩	

સસ વચન વદનાર, સસ પ્રીતિ રીતિ સુયશ ;
 સસ મૂર્તિ સુખદાર, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો.....૫૪

અરિ ઠરાલનો કાલ, વિજયમાંલ સુવિશાલ ઉર ;
 કવિ પંડિત પ્રતિપાલ, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો.....૫૫

માધવ પુત્ર પવિત્ર, સુભગ ચિત્ર ચતુરાધનું ;
 મહદ પોરનમ મિત્ર, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો.....૫૬

પ્રિય પ્રભાતમાં નામ, સમરણ કરવાનું સરસ ;
 નિત નિત કવિ નયુરામ, અચલ ભાવ ભૂપતિ રહો...૫૭

દોહરા.

વિવિધ વિભવ લ્યો વિશ્વમાં, ધારી હર્ષ હમેશ;
 ઇન્દ્ર બનો અવનીતણા, બળધારી બરડેશ.....૫૮

કામ કરો કીર્તિ ભર્યા, દેશ અને પરદેશ;
 વિજયી વસુધામાં બનો, બળધારી બરડેશ.....૫૯

મરત કરી ગુણો મધુપગણ, છોડો દેશ વિદેશ ;
 કરો કંઈ જગ ગુંજમય, બળધારી બરડેશ.....૬૦

જ્યાં લગો વિધિ હરિહર રહે, જ્યાં લગો રહે દિનેશ ;
 ત્યાં લગો આપ રહો અમર, બળધારી બરડેશ.....૬૧

પ્રખળ પ્રેમના નેમમાં, નિત નથુરામ નરેશ;

ક્ષેમ રહેા ખાંતે કરી, ખળધારી ખરડેશ.....૬૨

લાવણી.

(નાજીક પુતલી રતન છખીલી...એ...રાહ. ધુન લૈરવી.)

ગુણોગણુ જેના ગુણુને ગણુતા, લલિત ગિરા રસ ગૌરવથી ;

ખંદી ખિરદ ઉચારે જેનાં, આનંદે ઉચારે રવથી ;

કવિ કથિત કવિતાના કથનો, ભવ્ય ભુવનને ભરનારાં ;

ભાવસિંહ બૂપાલ ખિરાળે, પોરખંદરના પ્રભુ ખ્યારા.

રંગિત સંગીતમાં ખની રૂઝ, લાયક ગાયક ગાઇ રહ્યા ;

મધુરાસ્વરની મનહરનારી, છટા છખીલી છાઈ રહ્યા ;

ગમકમિશ્ર કંઠસ્થ તાનના, લલિત યાયછે લલકારા;

ભાવસિંહ બૂપાલ ખિરાળે, પોરખંદરના પ્રભુ ખ્યારા.

મનરંજનો કંચનો મુદધારી, નૃસ કરે નવયૌવનમાં ;

અંગતણા અભિનય અભિનવ કરો, મુદ ભરતી સહુના મનમાં;

ઉત્તમ લાસ્યતણા દશ અંગે, નાયતી ભેદ કરી ન્યારા ;

ભાવસિંહ બૂપાલ ખિરાળે, પોરખંદરના પ્રભુ ખ્યારા.

રતનજડિત સિંહાસન ઊપર, આપ ખિરાળે આનંદથી;

દેવસંભાસમ ન્યાં દેખાયે, સર્વ સંભાસદ વિણુ મદથી ;

કોટિ વર્ષ કરો રાજ સુખે, નથુરામ ભવ્ય સુખ ભરનારા ;

ભાવસિંહ બૂપાલ ખિરાળે, પોરખંદરના પ્રભુ ખ્યારા...૬૩

રાગ માઠ.

(મમ પ્યારી પ્રેમદા.....એ...રાહ.)

છત્રધારી ભાવ જીપાલ.

છટાથી છાને પોરખંદરને પાટ (૨)

તપધારી, અવતારી, સુખકારી, છત્રધારી.....—ટેક.

રવિ પેઠે રસવંતો રાણો, નિત પ્રસરાવે નર ;

અધમ ઉલૂકની આંખમાં ભરે, ભાવે તિમિર ભરપૂર...તપધારી.

પળમાં દૂર કરે પણુ ધારી, ખળ તારાનું તેજ ;

અન્યપ્રકાશી ઉડુગણ અંગે, દ્વિગુણી પ્રીતિદ દેજ...તપધારી.

કુડાં જન કુવલય કરમાવે, જળર ધરી કર જોર;

સંત સરોરુદને ખીલાવી, છોડાવે રસ ચોર... તપધારી.

જેઠવો ભૂપ જુગોજુગ હવે, નૌતમ ધારી નામ;

આશિષો આપેછે અગણિત, નેહધરી નથુરામ.... તપધારી...૬૪

માઠ

(નમી માધવશ્યો નર ક્રોધ વિલોક્યો...એ...રાહ.)

રાજે રસિક શિરોમણિરાજ, (૨) પ્રભુ નથુરામના આરાધે; (૨)

ભાવ ભૂપતિ દાની દરાજ, (૨) અમારી આંખોના તારાધે. (૨)...ટેક.

ચતુર ચિત્ત અંચલમાંથે, વસી રહો વાસ સદાયે; (૨)

ધરી તેજ ભયો શિરતાજ. (૨).....પ્રભુ
કલિતઋષી કામલુગારી, ન આહીયે નેલુથી ન્યારી; (૨)
રાખું આજેખી અંતરમાંજ. (૨) પ્રભુ.
મારા મન સાગર માથે, હરી તમે હેતથી હાથે; (૨)
પ્રાદી આંધીછે પ્રીતિની પાજ. (૨).....પ્રભુ.
લગતી મારી આપથી લાગી, જોતિ સાચા પ્રેમની જાગી; (૨)
એ નિભાવજો નુકતેનિવાજ. (૨)પ્રભુ. ૬૫

લાવણી.

(મુજ ઉપર ગુજરી પિતા પાતશા જાણી...એ...રાહ.)

મહારાજ ભાવ ગુણજન, આજ અવતારી ;
કરે અવિચલ રાણો રાજ, તાજ શિર ધારી.....ટેક.

છે મહદ હિન્દુની માજ, રાજ રણ ધીરો;
એ દુઃખહર દાનો દરાજ, હિન્દનો હીરો.....મહારાજ.

પર ભય ભંજન કરવામાં, વિક્રમ પૂરો;
છે સલ નિભાવા કાજ, સર્વથી શૂરો.....મહારાજ.

છે નેહ ટેકમાં એકજ, પ્રતાપ એતો;
શૂરવિર સમરમાં સમર, સમા ગુણ દેતો.....મહારાજ.

ખળ વાદળના દળ પળમાં ધરે ખસેડી;
કરે અમલ રાજ્યનભ દ્રંદો કૃતુરી દેડી.....મહારાજ.

દિગઅન્તલગી દુનિયામાં કીરતિ કીધી;
જગમાંહી જખરી છત જશેથી લીધી.....મહારાજ.

નિતનિત આશિષ નથુરામ દિએછે નેહું;
આરોગ્ય અમારો શ્યામ રહે નિજ દેહું.....મહારાજ. ૬૬

લાવણી.

(રાહ ઉપર પ્રમાણે.)

પ્રિય પોરઅંદરના પતિ, મહિપમાં મોટા;
ખોજીને કરે ખળવૃન્દ, ખલકથી ખોટા;
અવનીપર એ છે આજ, અમર અવતારી;
જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.
રાણા કુળમાં રવિરૂપ, પ્રકાશી પૂરા ;
અરિ અધકાર હરનાર, સમરમાં શરા;
જનઅધમ ઉડુંની જ્યોત કરે નિત ન્યારી ;
જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.
દેખત દુનિયામાં દેવ, સગા છે દાની;
વરદાયી વિક્રમતુલ્ય, વૃષ્ટિ નિરમાની;
કરે જોછો અવનીભાર, મદાન્ધો મારી;

જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.
 આનંદી અભિનવ રૂપ અનૂપમ એછે;
 ભૂમીપર પ્રગટયા ભોજ, કવિ સહુ કહે;
 એ સસમૂર્તિએ સદાચારો મુવિચારી;
 જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.
 દિન દિન છે દીનજનોના, દુઃખ હરનારા;
 ગોદિજ સાધુને સદા, સુખ કરનારા;
 સહુ કપટોકુટિલને, અખિય પાર હેતારી;
 જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.
 સ્નેહોને શશી બની સદા, શાન્તિ દેનારા;
 લાખો જનની આશીશ, લલિત લેનારા;
 છે પ્રજા તણા પ્રતિપાલ, વિજયદ્વજ ધારી;
 જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.
 એ અનાથજનને, અભયદાન આપેછે;
 દુઃખિયાંના દુઃખને, કોડ ધરી કાપેછે;
 જેના જાહિર જશ જાપ, જગતમાં જારી;
 જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.
 અવનીપર અવિચલ રહે, અમિત આરામે;
 આપી મેહો આશીશ, કવિ નથુરામે;
 રસસાગર પુદ્ધિભગરપર, જઈ વારી;
 જુગ જુગ હવે જશધરી, ભાવ ભયહારી.....૬૭

ગજલ.

(સજનકી બાગમેં જાતી...એ...રાહ.)

બલા નૃપ ભાવના ઉરને, કવિ દરિયા કહાવેછે;
મહદ નિત મોજનાં મોજાં, મહારાણાને આવેછે.....ટેક.

સલ્ય શિરોમણિ શોભતા, કરી કીર્તિનાં કાળ;
ક્ષત્રીકુળ ભૂપણમણી, દેવી દાનોદરાજ.
રસિક નૃપ રેલ નાણાની, વસુધામાં વહાવેછે.....બલા.

નૃપ શિર મુગટ મણી બણી, ખહાદુર ખરડાનાથ;
કવિ ગુણોના દુઃખ કાપવા, ધરે દાનશર હાથ.
ધણા કલહંસ કીર્તિના અવનિમાંહી ઉડાવેછે.....બલા.

રંકલોહ કંચન કરે, પારસમણિ બણો પૂર્ણ;
ભૂપત્યકચૂડામણી, કરે દીન દુઃખ ચૂર્ણ.
પ્રબળ પાળે ધરમ કેરી, ધરામાંહી ધરાવેછે.....બલા.

રાજતિલકમણિ રાજતા, પોરખંદરને પાટ;
ચતુરશિરોમણિ ચિત્તમાં, ઘડે દયાના ઘાટ.
ફકીરોને અમીરીતી, મજા બળિયા બતાવેછે.....બલા.

સંત સરોહનાં હરે, દિનમણિ બણોને દુઃખ;
ચતુર ચક્રાર ઉરેં બરે, શુભ નિશિમણિ બણિ સુખ.
અમુલ્ય મણિ તુલ્ય એ આજે, સરવ નૃપમાં સુહાવેછે..બલા.

અખિલમણીના ઝોધ સમ, પોરધણી સુખ ધામ;

નેત્રમણી નથુરામના, સુખ લે છાંયાશ્યામ.

જગતમાં જોરથી જોની, ગુણી ગુણુ ગાથ ગાવેજી. ભલા....૬૮

રાગ ધન્યાશ્રી, ત્રિતાલ.

શ્યામ રહો નિત સંગ, તૃપતિને શ્યામ રહો નિત સંગ...ટેક.

રક્ષા કરજો મહારાણીની, ઉરમાં આણી ઉમંગ.....તૃપતિને.

જ્યેષ્ઠ મહીપતિનાં સહુ કષ્ટો, ભવપતિ કરજો ભંગ...તૃપતિને.

વિજયો કરો વસુધામાં વધતા, આરોગ્ય રાખી અંગ...તૃપતિને.

અરિ એના મહાવિપથી મારો, બાયના પ્રેરી ભુજંગ...તૃપતિને.

વિવિધ વિલાસ હરખ હુલ્લાસે, છતાવો જગ જંગ...તૃપતિને.

નિત નથુરામના નાયને રાખો, રમતા આનંદ રંગ....તૃપતિને. ૬૯

કુમરી, ત્રિતાલ.

(મારું મન તુંથી લાગ્યું, નથી બીજે લગાર, એ...રાહ.)

દાની દુનીયામાં દેખ્યો, ભારે ભાવ ભુપાલ;

સુયશની સારી જોણે, મુદથી ધરી માલ.....ટેક.

કરણી પેઠે, કંચન કરધી; (૨)

અધિક ઉડાવી રહ્યો, વિગતે ધરી વહાલ.....દાની.

જાન્ય નિરાશ, બની નહિં યાચક; (૨)

નજરે પડ્યો તે નકી, થઈ જાય નિહાલ.....દાની.

કવિઓના કંઈને, નટ કરેછે; (૨)

છાંયા તણો છત્રપતિ, હરખ ધરી હાલ.....દાની.

દાન તરંગની, છોળથી છેલો; (૨)

ભીંજવેછે ભાવે, નથુરામનો પ્રતિપાલ.....દાની. ૭૦

રાગ માહ—તાલ લાવણીનો.

(આનંદ આપો ઇશ્વરા અમરેશને.....એ.....રાહ.)

ભયહરજો સરવે ભૂધરા નૃપ ભાવના

અરે હાંહારે નૃપ ભાવના.....ભયહરજો.

વાળાં વિજયનાં વાગજેરે,

આરે દિશામાં યોગણા નૃપ ભાવના.....ભયહરજો.

પ્રખળ મયૂજો પ્રતાપનાંરે,

ભૂમજો નભમાંલી ધણા નૃપ ભાવના...ભય હરજો.

આનંદ સંગ આરોગ્યતારે,

આપો પતિ પદ્માતણા નૃપ ભાવના...ભય હરજો.

કવિ નથુરામ કોરે કરીરે,

વહાલથી લેછે વારણા નૃપ ભાવના...ભય હરજો. ૭૧

રાગ કાલીંગટો, તાલ દાદરો.

(સકલ જગ અસત્ય સત્ય એક રામહે...એ...રાહ.)

અચલ કરો રાજ્ય ભાવાસિંહ ભૂપતિ,
ભોગવો સુરેન્દ્રના સમાન સંપતિ.....ટેક.

આર્યની કરો ઉદાર અધિક ઉન્નતિ,
મેળવો મહીપ અવનિમાં સુકીરતિ.....અચલ.

ધન્દરા અખૂટ રાજ્ય મંદિરે અતિ,
વદનમાં વિરાજમાન છે સરસ્વતી.....અચલ.

ધરણીમાંહિ જ્યેષ્ઠ શ્રેષ્ઠ ધારતા ધૃતિ,
નિરખું નયભર્યા નરેન્દ્ર રાખીને રતી...અચલ.

ઉચિત જોષને અનેક આપની કૃતિ,
નયન થયાં સફળ ગુણ સુણી અને શ્રુતિ.અચલ.

સુખો રહો સદૈવ કરી સુજન સંગતી,
સદય છો સુશીલવંત પોરના પતિ... અચલ.

છો અબનખાહુ ધીનિધાન નરપતિ,
સર્વદા શચી સમાન સંગમાં સતી... અચલ.

સૂર્યના સમાન પ્રબળ પૂર્ણ આકૃતિ,
નિત કરે નિવાસ વચનમાં બૃહસ્પતી...અચલ.

નૌતમ નથુરામ નિલ નામના છતી,
આપનું સદૈવ કરો શ્રેય શ્રીપતિ... અચલ. . ૭૨

રાગ માહ.

(આ શુ' બોલો આ શુ' બોલોરે...એ...રાહ.)

આહું છવો આહું છવોરે, જગતમાં આહું છવોરે;
નિકા પોરબંદરના નાથ, સદા સુખ શાન્તિની સાથ...જગતમાં-ટેક.
પ્રીતિની રીતમાં ગૌરવ ગીતમાં, નિત નિત રાખો નેહ ;
આનંદ સાગરની છોળોથી, દાની ભીંખવો દેહ.....આહું.
છાંયાના છત્રપતિ સુખકારી, રાણા કુળના રૂપ;
જેઠવા કુળના વીર જોરાવર, આપ છો એક અનુપ...આહું.
રસભર રાજવી રમજો રંગે, સ્નેહી સંગે સદાય;
અહોનિશ આપ અધિક ઉમંગે, પાટ પરે ધરો પાય...આહું.
કવિ નથુરામના કંથ સલુણા, ભયહર ભાવ ભુપાલ;
આ દુનિયામાં અચલ રહો તમે, ધારી ઉરે જયમાલ. આહું. ૭૩

રાગ સીહાનો કાનરો.

આનંદ આનંદ આપો મુરારી,
ભાવ ભુપાલના કંઈ વિદારી—ટેક.

અવિચલ રાજ કરે અવનીપર,
મહદ અરિગણુને નિત મારી.....આનંદ.

ત્રેમ તણે સર ઝીલે પ્રતાપી.
ખીલે કીરતિ કમળો સુખકારી.....આનંદ.

યશ કલહંસ દિગન્તમાં દોડે,
હનુમત વંશ ધ્વજ કરધારી.....આનંદ.

પોરપતી રતીવંત રસીલો,
કવિ નથુરામનો કંથ વિહારી.....આનંદ..૭૪

ગજલ બિહાગ.

(સ્વામી પ્રસન્ન રાખવા ધર્મ છે શરીર...એ...રાહ.)

સુખે બિરાજજો સદૈવ ભાવસિંહ ભૂપ,
કરો અપાર મોજ રોજ રાજ વીર રૂપ—ટેક.

કૃપાલ હો નૃપાલ પોરના પતિ તમે,
સદાય જ્યેષ્ઠ શ્રેષ્ઠ હો કલીત કળાકૃપ.

સુખે.

વિશેષ દેશ દેશમાં વડાધ વાઘથી,
જમાવૌં ધામધૂમ આજ વિશ્વમાં અનૂપ... સુખે.

ક્યે ગુણે કવિ ઘણા મણા નથી જરા,
મુણી રહેછે ચોર ચુગલખોર ચાપચૂપ... સુખે

પ્રતાપ બાનુ તુલ્ય નચુરામ નિરખોતે,
આરિ ઉઠુ તમામ વેગથી યયા વિરૂપ... સુખે. ૭૫

રાગ ખીલુ, તાલ દિપચંદી.

(કહું ગું નશીબેં દુઃખીયો કીધો છે...એ...રાહ.)

સુંદરવર છો સુખ કરનારા, પોરપતી અતી પ્રાણથી પ્યારા—ટેક.
ખાવ ભુપાલ હવે ધણું જગમાં, નેણથી એક ધડી ન હો ન્યારા.સુંદર.
તમ કુળદેવી વિસોત કૃપાથી, ધીરા ધરે શિર અમૃત ધારા.....સુંદર.
બોજેશ્વર ભય હરશે તમારાં, નિશદિન સંગ રહી પતિ મારા...સુંદર.
હરમૃત હરપ ધરી નિત હરશે, તંતથી વિદ્ર તમામ તમારાં.....સુંદર.
દુઃખ હરશે ધન્યતરી દેવા, ભાવે આરોગ્યપણું ભરનારાસુંદર.
નિત નચુરામ ખીલો જગ આગે, હેતે ખીલે જેમ પુષ્પ હજારા...સુંદર.

રાગ માઠ—તાલ ગજલ.

(લીલીછે મુદ્દગળ મારની, આ લોકને પરલોક...એ.રાહ.)

રીતીછે રાણા આપની, રજપૂતીથી રંગેલ;

નીતી તમારી નેહથી, ખલકે બળવે ખેલ.....ટેક.

આપ અનૂપમ એકછો, એક તમારી ટેક;

હોય મલે ઉપજે મલે નૃપ, આ અવનીમાં અનેક. રીતીછે.

હનુમતવંશી ધૃશ્વરઅંશી, પોરતણા પતશાહ;

પેલે પાર ગઘ સમુંદરને, વેગે તમારી વાહ.....રીતીછે.

કવિ નથુરામના કંથ સલુણા, ભયહર ભાવ ભુપાલ;

જુગ જુગ જીવે જોડવા તમે, વૈભવ લેતા વિશ્વાલ.રીતીછે. ૭૭

રાગ કાનરો—ત્રિતાલ.

જો જો સખી મનહર મારા, (૨)

મહાદાની નિરમાની નૌતમ, હાનો સરવ હરનારા.....જો જો. ટેક.

ધર્મનો ઢાલ ધરીછે જોજો, સલશસ્ત્ર સજનારા;

સર્વોત્તમતાના શૃંગારો, (૨) ભાવિકને બળનારા.....જો જો.

નિજજનને નેહથી નિરખે, ધરિ દ્રગ અમૃતધારા;

મૃતક જીવાડો લિએ નૃપ મોજ, (૨) પોરઅંદરના પ્યારા...જો જો.

ભાવ ભુપાલ માલ મુદનીછે, પ્રેમ તરના ક્યારા;

કલ્પતર નથુરામ કવિનું, (૨) સહુ દિન સુખ કરનારા...જો જો. ૭૮

રાગ આશાવરી—ત્રિતાલ.

(રાજ માયે ચાઓછો તો મોરી સુધી લીજો...એ રાહ.)

સુધી લેજો રાણા શાણા મુજને સંભારી,

મુજને સંભારી હરિ દિત ઉર ધારી.....સુધી લેજો. ૮૬.

આપ બધાહઠ ચાતક હુંહું, (૨)

ત્રેમની ધારા પ્રસારી.....સુધી લેજો.

ચંદ્ર તમે હું ચકોરહું ચાહક, (૨)

દરશને દુઃખડાં વિદારી.....સુધી લેજો.

સમૃધી સરવતો સાર તમેછો, (૨)

જીવન દોરી અમારી.....સુધી લેજો.

નિત નથુરામની અરજ ધરી ઉર, (૨)

બહાલા ન દેશો વિસારી.....સુધી લેજો. ૭૮

હુમરી.

રાગ ખમાચ—ત્રિતાલ.

(ખિગરી કોન સુધારે, પ્રભુ ખિન ખિગરી કોન સુધારે...એ...રાહ.)

માણો મળ મહારાણા અહોનિશ,

માણો મળ મહારાણારે.....ટેક.

આનંદ મંગલ મોટા મચાવે, સુખ શાન્તિથી શાણુરે;
રૂડાં કરીને કામો રસીલા, જગમાં ખૂબ જણાણુરે. માણો.

મેળવી જ્ઞાન મહાન મતીથી, ગુણીગણુ માંહી ગણાણુરે;
આપ અટકા ટેકી અનૂપમ, ભાવે ભૂપ બણાણુરે....માણો.

જગમાં જોઈ જોર યશોનું, હૈયાં અરિનાં હણાણુરે;
બરકાપતી તમ બળસરિતામાં, જાયે શત્રુ તણાણુરે. માણો.

ગરવ ધરી ગુણીના ગણુ સરવે, ગાયે ગુણના ગાણુરે;
ભાવ સુપાલ જીવો જુગ જુગ તમે, નિત નથુરામના નાણુરે.

માણો. ૮૦

રાગ કાફી—તાલ દીપચંદી.

સાંવરા મત મારો થીચકારી...એ...રાહ.

અદ્ભુત આપ રમેછો હારી.....ટેક.

પરમ હુલાસભર્યા પ્રતિપાલક, બલધર રસને બટોરી;

કર પકડી પતિ પોરખંદરના, રસીયા નાખોછો રોરી;

ગાગર રંગતી શિર ઢેળી.....અદ્ભુત.

મારો બહુરંગ ગેદ ગુણી નૃપ, ગણી ગણીને સહુ ગોરી;

અધિક અખીલ ગુલાલ હાડો, બીંછં અમે સહુ મોળી;

કાંઈ ન કરી બળજેરી.....અદ્ભુત.

કલિત કુસુંભથી વસ્ત્ર ભીંજવો, ધન કેસરને ઘોળા;
આવો અમાનક અંક ભરોછો, કુસુમાભરણુ નાખો તોડી;
ચતુર સહુનાં ચિત ચોરી.....અદ્ભુત.

આ કરતાં પણ અધિકી ચિતમાં, ચાહ ચતુર શી ચોડી;
ભાવ ભુપાલ ન ભાગવા દો, નયુરામની જીવનદોરી;
કરો કૃપા કહું કર જોડી.....અદ્ભુત. ૮૧

રાગ ઠાક્રી—તાલ દીપચંદી.

શ્યામ અમે સહુ આપથી હારી.....ટેક.

હોરીના ખેલ હજારો જોયા, રમતા રસિકવિહારી;
આપનો ખેલ અનોખો સહુથી, નાહિં ગણો નરનારી;
ભીંજવોછો પકડી પછાડી.....શ્યામ અમે.

રહેવા ન આપો એક અંગ ખાલી, ઉર નહિં રે'મ અમારી;
મારો તમે મનખૂત હાથથી, પ્રાણપતી પીચકારી;
પતંગરંગની ભરી ભારી.....શ્યામ અમે.

અખલા અખલ જોર શું કરીયે, આપ બડા બળધારી;
મહીપ કુમકુમા મારો ન મુખપર, નયન ન શકીયે નિહાળી;
આમ નહીં યાઓ અનાડી.....શ્યામ અમે.

ભાવ ભુપાલ ભામિનીનાછો, ભોગી બ્રમર ભયહારી;
અચલ પ્રેમના રંગથી રંગો, અભિનવ વચનો ઉચારી;
કહે નથુરામ પુકારી.....સ્થામ અમે. ૮૨

રાગ કાફી—તાલ દીપચંદી.

(સાંવરો ખાવરો લયોહે...એ...રાહ.)

આજ રમેછે રંગે, ભયહર ભાવ ભુપાલ.....ટેક.
અવસર ઉપર અધિક ઉમંગે, રાણીયો સાથ રસાલ. આજ.
કેસર કુમકુમ અરગળ અંગે, કરથી ફેંકે કૃપાલ.....આજ.
રંગ પતંગ અખીલની સંગે, ગહરો છાંટે ગુલાલ.....આજ.
ભીંજવે ભારી ધીરાઇને ઢંગે, કુડા પૂરધનો કાલ.....આજ.
પો'ચતા એક અનેકને અંગે, ચાલીને ચંચલ ચાલ...આજ.
રહે નથુરામ કે અચલ ઉમંગે, હિન્દુ ધરમની દાલ....આજ. ૮૩

રાગ કાફી—તાલ દીપચંદી.

(નીકી બની નંદ લહકી...એ...રાહ.)

રમવા પધારો રાણા, ભાવસિંહ ભૂપતિ શાણા.....ટેક.
જીવતીને જોરથી જાઓછો છતી, આજ નથી એ ટાણા. ભાવ.
રંગ પતંગથી અંગ ભીંજવતાં, નિશ્ચય બેસશે નાણા....ભાવ.

પકડી પછાડતા એ પળ વીતી, લાલ આવો વેચી લાણા. ભાવ.
 અબળા તણું બળ આજ વિલોકશે, છેલા ન રે'શું છુપાણાં. ભાવ.
 બહુ પીયકારીના સાંખ્યા પ્રહારો, શ્યામ અમે શરમાણાં. ભાવ.
 દિવસ ધણા રમતાં તમ સંગે, કમકૌવત કહેવાણાં.....ભાવ.
 દારશો આપ આજ નકી અમથી, ગોરીઓ ગારો ગાણાં. ભાવ.
 કવિ નથુરામના કષ્ટહરણ નૃપ, રહેછે નયન લોભાણાં. ભાવ. ૮૪

રાગ આશા જોગીયા, તાલ દાદરો.

[જોયા જોયા જોગીરાજ છેલ છખીલા...એ રાહ.]

રમો રમો રાણાજ રંગે રસીલા, ભાવેં ભુપાલ ભાવસિંહજ;
 સદા શોભો શ્યામાઓ સંગે છખીલા, અંગે વસંતી વાધા સજ.-ટેક
 બહુ ગેદો ગુલાલના મારો રસીલા, ભાવેં ભુપાલ ભાવસિંહજ;
 રૂઝા રંગે પતંગે રમાડો છખીલા, અંગે વસંતી વાધા સજ. રમો.
 ભરો પ્રેમે કનક પીયકારી રસીલા, ભાવેં ભુપાલ ભાવસિંહજ;
 લીઓ તારણીયોને તારી છખીલા, અંગે વસંતી વાધા સજ. રમો.
 ઘટા ગેદરી ગુલાલની છાઓ રસીલા, ભાવેં ભુપાલ ભાવસિંહજ;
 સદા ભામાઓને ભીંભવો છખીલા, અંગે વસંતી વાધા સજ. રમો.
 મુખ પામો સંગીતને સાદેં રસીલા, ભાવેં ભુપાલ ભાવસિંહજ;
 મુદેં જામો મૃદંગને નાદેં છખીલા, અંગે વસંતી વાધા સજ. રમો.

રહો આનંદ મંગલ માતા રસીલા, ભાવે જુપાલ ભાવસિંહજી;
નથુરામતણા અન્નદાતા છંપીલા, અંગે વસંતી વાધા સજી. રમો.
૮૫

રાગ કાશી, તાલ દીપચંદી.

[વાલમજીને કોધ વારોરે હો.....એ...રાહ.]

વાલમ તમપર વારીરેહો, વાલમ તમપર વારી.....ટેક.
તન મન ધન અર્પણ કહું આજે,
ધીરા વિશ્વસમ ધારીરે હો.....વાલમ.
આપ અમારા અન્તરજમી,
નેહ ધઈ મુખ ન્યાણીરે હો.....વાલમ.
જગત બધામાં જોઈવા ન જડે,
જોતાં જોડ તમારીરે હો.....વાલમ.
ભાવ જુપાલ નાથ નથુરામના,
મોજી અખર લ્યો મારીરે હો.....વાલમ. ૮૬

રાગ પહાડી, તાલ ગજલ.

(પધારો ભાવતાં ભોજન લેના...એ...રાહ.)

તમેછો નેથુના તારા અમારા.

ભાવસિંહ ભૂપ ધ્યારા, (૨).....તમેછો ટેક.

અંતરના અધિકારો છો, મુખકારી સરદાર;

મનહર મનહરછો અતી, બલા ભોજ અવતાર...તમેછો.

અમે ઉપાસક આપના, આપ અમારા દેવ;

રાત દિવસ રાહ રહી, શાણા કર્યો સેવ.....તમેછો.

મનમંદિરમાં મોદયી, જળવિયે કર્યો યત્ન,

પોરપતી મળિયા તમે, અમે રાંકને રતન.....તમેછો.

કવિ નથુરામતણા તમે, કલ્પતરુ મુલુગેહ;

મનવાંછિત ક્ષણ એ લિએ, એમાં શું સંદેહ...તમેછો. ૮૭

રાગ પહાડી. તાલ દાદરો.

(છ'દગી હાય વૃથા જાયરે પુત્ર વિનાની...એ...રાહ.)

રસીક રૂપ કલાકૃપ ભાવ ભૂપ તમેછો—ટેક.

અમે અખળાતણા આધાર તમે; (૨)

અમારે હર પ્રેમ પૂર મહારાણા રમેછો.....રસીક.

તમે છો દેવના સરખા દયાલુ; (૨)

સુખી કરી સેવકોને સંધ દુષ્ટીયોને દમોછો...રસીક.

અનમી આપ છો અવનીમાં આજે; [૨]

છતાં નરપાલ સાધુ સંતને નેહંથી નમોછો...રસીક.

જુગો જુગાંજેઠવા જીવો તમે તો; [૨]

કવિ નયુરામને ગુણધામ સદાયે ગમોછો...રસીક. ૮૮

કુમરી. ત્રિતાલ.

(પ્રિયા બિના જીયા મોરા, ભયોરી ઉદાસ...એ...રાહ).

પ્રિયા જીયામાં બિરાજો, ભલે ભાવ લુપાલ—ટેક.

તન મન ધન હેતે કરીયું હવાલેરે, (૨)

હવે ચાહે તે કરોને, હરી એના હવાલ...પ્રિયા.

ચંદ્ર ચક્રારને કમળને સુરજરે, (૨)

એવા અમને તો પ્યારા છો, સદાયે પ્રતિપાલ...પ્રિયા.

મેઘ મયૂરને ચાતક સ્વાંતીરે, (૨)

એવું અંતર અમારું રાણા, લાલચી રસાલ...પ્રિયા.

કવિ નયુરામના નાથ નિરંતર રે, (૨)

વસો આંખડલી આગે, નેહં કરવાને ન્યાલ.....પ્રિયા. ૮૯

શિકાર વર્ણન.

લાવણી.

[મુજર ઉપર મુજરી પિતા પાતશા જાણી...એ...રાહ].

ચડોયા ચોપે ચતુરેશ માવ બયહારી,

હુઃખ હરવા હુનિયાંતણાં દીપડો મારી—ટેક.

બલવંત કંત બહાદુર પ્રભ પ્રતિપાળા,

ધરો ક્ષમ ધસ્યા રણધીર વિશ્વ હિત વાળા...ચડીયા.

ખરો કરો ખતાવવા કાજ ક્ષત્રિની રીતિ,

પરવરોયા પોઠ પ્રતાપ ધરીને પ્રીતિ.....ચડીયા.

અતિ ગહન ગિરિ વિકરાળ વનસ્પતિ વાળા,

શૂરવીર શોધતા સર્વ નદી ને નાળાં.....ચડીયા.

મર્યો મર્યા શિકારી ધણા હારીને હોડે,

હનુમંત વંશ અવતંસ કદી ના છોડે.....ચડીયા.

ધરો ટેક એકલા ફરે બરેલ બ'ધુકે,

દિન અસ્ત થયો પણ હસ્તથી શસ્ત્ર ન મૂકે...ચડીયા.

ખર્નો રાત માધની માત કાળ સમ કાળા,

દાંકતી બ્રામ્હમુત બયે પડેલો બાળા.....ચડીયા.

નૃપ શબ્દવેર્ધોતે નડે અંધારૂં શ્વાનું,
ખખડાટે ખળ ઝોળખ્યો ભાવ ખનીં બાનું...ચડીયા.

એકજ નિજખળ વિશ્વાસ અવરતો નાહીં,
શ્રા કારણ એ શૂરવીર તણી લે સાહી.....ચડીયા.

પડકારો કરીયો પ્રબળ પાપોતે પેખી,
સામા ચાલ્યા શત્રુને ; શ્વાનસમ લેખી.....ચડીયા.

સુધ્યો ગાઢ ગર્જના ખળ બેઠો ખળ ખોધ,
પારથ સમ ભારથમહીં નેઠવો નેધ.....ચડીયા.

છેલે ચડાવો છાતીયે દરાજ દુનાલી,
હર શર કરતાં ગુણો હજાર કોપ કરાલી.....ચડીયા.

નેઠાણી જવાલા તણી ફણી મુખ ફાકી,
માતા મુદ્ગળની કાલકૂટની ફાકી.....ચડીયા.

મરવીલો ભીમની ગદા શળ હતુમતની,
ખળ મુસળ સમી અંજલી અગસ્ત્ય મહતની. ચડીયા.

શ્રી રામદૂતના સ્વચ્છ પુચ્છ અગિનીશી,
દવની દુહિતા વ્રજ અનલતણી ભગિનીશી...ચડીયા.

પૌલસ્ત્ય પુત્રની સાંગ બાણ અર્જુનનું,
હર નયન શિખા સમ તેજ તીવ્ર કર તનનું...ચડીયા.

મહારાણે મંગલ ભક્તિ પ્રજ્ઞની ભાણી,
 છળિયે છોડી છાતીથી કોષની કાળી...ચડીયા.
 કરો ખંડ તુડના અક્ષરન્ધ્રને બેદી,
 ચાલી બનો ચપળા હૃદયચક્રને છેદી.....ચડીયા..
 લષ્ટ પ્રાણુ પાર્ષોને પલમાં ધરણી પાડયો,
 માધવસુત માધવ બની ભક્ત ભય ટાળ્યો...ચડીયા.
 જંગલ કરોયું જાગતું જબર જયકારે,
 વન ઉપવન જેવું કર્યું પોરને પ્યારે.....ચડીયા.
 નિત નિત આશિષ નયુરામ દિગ્ગે છે નેહું;
 આરોગ્ય અહોનિશ રહે દાનો નૃપ દેહું.....ચડીયા...૬૦

સ્વારી વર્ણન.

લાવણી ખીસુની

[મહીયારીરે મહીનું મુદય બતાવો.એ.રાહ]

ચડી સ્વારીરે પોરપતીની પ્યારે, પારથથી વિજયી વધારે;
 ભૂમી કંપેરે બડ હય ગજને બારે, ધૂસર અંબર નભ ધારે.

પારથથી—ટેક.

કહે દુઃખિત બની દિગપાલોરે, રહી અડગ અવનીને ઝાલોરે;
અડયો વિજય લેવાને બહાલોરે, અજમાવોરે હિમ્મતયા બગ લારે.
પારથથી.

સુંદરીઓરે શેષતણી કહે સ્નેહે, શીદ સ્વેદ વળ્યો પતિ દેહે ?
કાં કંપરે ? થરથર આપની ફેણો, વદતા કાં સકમ્પક વેણો ?
કહે શેષ સુણો નરનારીરે, ચડી ભાવ ભુપાત્રની સ્વારીરે;
ભય લાગે ભાર શિર ભારીરે, અવતારીરે એ નૃપછે આવારે.
પારથથી.

બળહારીરે કાલ કમઠને કે'છે, વસુધાપર આ શું વહેછે ?
ભુમી ગાળેરે ભયપ્રદ ભીમ અવાળે, શું અર્જુન ચડિયો આળે ?
વદે કમઠ કડકતે વાંસેરે, ભરપૂર ભરાધ શ્વાસેરે;
હું ન કહેતો ખખર સહુ થાશેરે, અભિલાષેરે નેઠવો અડશે જ્યારે.
પારથથી.

વિષ વિધનાંરે સાજી વિજયી વિમાનો, નિરખે અમરો નૃપ દાનો;
આડંબરેરે અનુપમ ઇન્દ્ર પ્રમાણે, સુરગણે ઉર આનંદ આણે;
દિયે આશીશ એક અવાળેરે, મહારાણો જુગોજુગ રાજેરે;
નથુરામને નિલ નિવાળેરે, યશગાળેરે ગંભીર અવનીઅગારે.
પારથથી. ૫૧

ગાયત્રી.

દીંડી.

વિમ્મરાજ આજ કષ્ટ સરવ કાપો,
ભાવ ભૂપને અપાર આયુ આપો.....ટેક.

એકદંત દયાવંત દેવદેવા,
વિદ્મ હરણુ નથી કોષ આપ જેવા;
હરો તનતણા તમામ તુરત તાપો.....ભાવ ભૂપને.

હસ્તિવદન સ્વસ્તિસદન દિવ્યદાતા,
સુખકરણુ સદા ગુણીગણે ગવાતા;
મોદભરણુ આધિ વ્યાધિઓ ઉથાપો.....ભાવ ભૂપને.

કરું સેવ હું સદૈવ સ્નેહ ધારી,
આપ મૂરતિછે મંગલ કરનારી;
અમલ જેઠવાનો સર્વ જગે સ્થાપો.....ભાવ ભૂપને.

પોરખદરનો પાતશા રૂપાળો,
નયૂરામતણો નાય એ નિહાળો;
વિશ્વમાં વિશેષ કીર્તિ એનો વ્યાપો.....ભાવ ભૂપને. ૯૨

(થયાછોરે પતિ તેજ ધ્યારી તનના...એ...રાહ.)

પ્રિયછોરે પતિ પોરતણા અતિ ભયહર ભાવ ભુપાલ,
ભયહર ભાવ ભુપાલ, સુખકર, ભયહર ભાવ ભુપાલ. પ્રિયછોરે. ટેક.
રાજો નિત અવનીમાં અધિકા, રસિક જોડવા રાજ; (૨)
નરપતિમાં, મહામતિમાં, શુભ ક્રતિમાં; રહો રતિમાં,
રસવંતા રસભર ઉરમાં વર ધરે વિજયની માલ.....પ્રિયછોરે.
કોટિ વરપલગી છવો જગતમાં, જ્યેષ્ઠ કષ્ટ કરી દૂર; (૨)
દુઃખ ટાળો, સુખ ભાળો, અરિખાળો, હૃદવાળો,
શુભ ગાયે નયુરામ નિરંતર નેહધરી નરપાલ...પ્રિયછોરે.....૯૩

(પ્રાણ ધ્યારા મારા વાલા મુની...એ...રાહ.)

અજની નારી સારી સાવિત્રી મુણા વિનતી.—ટેક.

આનંદ આપો અહાનિશ સારો, વર્ણો કીરતિમાં કરી વધારો;
વિદ્નો સર્વ વિદારો, રાખી ઉર રતી.....અજની.
મુદ મંગલની મનહર માળા, છાંયા છત્રપતી છોગાળા;
મુજપતિ ભાવ રૂપાળા, ને દો આયુ અતી.....અજની.
નિત આરોગ્ય રહે મહારાણા, સહુ નૃપમંડળમાં બની શાણા;
અમ નિર્ધનનાં નાણાં, એ મહાનમતી.....અજની.
મુણિ નયુરામ અરજ અજદારા, ધારો એ શિર અમૃતધારા;
ઉભય નયનના તારા, મારા પોરપતી... ..અજની. ૯૪

(રાગ આશાગોડી.)

મુજ અરજી હર ધરજો, દિવાકર, મુજ અરજી હર ધરજો—ટેક.
 ભવ્ય પતિ મુજ ભાવ ભુપતિને, ભયહરો આનંદ ભરજો. દિવાકર.
 અરિ ઉડુગણને અંધ બનાવી, કલિત પ્રભા એની કરજો. દિવાકર.
 ત્વરિત ઉપાધિ તિમર સહુ એનાં, હેત ધરીને હરજો.....દિવાકર.
 સહુ પૃથ્વીમાં એ પ્રતિપાલનાં, પૂર્ણ પ્રતાપ પ્રસરજો.....દિવાકર.
 વિજય વાદ્ય અવનીમાં એનાં, ગાઠ સ્વરે ગડગડજો.....દિવાકર.
 પોરપતિ નથુરામના નાથને, બહાલધરી રમા વરજો.....દિવાકર.૯૫

(રાજજી શું બોલો આમજ ઓછું...એ...રાહ.)

આનંદ દાયક આપ અમેને, (૨)

મહિપતિછો મનોહારીરે..... આનંદ. ટેક.

પ્રેમ પિયૂષનો કુંડ કોડીલા, (૨)

સુંદરવર સુખધારીરે.....આનંદ.

મુદપ્રદ મંગલરૂપ મયાળુ, (૨)

શાશ્વાત રાણા સુવિચારીરે.....આનંદ.

છાંયાતણા તમે છત્રપતીછો, (૨)

દીનજનના દુઃખધારીરે.....આનંદ.

ભાવ ભુમીપતિ આપની રીત, (૨)

નરપતિઓથી છે ન્યારીરે.....આનંદ.

હનુમતવંશના હીરા તમેછો, (૨)

પરમ ધરમ રહ્યા ધારીરે.....આનંદ.

કવી નથુરામ કરીને કવીતા, (૨)

તારીફ કરે શું તમારીરે..... આનંદ. ૯૬

(વાલીએ દાતાર વાલી મિશં દાતાર...એ...રાહ.)

વાઈ મહારાણા વાઈ મહારાણા,

છાંયાતણા સરદાર, તમપર વાઈ મહારાણા.

પોરતણા પ્રતીપાલ, તમપર વાઈ મહારાણા.

બરડાપતી બડહાચે બિરાબો, (૨)

દેવસમા દાતાર, તમપર વાઈ મહારાણા.

પારસ જેવા પ્રગટ પ્રતાપી, (૨)

લોહ કંચન કરનાર, તમપર વાઈ મહારાણા.

વહાલેથી વહાણો ભરીને વિજયનાં, (૨)

હેતે હકાચો હગ્ગર, તમપર વાઈ મહારાણા.

ભાવ ભુપાલ નથુરામના નાથો, (૨)

આપ અમર અવતાર, તમપર વાઈ મહારાણા. ૯૭

(જેથું જેથું જેથુંરે, મેંતો આજે અજખ કાંધ જેથું. એ રાહ.)

ઢહાલા ઢહાલા ઢહાલારે, અને પોરપતી અતી ઢહાલા—ટેક.

જેને નિરખતાં જાયછે નાશી, (૨)

તેણુના કઠણુ કસાવારે.....મને.

જીવન પ્રાણુ છો જેઠવા અમને. (૨)

દુઃખહર દીન દયાવારે.....મને.

સ્નેહથી નામનું સમરણુ કરીયે, (૨)

મોદભરી ધરી માવારે.....મને.

ભાવ હરો નથુરામના બચને, (૨)

પ્રિય જનના પ્રતિપાવારે.....મને.

૯૮

(ઢહાલા જાણુંજી ખધી વાતરે, લટકાળા લાલા,એ રાહ.)

પોરને પાટે ધરી પ્યારરે, રાણાજી રાજે;

અમિત વરપ લગી ભાવ ભુમીમાં, હૈયાહારરે, છાંયાપતિ છાજે—ટેક.

ધન્દ્રસમા અવનીપરે, વિધવિધ કરો વિલાસ;

પ્રતિદિન પ્રેમ પ્રસારતા, હરદમ હાસ હુલાસ...અમિત...પોરને.

અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિદ્ધિથી, ભૂપ ભરો ભંડાર;

દીનતણા દુઃખ ટાળવા. દેવ સમા દાતાર...અમિત...પોરને.

વસુધામાં વધતા કરો, અગણિત ડીર્ઘિ અવાજ;
 બળિયા બાંધો બેશ નિત, પ્રૌઢ ધરમની પાજ...અમિત...પોરને.
 મુદમ'ગલ લ્યો મોજથી, સજો સુખનાં સાજ;
 કરો કંથ નથુરામના, કોડ દિવાળી રાજ.....અમિત...પોરને. ૬૯

(આજ આનંદ છે દિન...એ...રાહ).

સુખે' રાજે સદાયે ભૂમીમહા ભાવ ભૂપતિ.—ટેક.

મહારાણા મહાન, દિવ્યો કંચનના દાન;
 કરો કોડે' વસુધામાં કીરતી.....સુખે'.

પૂરા પામો પ્રતાપ, અતી અવતીમાં આપ;
 દિવ્યો શત્રુને તાપ ઉરમાં અતી.....સુખે'.

રહો આનંદે અંગ, રમો રસીયાજી રંગ;
 સહુ રનેહીની સંગ. રાખી રતી.....સુખે'.

શિરે છાંયાતું છત્ર, ધરો પ્રીતે' પવિત્ર;
 નથુરામતણા નાથ, પોરના પતી.....સુખે'. ૧૦૦

(નઘી મારે વર વરવાતણી મરજી...એ...રાહ.)

મલેં માવ ભૂપતિ રસમર રાને,
છેલા છત્રધારીને ધાને.....ટેક.

વિજયતણા વર વિશ્વ બધામાં,
વિધ વિધ વાળં વાળે;
દાની દિગન્તલગી દધ દાનો,
મુખો કરો અરથી સમાળે.....મલેં.

વિક્રમના કરતાં પણ વધતો,
તતેં કરો યશતાળે;
હેતેં બની હરી અરિ કરિ ગણમાં,
ગર્વ ધરીને ગાળે.....મલેં.

જેઠવા જોર મરેલ જુગોજુગ,
ભવ્ય છખી ધરી બ્રાળે;
નમ્રદાસ નથુરામને રસીયા,
નિત નિત નેહું નિવાળે.....મલેં. ૧૦૧

(સહુ પેખો નયન કરી ધ્યાસાં...એ...રાહ.)

મહારાણા (૨) છે મંગલકારી,
આનેદી અમર અવતારી.....મહારાણા—ટેક.

આજ નથી કોઈ એની સમેવડ, (૨)

ધીરો હીરો ધર્મધારી.....આનંદી...મહારાણા.

પ્રૌઢી બાંધી જેણે પુણ્યની પાળે, (૨)

કાઠી અનાયો ઉગારી.....આનંદી...મહારાણા.

આધાર રહેછે અનીતિથી એતો, (૨)

નીતિ નિરંતર ખારી.....આનંદી...મહારાણા.

કવિ નથુરામનો કંથ કોડીયો, (૨)

ભાવ ભુપાલ ભયહારી.....આનંદી...મહારાણા. ૧૦૨

(રાહુ બનબરનો.)

સહુ નરપતિઓથી ન્યારો, છે ભાવ ભુપાલ અમારો.—ટેક.

હુનિયામાં એ સમ દાની, નથી ત્ય કોઈ નિરમાની;

હરદમ હાની હરનારો, છે ભાવ ભુપાલ અમારો.....સહુ.

પ્રતિદિન રનેહીને પાળે, બેઠમાનીબનોને બાળે;

સાધુને સુખ કરનારો, છે ભાવ ભુપાલ અમારો.....સહુ.

કબિમાંહિ કરણ તન ધારી, આપે કંચન અવતારી;

પાત પૌરબંદરનો ખારો, છે ભાવ ભુપાલ અમારો.....સહુ.

દેવી રાણાકુળ દીવો, જશ્નધારી જુગોજુગ હવો;

નથુરામના નયનનો તારો, છે ભાવ ભુપાલ અમારો.....સહુ. ૧૦૩

દ્વીંડી.

કરજો રક્ષ રહીને પક્ષ પ્રેમ પ્રેરી,
મહદ ભૂપ રૂપ ભાવસિંહ કેરી;
સુખદ શ્યામ રામ હિત દ્રગેથો હેરી.....કરજો. ટેક.

હરતાં કરતાં રહોને સંગ સુખ દેજો,
કરતાં ગાન ગમત રમત સાથ રેજો;
શયન અયનને રહો સદાય ઘેરી.....કરજો.

જમતાં જાદવજી દૂર નહોં જાજો,
વારિપાન વખત વેગજા ન થાજો;
મલા કામમાં સદાય રહો ભેરી.....કરજો.

પ્રિય પ્રભાવમાં પ્રભુ રહેજો પાસે,
મદનમોહન મધ્યાન્હમાં નિવાસે;
સાંજ વખત દેજો સાંમજાજી ફેરી.....કરજો.

રસિક શ્યામ રજનિ રસભરી વિતાવો,
નયૂરામ ધામ મંગળેથો છાવો;
નાખો વેરી વાદળાંઓને વિખેરી.....કરજો. ૧૦૪

(મને સાહ્ય કરશે મુરારીરે...એ...રાહ.)

અવતારી છાંયા છત્રધારીરે,

સુખે રાજે ભુપાલ ભાવ ભારી.....ટેક.

શત્રુ સંહારી, અનાયો ઉગારી;

કરી નેહીની વ્યાધિઓ ન્યારી.....અવતારી.

હેતે હજારો લીધા હુનરી,

ગર્વધારી ગરીબીથિ તારી;

પંડિતોની પીડ ટાળી,

આપી આશ્રય આનંદકારી.....અવતારી.

કીર્તિ રૂપાળી કરી કામ ભારી,

વસુધામાં વિશેષે વધારી;

પ્રસરાવી પ્રભા ખારી,

નથુરામ નૃપાલોચિ ન્યારી.....અવતારી. ૧૦૫

(પતો ચેટીના ક્યાંધ...એ...રાહ.)

ખુબી ન્યારી તમારી. (૨)

ન્યારી તમારી, પ્રેમીને ખારી.....ખુબી. ટેક.

કઠણ વચન વહી, દિલ ના દુઃ ખાવો કદી કોતું કો વારી;

કોતું કો વારી, પ્રેમીને ખારી.....ખુબી.

સાગરસમ ઉર, આપનું ઝોપે અતી ગંભીર ભારી;
ગંભીર ભારી, પ્રેમીને પ્યારી.....ખુખી.

દિલના દયાળુ, મનના મયાળુ વડા નીતી વિહારી;
નીતી વિહારી, પ્રેમીને પ્યારી.....ખુખી.

કીરતિ અનુપમ, કોડથી આપેં ભૂમાં ભારે વધારી;
ભારે વધારી, પ્રેમીને પ્યારી.....ખુખી.

ભાવ તમારી ભલી, ભાવ ભરેલી ક્રિયા કામણુગારી;
કામણુગારી, પ્રેમીને પ્યારી.....ખુખી.

કવી નથુરામ કહે, પોરના પ્યારા જીવો વ્યાધિ વિસારી;
વ્યાધિ વિસારી, પ્રેમીને પ્યારી.....ખુખી. ૧૦૬

(સદાય સુખ પામે અમર મહારાજ...ઐ...રાહ.)

સુભગ સલધારી, છો ભાવ ભુપાલ;

મહીપ મનોહારી, છો વિનયી વિશાલ. ટેક.

સલ પ્રીતિ કરો સ્નેહથી, સલ વાત વદનારા;

સલ પ્રીતની રીત સમજતા, પોરખંદરના પ્યારા....સુભગ.

સલ ટેક ધારણુકરનારા, શાણા સદા સધીરા;

રાણા કુળના રસિક રાજવી, ઉત્તમ કાજ અધીરા. સુભગ.

સત્ય કૃતિ કરવામાં શૂરા, સત્ય મતિ ઉર રાખો;
સત્ય ભાવના ભરી અન્તરે, સહુ દુનિયાને દાખો. સુભગ.
સરવ સત્યમય વર્તન આપનું, નહિ અસત્ય છે નામે;
એથી સત્ય સ્વરૂપ વરણુનું, તેહ ધરી નથુરામે....સુભગ. ૧૦૭

(માન માતાને મળવા...એ...રાહ.)

ત્રેમધારી, પૂર્ણ આશીશ આપું.
રીઢી સીઢી પામે ભાવ ભાવે સારી,
પામે સરવૃક્ષુખ, વામે દેહીનાં દુઃખ,
પ્રિયજન સંગે, અધિક ઉમંગે, રમજે રંગે,
કલેશ વિસારી.....પૂર્ણ આશીશ આપું.
ખાંતે કુંવરને ખેલાવો ખોળે,
જીવો વરષ ઝાઝા, મોટી ક્ષત્રીની માળ,
વાળે વિજય વાળાં, કીરતિ જગમાં જામે, કહું નથુરામે,
શ્રીહરી સદાય રહેા, સાલકારી. પૂર્ણ આશીશ આપું. ૧૦૮

(આ મારી મારી માને મને મારો તમે...એ...રાહ.)

યશો જામે જગે જગે નૃપ ભાવ તમે,
સુત સાથે યે શતાયુ રિદ્ધિ સિદ્ધિથી રમે.
આપ મેઘ જોછને જવાસા શત્રુ જળો,

અહનિશ દીનજનોની આશીશ ફળો.

ધર્મધામ.....ભાવભૂપ.

પ્રીતિધામ.....ભાવભૂપ.

કવિ પંડિતોને ઘો આરામ.....ભાવસિંહ ભૂપ.

નિકું નામભાવભૂપ.

દામ દામ.ભાવભૂપ.

આશીશ દે નેહો નથુરામ.....ભાવસિંહ ભૂપ. ૧૦૯

(પતિવૃત્તનો પૂર્ણ પ્રભાવ, જગમાં જાહીરછે
જાહીરછે...એ...રાહ.)

છો ભયહર ભાવ ભુપાલ, ખારા પોરતણા; (૨)

નેહીને કરતા ન્યાલ, દૈ ધન દાન ધણા. (૨)

ગુણ ગ્રાહક ગ્રાહક ચતુરતણા, સાલક સંત સુજનને;

મુયશ ધન ધૂમંડથી દાહક, વેરી જવાસા વનને.....ખારા.

રામ રાજ્ય સમ ઉત્તમ નીતિ, ધ્યાન ધર્મના કામે;

કલ્પતર તમપાસે પૂરણ, કવિ પંડિત સુખ પામે.....ખારા.

દોન દુઃખ હરવામાં છો હરદમ, દાની બળિથી દોઢા;

સર્વે રાજથી રાણા રાણા, કરો પરાક્રમ ગ્રોઢા.....ખારા.

ઐય ચક્ષને જ્યેષ્ઠકુળે, જશ કામો જગમાં કરજો;

નૌતમ આશીશ છે નથુરામની, ઉરમાં અહનિશ ધરજો.ખારા. ૧૧૦

(આરસે બદલી ક્યું નજર તોરી...એ...રાહ.)

આપમાં મોટીરે, નજર મારી—ટેક.

માને ન શિક્ષા, ગ્રેમની દિક્ષા; (૨)

મોદે ધરી મોટીરે.....નજર મારી...આપમાં.

રાણા રસીલા, શુણીના વસીલા; (૨)

કવીઓનાં સુખ કોટીરે...નજર મારી...આપમાં.

ભાવપતીછો, મ્હાનમતીછો; (૨)

રાંકતણી રોટીરે.....નજર મારી...આપમાં.

કહ્યું નથુરામે, પોર મુકામે; (૨)

વાત નથી મોટીરે.....નજર મારી...આપમાં. ૧૧૧

(કરશે ક્યારે મળી દિલ શાન્ત હવે પ્રિયા મારી. એ રાહ.)

આવો આનંદરૂપ અનૂપ શાણા સુખકારી,

પોરખંદરના પ્રતીપાલ ધીરા યશધારી;

જોઈ રાણા રસીલા હું રાહ, (૨) સદાય તમારી. આવો.

ક્ષણ પ્રતિક્ષણ અંતર ધ્યાન તમારું ધારું,

પુહમીપટમાં નથી આપયકી કોઈ ખાઈ;

સેજો ખાવીદ ખખરો ખાસ, (૨) આનંદે અમારી. આવો.

પરમારયનીછો પાજ દરાજ દયાલુ,
 મારા મનહર મોજ મેરાણુ મહંત મયાલુ;
 બયટાલણુ ભાવ ભુપાલ, (૨) ભુમીમાં છો ભારી. આવો.
 મુદ મંગલ માલ મહીપ છાંયાપતી છેલા,
 નથુરામ કવીના નાથ પ્રતાપમાં પે'લા;
 મુજ તન મન ધન તમ માથે, (૨) બહાલા દઈ વારી. આવો. ૧૧૨

(અખતો મનવા મેરા છોડી દેને માન...એ...રાહ.)

રાણાજ રે'ને ચાર ધરી મુજ પાસ, પાસરે.....રાણાજ.
 અળગા આપ ચતાં અધધડીયે, અંતર થાઈ ઉદાસ; (૨)
 દૂર રહો દાની દિન એકજ, મુજ મન જાણે માસ, માસરે. રાણાજ.
 મુજ આંખોનું તેજ તમેછો, પેખી પામું પ્રકાશ; (૨)
 પ્રભુ તમ પગલાંથી પામેછે, ઉજવળતાઈ અવાસ, વાસરે. રાણાજ.
 હાનર હોતો હરધડી મુજને, હરપ હાસ હુદાસ; (૨)
 આપ વિદેશ જવાનું સુણતાં, આવે મુજને ઉસાસ, સાસરે. રાણાજ.
 સુણુને ભાવ ભુપાલ અમારા, ખાર્વીદ અરજ ખાસ; (૨)
 કવિનથુરામના કંચ કોડીલા, અહનિશ પૂરો આશ, આશરે.

રાણાજ. ૧૧૩

(ધીમા ધીમા ચાલોને મારા પ્રાણરે...એ...રાહ.)

મારા ખારા પધારે ધરી ખારરે,
રસવંતા તમેછો રૂપાળા રાણા, સહુ વાતે શાણા;
હેમાહારે.....મારા ખારા.

મુજ અળખાના આધડી, આપજો આધાર;
છવાદોરી જોઠવા, વિનવું વારંવાર.
કંઈ કામા હું આપની કલાવાલા, (૨)
નિત બેઠીછું નામની ધારી માલા, (૨)
ઠગો બહાલા શું વાયદા આપી ઠાલા, (૨)
ઓ ઉદારરે.....મારા ખારા.

હુંહું હરજી આપનું, અળખા અરહું અંગ;
દાની દૂર ન રાખીયે, શાણા શોભે સંગ.
પતી પોરના ભાવસિંહ પ્રેમી પૂરા, (૨)
દેવઅંજી દમાલ સંગરામે શૂરા, (૨)
નયુરામના નાથ નેણના છો તારા, (૨)
પ્રાણાધારરે.....મારા ખારા. ૧૧૪

(માર ચાર તલવાર ઉલો! બુવેછે શું...એ...રાહ.)

ગુણાગાર હૈમાદાર રડા રાણાછો,

રાણાછ રાણાછ રાણાછો.....ગુણાગાર. ટેક.

આંખોના તારાછો ખારા પ્રીતમછ,

સુંદરીના ચિત્તમાં સમાણાછો.....ગુણાગાર.

મનહર મુરતી સુંદર મુરતી,

શુદ્ધ કમરૂપ ભૂષ દ્યાણાછો.....ગુણાગાર.

હવાદોરીછો અમારી હવનછ,

ગોરીને શીખવાનાં ગાણાંછો.....ગુણાગાર.

ભાવ બુપાલ પતી હાંચના છેલા,

નિલ નથુરામતણા નાણાંછો.....ગુણાગાર. ૧૧૫

(લાગી ઝરમરડી જાગર...એ...રાહ.)

આવો મારા હૈમાના હાર-હાર મહારાણા...ટેક.

આપ વિના ઘડી એક અમોને, (૨)

ક્યાંઈ પડે ના કરાર-કરાર મહારાણા.....આવો.

દુખળા ચાઉં છું ડીલે દિનાદિન, (૨)

બહાલા કરોને વિચાર-વિચાર મહારાણા...આવો.

ગાવું બળવવું ગોઠે ન કાંઈ, (૨)

લેખું નામુખ હું લગાર-ઝગાર મહારાણા. આવો.

સાંબળતી નથી કોઈવું દાને, (૨)

તમેથી બંધાણોછે તાર-તાર મહારાણા...આવો.

ખોટું બોલી નથી કરતી ખુશામદ, (૨)

હંડો મારા અંતરમાં ગાર-માર મહારાણા. આવો.

ભાવ ભૂપાલ નયુરામના નાણા, (૨)

ખારા પધારો ધરી ખાર-ખ્યાર મહારાણા...આવો. ૧૧૬

સાખી મરાઠી.

સદા સર્વદા શ્રીહરી સ્નેહે, રક્ષણ કરવા રહેશે;

રાણા કુળના રસિક દેવતા, અમી ઝરાથી વહેશે;

દેશે સુખ સારાં, કરીને કષ્ટ સરવ ન્યારાં. ૧૧૭

પરમ પ્રતાપ ભર્યા “પણ” ધારી, ભાવ ભૂપ રસરીતે;

કુંવર સહિત કોટીગુગ રાજે, પોરપાટપર પ્રીતે;

ગુણ ગણશે ગીતે, કવિ નયુરામ નવલ નિત્યે. ૧૧૮

તાજે જશ ફેલાવો તંતે, રસિક રંગમાં રાજે;

ભાવભૂપ ભરપૂર ભલાયે, ભૂપતિઓમાં બ્રાજે;

ગાજે ઐશ્વર્ય, વચનો નયુરામે ઉચર્યા. ૧૧૯

ગરબીઓ.

(ચાલ વેલી અલબેલી પ્યારી રાધે...એ...રાહ.)

મહારાણા ભુપાલ ભાવ ભારી,
 ધરણિમાંહિ પરમ ધરમ રહ્યા ધારી ધારી. મહારાણા.—ટેક.
 નેક ટેકધારી એક છો અટંકા,
 તમે દીધાછે દેશમાંહિં ડંકા,
 બેશ દીપતાછો બહાદુરીથી બંકા,
 રાજનીત, માં ખચીત, દીયો પ્રીત,
 ગણી પ્યારી પ્યારી.....મહારાણા.

જખર જેઠવાછ જગતમાંહિ જામ્યા,
 રાજરીતથી પ્રતાપ પૂર્ણ પામ્યા,
 આધિ વ્યાધિ ને ઉપાધિ સર્વ વામ્યા,
 પુરણુ પ્રેમ, રસિક રે'મ, રાખી ક્ષેમ,
 દીન તારી તારી.....મહારાણા.

દેગ તેગથી દયાલ દાન દેતા,
 અભિમાનો વેણ કોષ્ટદી ન કે'તા,
 છવો જગતમાં અનંત લાવ લેતા,
 નયૂરામ, તણા શ્યામ, રનેહધામ,
 હાનો હારી હારી.....મહારાણા. ૧૨૦

(જાણ્યું જાણ્યું હેત તમારું જાણવા રે લોલ...એ...રાહ.)

પ્યારા મારા પોરખંદરના પાતશારે લોલ,
ભય હરનારા શાણા ભાવ લુપાલજે;
સુંદરવર સુખકર છો રનેહીને સદારે લોલ,
દાની દીનજનોના છો પ્રતિપાલજે.....પ્યારા.

જગમાં નહિં જોઈ હું તમ સમ જોઠવારે લોલ,
રણુવિજયી રાણાછો રસરૂપજે;
પ્રેમ નિભાવણુ મનભાવન મોટા તમેરે લોલ,
કુડાં જનોને નાખો દાજે કૂપજે.....પ્યારા.

મોછ નૃપ માધવસુત મોળું આપતારે લોલ,
કવિ કોવિદનાં કાપી નાખ્યાં કષ્ટજે;
જશ જમરો જગમંદિર અંદર જળહજેરે લોલ,
ભય પામીને ભાગ્યા સરવે બ્રહ્મજે.....પ્યારા.

આપેં કામ કર્યો જે આ ચાવતીમહીરે લોલ,
કોડીધજ નહીં કરશે એવાં કામજે;
હનમતવંશે હીરા સાચા હાલછોરે લોલ,
નેદધરી શુષ્ક ગાયે નિત નયુરામજે.....પ્યારા. ૧૨૧

(લેલી બધને ગોકુલમાં ફરતી...એ...રાહ.)

આનંદેથી રાજો તમે રાણા,

ચરા ભાવ બૂપતિ છો શાણા. ટેક.

પતી પોરબંદરના પ્યારા,

અવર નરનાહ ચક્રી ન્યારા;

છાંયાતણા છેલછો છોગાળા.....આનંદેથી.

મહીપતિઓની તમે માગ,

વાજો વસુધામાં વિજય વાજાં;

તંતે શુણી ગાયે શુણો તાગ.....આનંદેથી.

સુજશતણી વાડી પૂરી વહાલી,

સુગંધી દશે દિશમાં ચાલી;

મુદે મહારાણા બન્યા માલી.....આનંદેથી.

મુખે નથુરામતણા રવામી,

છવે વર્ષ કાટી વિપતિ વામી;

ગુગોગુગ કીર્તિ રહો જામી.....આનંદેથી.

૧૨૨

(અમે માગીયેં ઈશ્વર એટલું...એ...રાહ.)

ધન્ય ધન્ય અતી દિન આજનો.

મહારાણા દિઓછો મહાન, મુધર્મમાં ધ્યાન;

છવે ધણું નેઠવા.

રૂડા રૈયત કેરા રામછો, ઠરી આવાં કોડે'થી કામ,
 સદા અભિરામ-છવો ધણું જેઠવા.
 દાની વીર વિભુધ વિશેષછો, અતિ ઉત્તમ અસ્તિક આપ,
 આનંદી અમાપ-છવો ધણું જેઠવા.
 બલા બૂમીમાં ભાવ બૂમીપતી, ખારા પોરતણા પ્રતીપાલ,
 વિવેકી વિશાલ-છવો ધણું જેઠવા.
 રાજે નામ નીકું નવખંડમાં, ફેલો આ અવનીમાં અખંડ,
 પ્રતાપ પ્રચંડ-છવો ધણું જેઠવા.
 મોછ રાજ મહીપતી માજછો, સજીને સુખનાં શુભ સાજ,
 મુદે' મહારાજ-છવો ધણું જેઠવા.
 ચિર આયુ ઉમાપતિ આપશે, ઉરમાંહિ વધારી ઉમંગ,
 શાણા સુતસંગ-છવો ધણું જેઠવા.
 બરડાના પતી બડહાય છો, નયુરામ કવીતણા નાય,
 શોભો જયસાય-છવો ધણું જેઠવા

૧૨૩

(જેઠો સખી ડાલરીયો...એ...રાહ.)

રાણો રૂડો રસેં ભરીયો, લુપાલ ભાવ રાણો રૂડો રસેં ભરીયો.
 પોરખંદરના પાતશા કેરો, ધરમ મુગટ શિરે' ધરીયો...લુપાલ.
 જેઠવાકુળના જળર પ્રતાપી, ધાનક ઉપર ઠરીયો...લુપાલ.
 મન્દ્રસમાન અલૌકિક ઉત્તમ, વિવિધ વિહારને વરીયો...લુપાલ.
 સલ નયુરામનો સ્વામી સલુણો, દાનીછે દિલનો દરીયો...લુપાલ. ૧૨૪

(તમે દ્વારકાં શીઠ જાઓછો...એ...રાહ.)

તમે ભાવ અનૂપમ, ભૂપતી, મહારાણ્યારે ;

તમે ધારણ્ય છો સદા સુમતી, તૃપ શાણ્યારે.—ટેક.

તમે મંગળ મૂરતિ એકછો, મહારાણ્યારે ;

તમે તંત્રીલા ધારણ્ય ટેકછો, તૃપ શાણ્યારે.....તમે ભાવ.

તમે ચતુરતણ્યા ચિત ચોરછો, મહારાણ્યારે ;

તમે મહીપતિના શિરમોરછો, તૃપ શાણ્યારે...તમે ભાવ.

તમે આનંદી અધિક ઉદારછો, મહારાણ્યારે ;

તમે મોહલા ભોજ આવતાર છો, તૃપ શાણ્યારે. તમે ભાવ.

તમે જશધારી છો જોઠવા, મહારાણ્યારે ;

તમે પોરખંદરના થતી નવા, તૃપ શાણ્યારે....તમે ભાવ.

તમે સહુ જનના સુખધામછો, મહારાણ્યારે ;

તમે કવિ નથુરામના શ્યામછો, તૃપ શાણ્યારે. તમે ભાવ. ૧૨૫

(હારે દાણુ માગેરે દાણુ માગે...એ...રાહ.)

હારે ભાવ ભૂપેરે, ભાવ ભૂપે,

હારે કાધી કારતિ વિજય અનૂપેરે...ભાવ ભૂપે.

હારે સ્નેહીઓને સદા સુખ આપે,

હારે જોષ દીનજન હુઃખ સહુ કાપેરે..ભાવ ભૂપે.

હારે પૂરા પાખંડીને પરમળે,

હારે બેઠમાનીજનોને બાળેરે.....ભાવ ભૂપે.

હારે નથુરામનો નાથ રસીલો,

હારે લીધો બહાલેથી એનો વસીયોરે...ભાવ ભૂપે. ૧૨૬

(આજ પ્રીતમ ઘેર આવશે—એ રાહ.)

નૌતમ ભાવ નરેશ છે, એનો બહાદુર બરડો દેશછે જીરે. ટેક.
એ છે જોતના બહિર જોડવા, એના ઉત્તમ કામ અભિનવાજીરે. નૌતમ.
એતો આનંદી દૈવી અંશ છે, એનો હિમ્મતી હતુમત વંશછે જીરે. નૌતમ.
એતો દુઃખહર દાની દરાજ છે, એનું પોરબંદરમાં રાજછે જીરે. નૌતમ.
એનું ગુણીયમ ધૂમલી બેસણું, એતો મૌથી વિજયી સોહામણું જીરે. નૌતમ.
એના પૂરવળે પરમ પ્રતાપથી, સહુ શત્રુને તપાવો ગયા તાપથી જીરે.
નૌતમ.

એતો કવિ નથુરામનો સ્યામછે, એનું દેશ વિદેશે નામછે જીરે.

નૌતમ. ૧૨૭

(પાણી ભરવાને જૈતીરે...એ...રાહ.)

મનહર સુખકરછેરે, રાણો શાણો રસવંતા;

ભાવ ભયહર નરછેરે, હૃદયમાં હરખંતા.—ટેક.

પોરબંદર કેરારે, પ્રતાપી છે પ્રેમી પતી;

જેના ગુણુ છે ગહેસારે, અધિક અંતરમાં રતી. મનહર.

ગુણી કવિઓના ગ્રાહકરે, છે ઉર આનંદી અતી;
ચિત્તે અતુરના ગ્રાહકરે, ધરે મહા વિમળ મતી. મનહર.

પૂરા પંડિત પેખીરે, દીયેછે દાન ધણા ;
દાની દીનજનને દેખીરે, દેવામાં ન રાખે મણા. મનહર.

જેઠવે ગુણુ ગીતરે, કીરતી અધિક કરી;
નયુરામને નિત્યેરે, નીભાવે નેહ ધરી.....મનહર ૧૨૮

(ચુંદરખાઈ સાસરીયે ચાલ્યાં.. એ...રાહ.)

સાહેલી બહેલી ચામે આજ, રસવંતો રાણો જોવા;
જમ માવ લુપાલ નિહાળો આજ, અંતરની ખામી ખોત્રા-ટેક.
એ અતુરશિરોમણિ છે મોટો, જગમાં નથી એહતણો જોટો ;
એ અધમ સિરેં ચણે જોટો આજ, રસવંતો રાણો જોવા. સાહેલી.

એને પૂરણુ નીતિ છે ખારી, આનંદી નૃપ છે અવતારી;
વસુધામાં કીર્તિ વધારી આજ, રસવંતો રાણો જોવા. સાહેલી.
મનહર મહીપ છે નિરમાની, વળી દેવ સમાન છે બહુદાની;
તેજેમય તનકું તાની આજ, રસવંતો રાણો જોવા-સાહેલી.
દરજન કરીને દુઃખડાં વામે, સહુ આનંદ સિન્ધુમાં જામે;
નયુરામ નવિન સુખ ખામે આજ, રસવંતો રાણો જોવા. સાહેલી.

(આવેને નંદલાલ રમવા આવેનેરે...એ...રાહ.)

રહેજે આનંદમાં રોજ, ભાવભુપાલ રસીકો ;

મનગમતી લ્યો મોજ, વિપ્ર નથુનો વસીકો—ટેક.

સુખના સમુદ્રમાં સ્નેહથી ઝીલો, કીર્તિ તણા કમળો બહુ ખીલો ;

નેહબાગ રહો લીલો, ભાવ ભુપાલ રસીકો.....મનગમતી.

ધન્દ્ર સમાન લ્યો સુખ અભીનવ, બહાલથી ભોગવો વિધવિધ વૈભવ ;

અહનિશ આનંદ ઉત્સવ, ભાવભુપાલ રસીકો....મનગમતી.

પુત્ર યજ્ઞી ધરસુત્ર શોભાવો, લાખો હીનનાં મનડાં લોભાવો ;

મંગળે મંડપ છાવો, ભાવ ભુપાલ રસીકો.....મનગમતી.

પામળે પૂર્ણ પવિત્ર પ્રતાપો, વામળે સરવે ત્રિવિધના તાપો ;

છાપ સુજશતી છાપો, ભાવ ભુપાલ રસીકો....મનગમતી.

ભાવથી ભોજ્યશ્વર દુઃખ કાપે, સુંદરજી મુત આશીશ આપે ;

શત્રુ ભલે તપે તાપે, ભાવ ભુપાલ રસીકો....મનગમતી. ૧૩૦

(મીનુડો કામણગારો, માવો મીઠી મોરલીવાળો-એ રાહ.)

ભાવાસિંહ ભૂપ મેં બાળ્યો, વડો પોરબંદરવાળોરે—ટેક.

ચતુરશિરોમણિ ત્રેમી પૂરો, શરો શુભ શુભવાન ;

ઉત્તમ લક્ષણમાં ન અધૂરો, નૌતમ નીતિ નિધાન.

નયન ભરી નેહું નિહાળ્યો, વડો પોરબંદરવાળોરે. ભાવસિંહ.

જશનામી કુળ જોઠવા કેરે, જખર થયો જશ જાજ;
 દીન તણાં દુઃખ હરવા હેતે, દેતો દાન દરાજ
 વળે નહીં કોઈથી વાળ્યો, વડો પોરખંદરવાળોરે. ભાવસિંહ.
 કાજ મહંત કરે અતિ ખંતથી, તંતે કરીને તોલ;
 એકજ “પણુ” નિજ અંતર ધારે, એકજ ખોલ અખોલ.
 ટળે નહીં ટેકથી ટાળ્યો, વડો પોરખંદરવાળોરે....ભાવસિંહ.
 ગામ સદા ગુણુ ગર્વ ધરીને, નેહ થકી નથુરામ;
 એને નિહાળ્યો ન એણે આ જુગમાં, કાંઈ કર્યું નથી કામ;
 વૃથા જન્મારો ગાળ્યો, વડો પોરખંદરવાળોરે. ભાવસિંહ. ૧૩૧

(મને ભૂલી ગયોછે મારો છલડો રે...એ...રાહ.)

રૂડા રાણા રસીલા ભાવ ભૂપતીરે, (૨)
 ધણું હવે હારે (૨) તમે ધુમલીના શ્યામ, અભિરામ—ટેક.
 પૂરા પ્રેમની પ્રતિમા પ્રભુ આપછોરે, (૨)
 જશધારી હારે (૨) તમે જોઠવાની માજ, છો દરાજ.....રાણા.
 રાજકાજમાં મહંત યુદ્ધિવંતછોરે, (૨)
 ખરા ખંતી હારે (૨) તમે પ્રજાતણા પાળ, છો નૃપાળ,.....રાણા.
 અભિમાન ને અહંતા નથી આપગારે, (૨)
 દેવ અંશે હારે (૨) તમે આલ્યા ક્ષત્રીવંશ, અવતંસ.....રાણા.
 દયા દ્રષ્ટિથી વિજોડો વિશ્વ સર્વનેરે, (૨)
 પ્રીતે પાળો હારે (૨) નથુરામ તણા નાથ, જન અનાથ.રાણા. ૧૩૨

(ઘણી મને ઈધી શ્રી નંદજીને નંદે...એ...રાહ.)

આનંદરૂપ ભાવસિંહ બલે રાજે,
સદાય જોડ્યા તણું શિરે સુછત્ર છાજે—ટેક.

કરે મહંત કીર્તિ કોડથી સદા સુકાજે,
પવિત્ર પ્રૌઢ ધર્મને ધરે સુપુન્ય પાજે;
દિગંત લગી વિજય વાઘ વિશ્વમાંહી વાજે. આનંદ.

રસિક રિદ્ધિ સિદ્ધિ સુખસંપત્તીને સાજે,
અરિકરિની માંહિ સિંહ તુલ્ય રોજ ગાજે;
રહે અનંત સૂર્યતું સુતેજ નિલ તાજે.....આનંદ.

કરે પરોપકાર અતિ સ્નેહને સમાજે,
બચાવી વિપ્ર ગાય કરે પાપીનો પરાજે;
હરોજ નેહધારી નથુરામને નિવાજે.....આનંદ. ૧૩૩

(કાનુડો ન જાણે મારી પ્રોત...એ...રાગ.)

રાણા તમારું રૂડું રાગ, રાગ રામ સરીખુંરે.—ટેક.

ધરમના રથંબ ધીંગા ધરપરેં ધાર્યા તમે,
પુણ્યની બાંધી પ્રૌઢ પાજ.....રાગ રામ.

કીર્તિનાં કામો કરી હેતેં હકાર્યા તમે,
જાજરાં સુજશતણાં જાજ.....રાગ રામ.

દીનજનો ત.યૌં તમે સંતને ઉગાર્યા દુઃખથી,
 નીચેને કરીયા નારાજ.....રાજા રામ.
 કવિ નથુરામ કહે ભાવસિંહ ભૂપ ભાવે,
 જીવો જાણું જોઈવાની માજ.....રાજા રામ. ૧૩૪

(શ્યામ રંગ સમીપેં ન જાવું...એ...રાહ.)

રોહનું સ્વરૂપ ભાવ ભૂપતિ સુહાગ ભર્યું—ટેક.
 આંખમાં અમૃત મુખમાં વસે મધુ,
 રસભર અંતરમાં રતિ.....સુહાગ.
 કરમાં નિવાસ કરી રહી કમળા,
 મનહર મોજભરી મતિ.....સુહાગ.
 હૃદય ઉદાર જળે ભર્યું અવધિ,
 દાનના તરંગ દીએ અતિ.....સુહાગ.
 કવિ નથુરામ કહે જીવજો જુગજુગ,
 પોરબંદરનો પ્રેમી પતિ.....સુહાગ. ૧૩૫

(છેડા છાડને કાના કહુંછું ક્યારની રે...એ...રાહ.)

ચાલો ચોંપથી ચતુરાં આનંદે અતીરે,
નેહં નિરખવાને ભાવસિંહ ભૂપતીરે—ટેક.

સુરજ આજનો ઉગ્યોછે હેતે હેમનોરે,
છોળ્યું મારતો છલ્યો સમુદ્ર પ્રેમનો રે.....ચાલો.

મહદ આજ મોદ મંગળનો વાસછે રે,
ઠામ ઠામ હર્ષ હાસ ને હુલાસછે રે.....ચાલો.

રૂઝ ઇન્દ્ર તુલ્ય આસને ખિરાજતા રે,
એવા છત્રપતી છટાભર્યાં છાજતા રે.....ચાલો.

જખર કેશરી સમાન ગુણે ગાજતારે,
ગરવી હસ્તિતણી ગુમ થૈજતી સત્તા રે.....ચાલો.

પ્રેમરૂપને હરે પ્રીતિ પવિત્રછે રે,
સલ સોના જેવું મિત્રતાનું ચિત્રછે રે.....ચાલો.

એક રંગી ને ઉમંગી એનો ઠાઠછે રે,
પૂરા યતની પવિત્ર પ્રેમ ગાંઠછે રે.....ચાલો.

કષ્ટ કાપવા કવિનાં એને કાઠછે રે,
હેતે પાળવા ગરીબ હૈયે હોઠછે રે.....ચાલો.

એનો નેમ રાખે ક્ષેમ પ્રભુ પ્રીતથી રે,
આશિષ આપે નથુરામ ગાંધી ગીતથી રે.....ચાલો. ૧૩૬

(છેટાના છેયેં અમે છેટાના છેયેં—એ રાહ.)

શ્યામ સુન્નશ આપો અભિરામ સુન્નશ આપો,
 ભાવસિંહ ભૂપતિને શ્યામ સુન્નશ આપો—ટેક.
 પ્રસરજો પ્રતાપ એના અવનિમાં અમાપો,
 હિતુ હસાવી હાલ ધરો શત્રુને શિર શ્રાપો...ભાવસિંહ.
 કરી શતાયુ સ્નેહ ધારી સરવ કષ્ટ કાપો,
 અતિ ભરો આનંદ કરી દૂર ત્રિવિધ તાપો...ભાવસિંહ.
 દંભી યુગલ ચોરને શિર ચરણુ ધારી આપો,
 વિવિધ વિનયના વખાણુ વિશ્વમાંહિ વ્યાપો...ભાવસિંહ.
 અહનિશ નૃપ હર ધરો શુદ્ધ પ્રેમ-છાપો,
 નિત કવિ નથુરામ જપે જળર સુન્નશ જપો. ભાવસિંહ. ૧૩૭

(મને મુઠીને ગયોછે મારો છેલડો રે...એ...રાહ.)

રંગે રાજતા રસીલે લેલી ળંગલે રે. (ર)...ટેક.
 ભાવધારી હાં હાં રે (ર)
 મારા ભાવસિંહ ભૂપ, આનંદ રૂપરાજતા.
 ખિલી રજની રૂપાળી વદનશાખની રે, (ર)
 ચઝો ચાંદો હાં હાં રે (ર)
 ચઝો ચાંદલો આકાશે ચમકદાર, ભરણુ પ્યાર. રાજતા.
 છોળું મારતો સમુદ્ર સ્નેહ ધારીને રે, (ર)
 આનંદ આપે હાં હાં રે (ર)
 સારા સંગીતના સાદ, કરી વાદ.....રાજતા.

નાચે કુંચની કલિત કળાએ બરી રે, (૨)

કરે ખાંતે હાં હાં રે (૨)

ખાસાં જાડુતણા જેલ, મહમદ છેલ.....રાજતા.

કરે કાડથી કવિતા કીરતીતણી રે, (૨)

નેહધારી હાં હાં રે (૨)

નિત્યે કવિ નથુરામ, આનંદ ધામ.....રાજતા. ૧૩૮

(સસના નહિં થાય લગાર કામણ મંત્ર કશે...એ...રાહ.)

આબો આનંદ અવસર આજ, સાધન સુખકારી ;

રાજે ભાવસિંહ મહારાજ, ઉત્તમ અવતારી...ટેક.

સુંદર સુરતી મનહર સુરતી, રતિપતિજેવું રૂપ રે ;

પોરબંદરનો પાતશા બડ, ભય હરનારો ભૂપ.....સાધન.

અંબળ અપળ ચતુર ચિત્તવાળો, ચાહ બચો ચિતચોર રે ;

રનેહે અશીસમ લાગે સામાં, નિત નિત નયન ચક્રોર. સાધન.

જગતમહીં રહ્યું જામી જેના, જખર સુજશનું જોર રે ;

વિક્રમ ભોજ સમો વરદાયી, મહિપતિનો શિરમોર...સાધન.

જ્ઞાનભગિ રવિ અશી ધ્રુવ ધર મેર, હરિ હર ભધિ દહ ધામરે ;

સાં ભગિ અમલ રહો આનંદે, કવિ નથુરામનો ક્યામ. સાધન. ૧૩૯

(સાહેબોજી રે ઘેયોંછે ગુમાનમાં...એ...રાહ.)

પ્રીત રીત પાળેછે ભાવસિંહ જુપતી,
રસિક રૂદે રાજતણી રીત રે.....પ્રીત...ટેક.

નેક ટેકવાળા પૂરા છો પ્રતાપમાં, (૨)
નેહભર્યું ચતુરતણું ચિત્ત રે.....પ્રીત.

સાચતણા સંગી ઉમંગી અનુપ છે, (૨)
આપ દીસે ઉગતા આદીત રે.....પ્રીત.

જોસદાર જાણીતા જગત તમામથી, (૨)
અખિલ રાજનીમહીં અછત રે.....પ્રીત.

નેહભરી એવી આશીશ નયુરામતી, (૨)
વિભવ લિયો વૃપતિ નિલ નિલ રે.....પ્રીત. ૧૪૦.

(મારું મન મોયું રે, નંદકુંવરને લટકે...એ...રાહ.)

અવિચલ રે'જો રે, ભાવ જુપાલ ઉમંગે ;
રસભર રમતા રંગે.....અવિચલ...ટેક
જહાન બધી જોરાવર છતો, જશ કિરતીને જંગે.....અવિચલ.
મહદ અરીનાં મૂળ ઉખેડો, અડગ રહીને અંગે.....અવિચલ.
ધન્દાસન કરતાં પણ અધિકાં, લ્યો સુખ રનેહી સંગે...અવિચલ.
નિત નયુરામ ખચિત ખળ આરો, નાખી બાણ નિવંગે...
અવિચલ. ૧૪૧

(આશા ભર્યા અમે આવીયાં...એ...રાહ.)

મનહર સુખકર રસભર રાણા, શુભધર ભાવ ભુપાલ રે;
જુગ જુગ છવો તમે.....ટેક.

અચલ બિરાજજો પોરને પાટો, મહદ ધરી જયમાલ રે...

જુગ...મનહર.

જોવા જોધ જમાવો જગતમાં, વિધવિધ કીર્તિ વિશાલ રે...

જુગ...મનહર.

નેહ નિભાવણુ નૌતમ નરપતિ, પ્રેમીતણા પ્રતિપ્રાલ રે...

જુગ...મનહર.

પારસ પેઠે પ્રતાપી કરો તમે, નિત નથુરામને ન્યાલ રે...

જુગ...મનહર...૧૪૨

(આજો આનંદ અંગ અંગછે, પામે અમર અધિકાર.એરાહ.)

આવોને સહિયર સ્નેહથી, ગાઓને ગરબે ગીત ;

ભાવ ભૂપાળને ભાવથી, દીઓ આશીષ રૂડી રીત...આવોને.

મોજતણા મેરાણુ છે, પ્રજામાયે રાખેછે પ્રીત ;

દેવસમા દયાવાનછે, હૃદે હરદમ ધારેછે હીત.....આવોને.

અંખા ભવાની આશાપુરી, રાખે આનંદે કુંવર સહિત ;

નિત આશીષ નથુરામ દે, ચોખું રાખીને ચિત્ત...આવોને. ૧૪૩

(માઈ મન મોયું રે, શ્રીનંદકુંવરને લટકે...એ...રાહ.)

શ્રીહરિ રનેહું રે, રાણાને સુખી કરો,

દેવ દયા દ્રઝે દાખોશ્રીહરિ...ટેક.

પોરબંદરના પ્રતાપી પ્રભુને,

બાળા અરી ભય ભાંખોશ્રીહરિ.

ટાટ સુરજસગી કાન્તિ અરપી કરો,

અંધ અધમની આંખોશ્રીહરિ.

રસિક શિરોમણિ ભાવ લુપતી અતી,

નિત નવલાં સુખ ચાખો.....શ્રીહરિ.

પૂર્ણ કરો નથુરામના નાથના,

અંતરના અભિલાખોશ્રીહરિ...૧૪૪

(લલના નહિં થાય લગાર કામણ મંત્ર કરો...એ...રાહ.)

પ્રતિદિન પામે જય પૂર્ણ, રસવંતો રાણો ;

કરે અપજા અરી ઉર ચૂર્ણ, સહુ નૃપતી શાણો—ટેક.

કલિત લલિત કેકાણ કારતિના, ખૂબ ધરીને ખંત રે ;

ઉત્તર દક્ષિણ પૂરવ પશ્ચિમ, પહોંચે દોડી દિગન્ત.....રસવંતો.

મુયશ સરોરહ મગસરસીમાં, વિકસે વિધવિધ રંગ રે ;

ગુણી પદ્મ સૌરભ ગ્રહી ગાઓ, ગુણગુણ શુભ સુરસંગ...રસવંતો.

વાસવસમ વિભવો વસુધામાં, ભોગવે ભાવ ભુપાલ રે ;
સ્નેહીતણા ઉરે શાંત કરી, ધરી શત્રુતણે ઉર સાલ.....રસવંતો.
પારથતુલ્ય પ્રતાપ પરાક્રમ, પ્રસરો પુહુમીમાંય રે ;
આશીશ કવિ નયુરામ દિએ, રહો હાથ હુમાયુ છાંય.....રસવંતો.
૧૪૫

(આરા આવોતો કહું વાતડી, બીહારીલાલ...એ...રાહ.)

ખારા અમારા પ્રાણુ છો,	ભુપાલ ભાવ.
જેઠવા ચતુરસુગળુ છો,	ભુપાલ ભાવ.
પોરબંદરના છો પતી,	ભુપાલ ભાવ.
રાણા રાખોછો સદા રતી,	ભુપાલ ભાવ.
ચંચલ ચિત્તના ચોર છો,	ભુપાલ ભાવ.
માનીતા અમ શિરમોર છો,	ભુપાલ ભાવ.
કોડીલા કલ્પતરૂ તમે,	ભુપાલ ભાવ.
છાંયામાં સુખીયાં સહુ અમે.	ભુપાલ ભાવ.
અવની ઉપર તમે ઇન્દ્ર છો,	ભુપાલ ભાવ.
શાન્તિદાયક ચાર ચંદ્ર છો,	ભુપાલ ભાવ.
આપને નેણે બરું અમી,	ભુપાલ ભાવ.
રૂદ્ધકમળમાં રહ્યા રમી,	ભુપાલ ભાવ.
અંતરયામી અનુપ છો,	ભુપાલ ભાવ.
અમને તો ઇશ્વર રૂપ છો,	ભુપાલ ભાવ.
કવિ નયુરામના સ્વામ છો,	ભુપાલ ભાવ.
આનંદરૂપ અભિરામ છો,	ભુપાલ ભાવ.

(જમો તો જમાડું રે, જીવન વાલા...એ...રાહ.)

આપ આહીં આવો રે, રાણાજી રડા ;

હોલા હર્ષ ભાવો રે.....રાણાજી રડા...ટેક.

બહાલા મારા મોટા મંગલ વરતાવો,

બુપાલ ભાવ ભાવો રે.....રાણાજી રડા.

ચિત્ત માડું રે'છે તમોમાં ચોટી,

નથી વાત જોટી રે.....રાણાજી રડા.

જેઠનાજી જેજે જરાક ધર્મધારી,

હું આપની છું નારી રે.....રાણાજી રડા.

શ્યામ નથુરામતણા સ્નેહસિન્ધુ,

હો આપ દીનખંધુ રે ... રાણાજી રડા. ૧૪૭

(જાઓ જાઓ જાઓ રે...એ...રાહ.)

પ્રાણુછો પ્રાણુછો પ્રાણુછો રે, પતી પ્યારા અમારા પ્રાણુછો ;

ભાવ તમે જગ બાણુછો રે, પતી પ્યારા અમારા પ્રાણુછો—ટેક.

ચિત્ત ચોરી કરનારા અંચલ, (૨) રસિક શિરોમણિ રાણુછો રે. પતી.

મીઠાં વચન રચના કરવામાં, (૨) શાણા ચતુરમુખણુછો રે...પતી.

પોરખંદરપતી પ્રેમીજનોને, (૨) આપ અમૃતની ખાણુછો રે...પતી.

કવિ નથુરામને તારવા તંતે, (૨) બહાલા તમે વર બહાણુછો રે...પતી.

(૨વી ઉદે આ ઘડીયેં થાશે, ઉલટા કૃષ્ણ રિસાશે.એ.રાહ.)

પોરપતી છો પ્રાણુથી ખ્યારા, નેણુતણા છો તારા;
રયામ અમારા રે ભાવ, હુપાલ તમે.....ટેક.

હીરતિ સુરતશ્વરના ક્યારા, સુંદર સુખ કરનારા ;
અમૃતધારા રે, ભાવ હુપાલ તમેપોરપતી છો.

ખાવીદના બોલું કદિ ખોટાં, ચંચલ ચિત્તમાં ચોટયા ;
મહીપતિ મોટા રે, ભાવ હુપાલ તમે.....પોરપતી છો.

નિરખી તમેને નિત દુઃખ નાશે, પંકજ હૃદય પ્રકાશે ;
વિવિધ વિલાસે રે, ભાવ હુપાલ તમે.....પોરપતી છો.

કવિ નથુરામ ગણે ગુણુગાણાં, રોજ તમારા રાણા;
શૂરવીર શાણા રે, ભાવ હુપાલ તમે.....પોરપતી છો. ૧૪૬

(વાલમજી ઉઝગરો દિસે આજ...એ...રાહ.)

શીખ્યા ક્યાં જન્મ નૃપ શાણા આજ, કરવા ચિતડાંની ચોરી,
કહો સસ મને મહારાણા આજ, જોઠવા છો જીવાદોરી.....ટેક.

ગુર કોણુ મળ્યો કરો ગુણુધારી, શિખવી જોણે વિધા સારી ;
વાતોમાં વાલમ રસ રાખ્યો, મોહન મંતર નેણુ નાખ્યો ;
નહિં જોણે ભામિનીઓ બોળી, શિર નાખોછો ભુરખી દોળી;
જાડુગર જખર જણાણા આજ, કરવા ચિતડાંની ચોરી...શીખ્યા.

મનહરજી હો સહુથી મોટા, નથી જગમાં આપતણા જોટા ;
 ખાંધો પ્રીતી બંધન નાખી, રહિ શ્યામનીઓ સરવે સાંખી ;
 ભય હરનારા નૃપ ભાવ તમે, વશ આપતણે છઈં સર્વ અમે ;
 નયુરામ કવીના નાણાં આજ, કરવા ચિતડાંતી ચોરી. શીખ્યા. ૧૫૦

(પડવાની પણ પ્રીત, ગતી મતી ભૂલી રે...એ...રાહ.)

પ્રીતે પરગટીયું પરભાત, જીવન જગો રે,
 ખોલે કુરકટ ચકવાં કાક, નિંદરા લાગો રે;
 થયો અરુણ ઉદય અધિરાજ, આજ અકાશે રે,
 ધરી પંકજ પરમ હુલાસ, પ્રાણ પ્રકાશે રે.
 ભજો વેદ વિપ્રોના બાળ, ઉંચે અવાજે રે,
 કરી ઝાલરીયો ઝણકાર, વિધવિધ વાજે રે;
 બલાં ભેરી તુરીને શંખ, ગહરોં ગાજે રે,
 રૂડાં દેવમંદિર દરસાય, દરશન કાજે રે.
 ઉભા બંદીજનો બહુ દાર, મળાને ટોજે રે,
 જોઈ કુળનાં જાહીર, બિરદો ખોલે રે;
 વળી બહાલે રાગ વિભાસ, શુભીગણ ગાયે રે,
 દાસો કરવા દેદાર, દિલ લલચાયે રે.
 તમ કારણ છે તૈયાર, દાતણ દુહા રે,
 છે દંતમંજનના ખૂન, ડખ્યા ખુદા રે;
 તનમંજન ગાટે તેલ, ખુશખોવાળાં રે,

છે સાંધુ સુગંધીદાર, રંગ રૂપાળા રે.
હાજર જળ ગરમ હજૂર, સુવરણ કળશ રે.
નવરાવું મારા નાથ, હાથથી હરખે રે;
અંગોછે લૂછું અંગ, હું હિતધારી રે,
કરું સ્નેહ ધરીને સેવ, દાસી તમારી રે.
તજ આજસ ઉઠો આપ, પ્રીતમ ખારા રે,
ભયહારી ભાવ ભુપાલ, દ્રગના તારા રે;
કરો કોડ દિવાળી રાજ, પોરને પાટે રે,
નથુરામ ગણે ગુણ નિલ, વાટે વાટે રે.

૧૫૧

(હરી વેણ વાચછે રે હો વનમાં...એ...રાહ.)

પ્રેમથી પોઢો રે હો ખારા, સુખકર સુંદર શ્યામ અંધારા.
હેમ હિંડોળે રે હો હરજી, જીવન જળવું આપની મરજી.
હું હીંચોળું રે હો હેતે, શ્યામ સલુણા નેહ નિકેતે.
ધરી કર પંખો રે હો ધીરા, ઢોળું વાય હૃદયના હીરા.
રસીક અવાળે રે હો રાણા, ગાઉ મધુર તમ ગુણ ગાણા.
ચાઓ સુખાળવા રે હો સ્વાગી, ભાવ ભુમીપતી અંતર જામી.
જીગજીગ જીવો રે હો જગમાં, મનહર મોજ કરો સુખ મગમાં.
પોરખંદરના રે હો ખારા, કવી નથુરામના અમૃત ક્યારા. ૧૫૨

(કાન તારી મારલીએ હ રે...એ.. રાહ.)

પ્રાણ આવો ઉતાવળા હ રે, મળવા મુદ્ધારી.

હવન પ્રાણછો હ રે, આનંદ ખાણછો હ રે;

ભૂપાલ ભાવ બચહારી.....ટેક.

મારું તન મન તલકે હ રે, એન ચિત્ત બચ હારી.

ધર ગમે નહોં હ રે, દુઃખ શમે નહોં હ રે;

ભૂપાલ ભાવ બચહારી.....પ્રાણ આવો.

જોવા હવડો જાએ હ રે, ઉર આનંદકારી.

મધુરી મૂરતી હ રે, સુંદર સૂરતી હરે;

ભૂપાલ ભાવ બચહારી.....પ્રાણ આવો.

કર્યા કામણ કાંતો હ રે, આજ તમે આવતારી.

મન મુંઝાયછે હ રે, કંઠક થાયછે હ રે;

ભૂપાલ ભાવ બચહારી.....પ્રાણ આવો.

નથુરામના નાથ નીત હ રે, પ્રીત પાજો પ્યારી.

દર જશો નહોં હ રે, અહીં વસો સહી હ રે;

ભૂપાલ ભાવ બચહારી.....પ્રાણ આવો.

(રંગમાં રંગમાં રંગમાં રે, મારી બૈચર ખેલે રંગમાં. ઝેરાહ)

જેયા જેયા જેયા રે, મહારાણાને જગમાં જેયા.—૨૬.

પેખતાંવેંતજ કવી ગુણી પંડિત, મગન થઇ મન મોયારે...મહારાણાને.
દેવ સમા ગુણુ દેખીને દિલમાં, રાક્ષસ અરિઓ રોયારે...મહારાણાને.
બહુજ અદાનીનાં અંતર બળાયાં, ખોટા નરોએ ગર્વ જોયારે. મહારાણાને.
નિત નથુરામે ભાવને ભાળી, ખીજ સુખોનાં જોયારે...મહારાણાને.

૧૫૪

(હો રંગરસીયા ક્યાં રમી આવ્યા રાત જો...એ...રાહ.)

પ્રીતમ પ્યારા પ્રાણુતણા આધાર જો,
આંખડલીથી આધા નાથ નહીં થશો;
હાજરહું હું હરખડી હૈયાહાર જો,
આકરી આકરી સોંપી કામિનીને કસો. આંખડલી...પ્રીતમ.
ઠહાલા નથી ગને કાંઈ વધારે આપથી,
અરપણુ કરીયાં તમને તન મન પ્રાણુ જો;
અરખ સરીર પણ અરખું દુનિયાં દેખતાં,
શું રહ્યું બાકી સમજો વાત સુભણુ જો. આંખડલી. પ્રીતમ.
જગત બધામાં તમ સમ હું જોતી નથી,
શાહ વજર કે છોતે હોય અમીર જો;

આપ વિના એ સહુને હું એવા ગણું.

જેવા ફરતા એળી રાખ ફકીર જે. આંખડલી. પ્રીતમ.

માની વચન મુજ મનગમતે નહિં માણુ જે,

વિનતિ કંઈછું વાલમ જોડી હાથ જે;

મામનીના ભય હરજો ભાવ ભૂમીપતિ,

નિલ આગળ રહી કવી નથુરામના નાથ જે. આંખડલી. પ્રીતમ. ૧૫૫

(પુનમ ચાંદની ખીલી પૂરી અહીં રે...એ...રાહ.)

છાંયા છત્રપતી મહારાણા મનની મોજથીરે,

ભવ્ય લઈ ભાલો કરમાંડી ભાવ ભુપાલ;

ખેલે ખંતેં શુરવૌર ખૂબ શિકાર વરાહનોરે—ટેક.

ઉત્તમ અશ્વપરેં અસવાર થમ આનંદથીરે,

સાજી સાજ વિવિધ આખેટતણાં ધરી બહાલ...ખેલે.

ગિરિગૃહ ખોદી ગાજતો, દેતો દોટ દિગન્ત;

ભયપ્રદ ભૂરા વર્ણનો, મદભર મોટે દન્ત.

એવો એકલમલ કરી આગળ પાછળ પ્રેમથીરે,

દોહ્યા દેવ દયાલુ કરવા એનો કાલ.....ખેલે.

ધોજો ધરા ધ્રુજવતો, ખુરિ ખડતાલ અતૂલ;

મૂરખ પડતો માદળે, બલી આપવા ભૂલ.

પથર કેરા ખંડ કરે દોડતો તુંડથીરે,

તંતે નાસે તોડી જળર તરની જલ.....ખેલે.

છેડો છેલ ન છોડતા, વધારતા હયવેગ;
 ભરાય મેળા તોય પશુ, હણે ન તાણી તેગ.
 માલા વિષુ નહિં પાવ કરે ખીળ હથીમારનોરે,
 બટકે તોપશુ પટકે પોરતણા પ્રતિપાલ.....ખેલે.
 અપટં ભદને જોઠવે, માલો હણ્યો વિશ્વાલ;
 ઝરિર સૂરતું મેદિને, મેલો જુમી ચાલ.
 જીવો જાણું જગમાં નાય કવી નથુરામનોરે,
 રોપી રસભર કંઠે વિજયતણી વર માલ.....ખેલે. ૧૫૬

રાસડાઓ.

(પોરખંદરના રાજા જ્યાં ઉતરે ત્યાં ડંકો જો...એ...રાહ.)

આવ્યો અમારે આ નંદનો દિન આજ જો, (૨)
 પોરપતીની પાસે રહી સુખ પામશું રે.—ટેક.
 શાણો રાણો છે પૂરણ પારસરૂપ જો, (૨)
 હેમ બનીને હૃતે વિપત્તિઓ વામશું રે.....આવ્યો.
 દરશન જેતું દુઃખહર દેવ સમાન જો, (૨)
 સેવા કરીને સાચી જગતમાં જામશું રે.....આવ્યો.
 વિક્રમ ભોજ ને કરણતણું નથી કામ જો, (૨)
 ભાવ સુપાલને બહુ કરોડ ધન કામશું રે....આવ્યો.
 ઉર નથુરામનું માની ખેડુંએ આમ જો, (૨)
 છાંયાપતીની છાંયે વિશેષ વિરામશું રે.....આવ્યો. ૧૫૭

(ભોર બોલે મોહન મહારાજ રે...એ...રાહ.)

ગુણ ગાઓ સદ્ ગુણી લોક રે, ભાવ ભૂપ કરા રે;
શીદ ખીજે ફરોછો ફેક રે, મારતા ફેરા રે. ટેક

નથી દાની આવો ધરી દેહ રે, જગતમાં જયો રે;
આપી સુવરણ દાન અછેહ રે, કરણ કે'વાયો રે...ગુણ.

નિત તારેછે ધારી તંત રે, દીન જનો દેખી રે;
અધા મહીપતિમાં છે મહંત રે, એક નેક ટેકી રે...ગુણ.

જશધારી છે જઠવો રાજ રે, બય હરનારો રે;
કરે કાડે રૂપાણાં દાન રે, પોરનો ખારો રે.....ગુણ.

હુમા છાંયા સરીખો હાથ રે, કામમાં ન કાચો રે;
નથુરામ કવીનો નાથ રે, સુરપતી સાચો રે.....ગુણ. ૧૫૮

(ભમરા મોતી મયરના રાજમાં...એ...રાહ.)

સહુ જન ઉઠી સવારે રોહે, રાણાને સંભારજો રે લોલ.—ટેક.
ધારી ધ્યાન પ્રભૂનું પ્રીતે, ધીરાનું ધારજો રે લોલ.....સહુ.
એ છે આજ અમર અવતાર, જોષ દ્રગ ઠારજો રે લોલ. સહુ.
હળામળી હેતે હરોજ એ માયેયિ, તન ધન વારજો રે લોલ. સહુ.
બયહર ભાવ અમર છે એવું, અંતરમાં ઉતારજો રે લોલ. સહુ.
નાથ નથુરામનો નેહી નિભાવેછે, વાત વિચાર જો રે લોલ. સહુ. ૧૫૯

(આ કાંઠે ધડો ચડાવ રે...એ...રાહ.)

પોરતણા પ્રતીપાલ રે,
ભાવ ભૂપ ભારે છો પ્યારા.....પોરતણા.
હીરા માણિક્યી હોયશું, (૨)
આપ પતિ પ્રાણ અમારા.....પોરતણા.
કંચનથી કેહો કાંમશું, (૨)
નાથ તમે નેણાના તારા..... પોરતણા.
પ્યારો તમારો પ્રેમછે, (૨)
નેણુ યકી થાઓ ન ન્યારા.....પોરતણા.
કવી નથુરામ કહે ખરૂં, (૨)
ક્ષેમ રહો ખાંતીલા મારા..પોરતણા. ૧૬૦

(એક આક ઝડી, લીલાં લીંબ ઝડી...એ...રાહ.)

મારા પ્યારા પતી, છો મહાન મતી,
દીસો દાની અતી, રતીવંતા રે;
ભૂમીપતિ ભાવ તમે,
રાણાજી રસવંતા રે,
મહાં નિત ભાવ અમે.....મારા.

હિતુ પાલક છો, દુઃખ ટાલક છો,
 ખમ્મ જાલક છો, મોટા માલક છો,
 કવી નથુરામ તથા.
 પોરના પ્રતિપાલક રે,
 જીવો જગ વર્ષે ધણા.....મારા.

૧૬૧

(ઓરા આવો તો કહું વાતડી, બીહારીલાલ...એ...રાહ.)

રાણાજી છો રસવંતા,	ભુપાલ ભાવ.
હેતે મજો હરખંતા,	ભુપાલ ભાવ.
છત્રધારી છો છેલા,	ભુપાલ ભાવ.
પ્રથવીપતિમાં પે'લા,	ભુપાલ ભાવ.
મકરધ્વજ કુળે મોટા,	ભુપાલ ભાવ.
ખળને કરતા ખોટા,	ભુપાલ ભાવ.
પોતાનાં જન પાળો,	ભુપાલ ભાવ.
ખેડમાનીને બાળો,	ભુપાલ ભાવ.
જુગજુગ જેઠવા જીવો,	ભુપાલ ભાવ.
દેવઅંશી કુળ દીવો,	ભુપાલ ભાવ.
શુભ નથુરામના સ્વામી,	ભુપાલ ભાવ.
કીર્તિ જગતમાં જામી,	ભુપાલ ભાવ.

૧૬૨

(પાણીણાં ભરવા ગ્યાતાં...એ...રાહ.)

આનંદ મંગળેથી રાત્રે—ભુપાલ ભાવ. (૨) ટેક.

અંગે આરોગ્ય રહો એતો અહોનિશ,

છાંયાતું છત્ર ધરી છાત્રે—ભુપાલ ભાવ.....આનંદ.

જેઠવા કુળનું જોર જણાવી,

ગાઢા અરીમહીં ગાત્રે—ભુપાલ ભાવ.....આનંદ.

વિવિધ વિલાસ-લઘ્ન વસુધાપર,

શકસમાં સુખ સાત્રે—ભુપાલ ભાવ.....આનંદ.

કવિ નયુરામની કામના પૂરી,

નિત નિત નેહે નિવાત્રે—ભુપાલ ભાવ.....આનંદ. ૧૬૩

(સોના ઇંદોણી કૃપા મેડણું રે જીવો રાજ...એ...રાહ.)

આનંદ મૂરતી આપછો રે ભાવ ભૂપ,

પ્રીતીના પારાવાર રે કૃપાનિધાન;

અવનીમાં આપ અમાપછો રે ભાવ ભૂપ.....આનંદ.

મેજી મેરામણુ એકછો રે ભાવ ભૂપ,

આપોછો હાયથી અપાર રે મહાન દાન;

ટેકીલા ધારણુ ટેકછો રે ભાવ ભૂપ.....આનંદ.

જેઠવા રહો જશો જમાવતા રે ભાવ ભૂપ,
 જણોછે આપને સદાય રે સહુ જહાન;
 નિલ નથુરામને નિમાવતા રે ભાવ ભૂપ.....આનંદ. ૧૬૪

(સખી મેં ચાંદલીચો ચોડ્યો...એ...રાહ.)

પ્રીત ધરી પોરખંદરમાં આજ,
 રાજ કરે રસવંતા રાણા રે;
 ભાવ ભૂપ જોરે બધા જોડવાની માજ,
 રાજ કરે રસવંતા રાણા રે.....ટેક.

જોણે હકાર્યા જાહીર જશનાં જાજ, (૨)

દીસ દીક્ષ પો'આ ગુણી દોડીરે,

કીરતન કીરતિનાં જોડીરે;

ધર ધર ગાયે સરવ ગોરીરે,

ગુણ જોડવાનાં મરવ છોડીરે.....પ્રીતધરી.

દેહ ધરી કાષ્ઠ આબ્યાછે દેવ દરાજ, (૨)

દીન દીન દાનો દીએ મોટારે,

નહીં રહે લક્ષ્મીના તોટારે;

જગમાં નથી એના જોટારે,

નથી નથુરામે કહ્યાં ખોટારે.....પ્રીતધરી. ૧૬૫

(હું રે મૈયારણુ રે, ગોકુલ ગામની...એ...રાહ.)

ખારા અમારા રે, ભાવ ભુપાલ છો;

છાંયાતણા છત્રધારી, અમારા રે.—ટેક.

મોટી અમારી રે, આનંદમાલ છો;

આપ અમર અવતારી.....અમારા રે.

બેડુ બણેલછો રે, પ્રેમની પોથીઓ;

શાણા રાણા સુવિચારી.....અમારા રે.

બણોછો બળવી રે, જોડવા જુગતી;

ધીરા અચલ ધર્મધારી.....અમારા રે.

કવી નથુરામના રે, શ્યામ સોહામણા;

નિરખું સરવ ગતી ન્યારી.....અમારા રે. ૧૬૬

(ઝીણા ઝરમર વરસે મેહુ...એ...રાહ.)

રૂડા નરવર રસમર રૂપ,

મનહર મહારાણા;

બલા બચહર ભાવસિંહ ભૂપ,

મનહર મહારાણા.—ટેક.

અધધડી આંખધડી અલખેલા,

રાણા ફરે નહિ રે'શો રે;

કામ ખુશી થઈ ખાવીંદ મારા,
કોડે કરવા કે'શે રે.....મનહર.

સાણા ગમે મને આપની સેવા,
મેવા કરતાં મીઠી રે;
લીજત એ સમ ચીજ અવરની,
હુનિયામાં નથી દીઠી રે.....મનહર.

આપ પ્રભુ અમ અંતરજામી;
અમે તમારાં દાસ રે;
નિત નથુરામની નમ્ર અરજથી,
ધારા રહેજો પાસ રે.....મનહર.

૧૬૭

(આઠ કુવા નવ પાવડાં, જળા હરવા દો...એ...રાહ.)

પોરબંદરના પાતશ્ચા, રસભર રાણા. (૨)
તમે ખાવ જોરાવર ભૂપ રે, આનંદ રૂપ;
દેવ સમ દરશાણા.....પોરબંદરના.
જહાલે પ્રેમીને રૂદે વશ્યા, રસભર રાણા. (૨)
મુખ આપો સરવતે સ્યામ રે, મંગલ ધામ;
સહુ નૃપમાં સાણા.....પોરબંદરના.
કરી દુષ્ટજનોની છુરી દશ્યા, રસભર રાણા. (૨)
કરી અંતર આનંદ ધામ રે, નિત નથુરામ;
ગાય ગુણનાં ગાણાં.....પોરબંદરના.

૧૬૮

(ઝગડો લાગ્યો...એ...રાહ.)

વાલમજી વાલાછો હો અમારા પ્રાણપતી,
મહાનમતી, રતીપતી, છાંયાના છત્રપતી. (૨)
અમારે ઊર અતી, વસ્ત્રાછો પોરપતી. (૨)

વાલમજી.

વડા દિલવાળાછો હો કરો ક્ષીત કતી,
ભાવપતી, રાખીરતી, નીકા નૃપ ધારિ નતી. (૨)
ધરી નથુરામ ધૃતી, કરે કીરતીને છતી. (૨)

વાલમજી: ૧૬૯

(ધરે વાઠું જુએ મા મારી...એ...રાહ.)

તમે રાજો રસીક મહારાણા,
છાંયાના છત્રપતી ભાવ અતી—ટેક.

તમે આનંદી ને અવિકારી,
તમે ધીરા અચલ ધર્મધારી.....છાંયાના.

તમે દીનના છો દુઃખહારી,
તમે જ્ઞાણ રાણા સદાચારી.....છાંયાના.

તમે પ્રીતીની પ્રતિમા પ્યારી,
સહુ રીતી તમારી ન્યારી.....છાંયાના.

નથુરામે સખળ સ્નેહ ધારી,
અતી આનંદિ વાણી હચારી.....છાંયાના. ૧૭૦

(આવ્યા રૂડા ચોમાસાના દાડલા રે...એ...રાહ.)

જેઠવાળ જોજો ચોમાસું આવિયું રે,
 નિલ નખમાહોં ચડે ધમધાર;
 ભુપાલ ભાવ રાજો રસીક બની રંગમાં રે,
 વિજળી ચારે દિશા ચમકતી રે,
 ગરજો વાદળ જમાવી જોર;
 ભુપાલ ભાવ રાજો રસીક બની રંગમાં રે.
 વરસે મૂશળધારા મારતો રે,
 ચલવે વારીને ચારેકાર;
 ભુપાલ ભાવ રાજો રસીક બની રંગમાં રે.
 કર્વી નથુરામતણા રૂડા કંથળ રે,
 વરપા વિતાવો કલીત કરોડ;
 ભુપાલ ભાવ રાજો રસીક બની રંગમાં રે.

૧૭૧

(મેઘવાળ જુના તે ગઢની રાણી...એ...રાહ.)

સખી મને પોરપતી અતી પ્યારા,
 રાણાજી નેણતણા તારા રે.....સખી—ટેક.
 પ્રેમરૂપ પૂરું અનૂપ ભૂપ એ છે,
 સ્નેહીને સુખ ભરનારા રે.....સખી.
 ધર્મ કરી ભાવ ભૂમીપતી બારે,
 ભૂમીનો ખાર હરનારા રે.....સખી.

જેઠવાના ઝાઝા જશો જગમાહે,

રોકે સાગરના કિનારા રે.....સખી.

નાથ નથુરામતણા નિલ નિલ્યે,

નેહૈથી ન્યાસ કરનારા રે.....સખી. ૧૭૨

(ગુલાબનાં રાતાં ફૂલ...એ...રાહ.)

આનંદના ઉદ્ધી આપ, રાજે રસીલા રાણા—ટેક.

તમે શોભો સરવમાં સુખદાતા, પરી પૂરણ છાપ પ્રતાપ.....રાજે.

જશ જામ્યો તમારો જેઠવાણ, અવનીમાંહિ આજ અમાપ...રાજે.

નૃપ મંડલમાં મહતા લીધી, દષ તંને અરીને તાપ.....રાજે.

તમે ભાવ ભુમીપતી છો ભારે, નથુરામ જપે જશ જાપ.....રાજે.

૧૭૩

(ખેડલે ભાર ધણો હો રાજ...એ...રાહ.)

ભાવ મહારાણા રસીલા રાજ, મારે ઉર વસીયા શિરતાજ—ટેક.

છવો જુગોજુગ જેઠવા, આ અવનીમાં આપ;

પાપી પૂરપના પ્રાણુ લખ કરો, પૂરો એને પરિતાપ...ભાવ.

કોડ દિવાળી રાજ કરો તમે, તાજ રહીને તન;

મોટી મહીપતી માજ સદા, કહેવાવો ધરામાં ધન્ય...ભાવ.

અગણિત ગુણીને તારો ઉમંગે, દુઃખ જળથી અહિ દાય;

બોજ વિક્રમશા ભાવે બનો, નથુરામ કવીના નાથ....ભાવ. ૧૭૪

(ધન ધન ગોકુલની મૈયારણુ...ઐ...રાહ.)

ધન ધન પોરબંદર પ્રિય ગામ, જ્યાં ભાવ લુપાસછે રે લોલ.
 મનહર સુખકર નૌતામ નામ, વિવેકી વિશ્વાસછે રે લોલ.
 રસભર રાણાકુળે છે રૂપ, અનુપ આનંદનું રે લોલ.
 સહુ પ્રિયજનને અમૃત રૂપ, દરશ સુખ ચંદનું રે લોલ.
 સાગર સરખા શુભ ગંભીર, અતી ગુણુજલણુ છે રે લોલ.
 ધરતા મેરૂ સરખી ધીર, પ્રભતાં પ્રાણુ છે રે લોલ.
 ચલવિયાં જોણે જશનાં જળ, જગતમાં જોરથી રે લોલ.
 ખળદળ ખોટા દંભો દરાજ, હુધ્યા જયશોરથી રે લોલ...ધન ધન.
 ઐ અવનીમાં છે એકારે, દેછે નભને ટેકા રે.
 ભારથમાં ભડછે ભારી રે, જમઁ અંધેર વારી રે.
 વિક્રંભથી દાનો વધારે રે, શું કહું વારે વારે રે.
 નરદેહ દેવ દયાળુ રે, મહિપતિ છે માયાળુ રે.
 છે પારસ તુલ્ય પ્રતાપી રે, છાપ જગતમાં છાપી રે.
 નિત સુવરણુ દાનો આપે રે, કષ્ટ કવીનાં કાપે રે.
 રાણા જીએ નહીં લોભીનું સુખ, દેછે કૃપણને કોડેથી દુઃખ.
 ભાવે જનોની ટાળેછે ભૂખ, સારાં જનોને આપેછે સુખ.
 જોઠવે જયમય કીધું જહાન, છતાં ન રાખે મનમાં માન.
 આશીશ આપી આઠે જામ, કરે કવીતા કવિ નયુરામ...ધન ધન.

(સામે ઓરડીયે નાગજી પોઠવા...એ...રાહ.)

જહીર ઊરમાં જોઠવા ધારો,
મોહની મોટી માળ.....મહારાણા.

રાણાજી જશ્ન જગમાંહી જમાવો,
સર્જનની ક્યો સ'માળ.....મહારાણા.

મારા અંતરીયામાં આપ બિરાજો,
બહાલા વિવેકી વિજ્ઞાળ.....મહારાણા.

સ્નેહીનો સ્નેહ સદાયે નિભાવો,
પ્રેમના છો પ્રતીપાળ.....મહારાણા.

અંતર માફે ઠરેછે અતીશો,
રસિકતાણા રખવાળ.....મહારાણા.

હો નયુરામના નામજી નીકા,
જમદર ભાવ ભૂપાળ.....મહારાણા.

૧૭૬

(સવળી ગંગા અવળાં નીર...એ...રાહ.)

જળરા જોડી કુળમાં આપ,
પ્રસયો રાણા પૂર્ણ પ્રતાપ.
હનમત વંશમહી અવતંત્ર,
શાની દેવતાણા હો અંશ.

અગણિત શુભ પરમારથ કામ,

ભૂપ કરો બહુ ખરચી દામ.

પુણ્યતણી ખાંધોછો ખાજ,

રાજ રહી મહીપતિની માજ.

ગુણીજન જશ જોરેથી ગાય,

ચિતમાં સાઈં સરવે ચ્હાય.

નરપતીમંડળમાં અતી રે, કીરતી ગતી કરતી ;

આનંદધારીને અતી રે, વસ્ત્રધામાં વીચરતી.

એત ક્યું જગ સ્નેહથી રે, સહુ સ્યામતા ટાળી ;

તરણીતનુજ ભાગીરથી રે, એકરંગની ભાળી.

શ્યામ ને રામનું પારખું રે, કરતાં શક આવે ;

પોરપતી તમ કીરતી રે, જાડુ ખૂબ જમાવે.

ભાવ ભૂમીપતી ભાવથી રે, નથુરામના સ્વામી ;

જીવો જુગોજુગ જોઠવા રે, સહુ વ્યાધીઓ વામી ... ૧૭૭

(હિતારા ઓરડા મેડીનાં મોલ છે...એ...રાહ.)

ભાવ સુપાલ બયહારી પ્રજના, (૨)

પોરતણા પ્રતીપાલ; રાણા રસીલા.

રાજે રસીકવર રૂડા રવીસમ, (૨)

વિવિધ પ્રતાપે વિશાલ; રાણા રસીલા.

છાંયાનું છત્ર ધરી છાંવે છખીલા, (૨)

કરીને ચરીતણો કાત; રાણા રસીલા.

ભમે જગતમાં જોરેથી જોઠવા, (૨)

ભડી ધરી જશ ભલ; રાણા રસીલા.

આનંદ લ્યો અવનીમાં અહોનિશ, (૨)

નેહીને કરતા ન્યાલ; રાણા રસીલા.

નિત નથુરામ ગુણુગાયક આપનો, (૨)

સ્નેહેથી રાખો સંભાલ; રાણા રસીલા.

૧૭૮

(જળ ભરૂં તો ભરવા ના દીધે...એ...રાણા.)

સુખે રાજો છાંયાના છત્રપતી,

તમે આનંદરૂપ અનૂપ રે; રસવંતા રાણા.

તમે રાજો રતીપતીરૂપ રે, સહુ નૃપમાં શાણા.

ધરાપીઠે ધરમની ઢાલ તમે,

કીધા ચોર ચુગલને ચૂપ રે; રસવંતા રાણા.

રવીરૂપે રઘાહો રાજ સદા,

ધરો ધીંગા અરીશિરૂં ધૂપ રે; રસવંતા રાણા.

ગુણુ ગાયે ગુણીગણુ ગર્વ ધરી,

કોડિલા તમે કળાકૂપ રે; રસવંતા રાણા.

તમે નાય કવી નથુરામતણા,

તમે ભાવ અટકા ભૂપ રે; રસવંતા રાણા.

૧૭૯

(સાહેલી મારી રે, ગોકુલ તે ગામને ગોદરે રે...એ...રાહ.)

સાહેલી મારી રે, ચાલો સરવ રનેહં બરી રે ;
 રૂડા જોવાને ભાવ જુપાલ...મહારાણા બિરાજે મોજથી રે.
 સુખદાષ સારી રે, પ્યારી મનોહર મૂરતી રે ;
 હરી જેવું હૃદય છે વિશાલ...મહારાણા બિરાજે મોજથી રે.
 ચાર ચિત્તહારી રે, શોભે જુજો ગજસુંદશા રે ;
 કંઠ મોટી વિજયની માલ...મહારાણા બિરાજે મોજથી રે.
 જાંઘ વારી વારી રે, મીઠાં વચન સુણી સર્વદા રે ;
 બાળી ભવ્ય અનૂપમ માલ...મહારાણા બિરાજે મોજથી રે.
 ખુખી એની ન્યારી રે, નાચ કવી નથુરામના રે ;
 પોરબંદરના પ્રતિપાલ...મહારાણા બિરાજે મોજથી રે.....૧૮૦

(વાંસળી વગાડી વાલે વનવાસ દીધાં...એ...રાહ.)

પ્રેમનો પીયાલો પાષ પરવશ કીધાં,
 ભાવ જુપાલ પ્રાણપ્યારા, જખર જહુગારા,
 છાંયાતણા છત્રપતી છે.
 હેત બતાવી વહાલે મન હરી લીધાં,
 રાખ્યા સેવામાં સાથે, અલીને હાથે,
 છાંયાતણા છત્રપતી છે.
 આખો આનંદ અવનીમાં અનોખો,
 વાસવ કરતાં વધારે, શ્રીપોરને પ્યારે,
 છાંયાતણા છત્રપતી છે.

નાથ કવી નથુરામનો એ છે,
 ઝાંઝું જગતમાં જીવો, રાણાકુળ દીવો,
 છાંયાતણા છત્રપતી છે.....૧૮૧

(સુખડાતું માણેલ મોતી...એ...રાહ.)

પોરબંદરના ખ્યારા, ભુપાલ ભાવ પોરબંદરના ખ્યારા...ટેક.
 રસિકશિરોમણિ રાજવી રૂડા, કીરતિનાં કાળ કરનારા...ભુપાલ.
 સમરથ આપ સુહાગી સલુણા, હાની સરવ હરનારા.....ભુપાલ.
 પ્રીતિ નિભાવણુ પૂરણુ પ્રેમી, હરદમ દિત ભરનારા.....ભુપાલ.
 સ્નેહથી પાલન સલતું કરતા, ધીરા ધરમ ધરનારા.....ભુપાલ.
 એકવચ્ચની ખંતી ટેકીલા તંતી, સ્થાનક જોષ ઠરનારા...ભુપાલ.
 જોડવા કુળના નૃપ જગજીવીર, દુષ્ટથી નહીં ડરનારા.....ભુપાલ.
 કવિ નથુરામનાં કષ્ટોની સાથે, લાખો વખત લડનારા. ભુપાલ. ૧૮૨

(ઇસ ગરમીએ મીલે બંકે પ્યારે...એ...રાહ.)

દીન દુઃખહારી, ભુપાલ ભાવ ભારી—ટેક.
 ખોલ નિભાવણુ ખ્હાદુર પૂરા, શરા સુહાગી સદા સુખકારી.
 વડા છે વિહારીદીન.
 પ્રીતીની સુરતી સુંદર સુરતી, આનંદદાતા અનેક બચહાન્ની,
 વિવેક ટેકે પ્યારીદીન.

દાની અને નિરમાની દેવાંશી, રાણા રસીલા શાણા સુવિચારી,
ધીરા ધર્મધારી.....દીન.
નિત નથુરામનો નેહ નિભાવો, કીરતી કરેછે કાડીલા તમારી,
લેજો પુર્ત તારીદીત. ૧૮૩

(રેલ્યો રેલ્યો રે રૂડા અવનીમાં આજ...એ...રાહ.)

ગાઓ ગાઓરે રૂડાં મનહર ગીત, આનંદ દિન આજછે રે ;
ચાઓ ચાઓરે ભાવ ભૂપને ચીત, રાણાકેરે રાજછે રે—ટેક.

જશધારી છે જઠવા, જહીર જગમાં એક ;
સલવાદી શિરોમણિ, જે છે તીખી રે ઉર ધારણુ ટેક...

રાણાકેરે...ગાઓ.

નિત ગ્રેમીતણા પ્રતિપાલ, વિવિધ વિહારી રે ;
કરી સર્વ અનીતી દૂર, નીતી ધારી રે.
હિત હરદમ ધરીને હોશ, સહુનું કરતા રે ;
અટ બ્રહ્મતણા ઉરમાંહિ, ભય બહુ ભરતા રે.....ગાઓ.

હરપ ધારી સરસ રાજધર્મને ધરે,
નિલ કરે ન્યાયતણાં ડાળ રે ;
રાજે રસીક ભાવસિંહ ભૂપતીગાઓ.

નિજ પ્રભતણા અપાર પ્રેમ છે કરે,
મુદસ્વરૂપ કોઠવાની માન રે;
રાને રસિક ભાવસિંહ ભૂપતી.....ગાઓ.
જહીર જગતમહી જશનામી, પ્રિયકર પોરબંદરના સ્વામી;
આનંદી અંતરજામી...છત્ર ધરીને છાને.
શોભણે સર્વમાં પૂરે પ્રતાપે, આશિષ નિત નથુરામ એ આપે ;
શ્રીહરિ કંઠે કાપે...છત્ર ધરીને છાને.....ગાઓ...૧૮૪

(મારો અમર પ્રજાને આજ, પૂરણ પ્યારો છે...એ...રાહ.)

સદા ભયહર ભાવ ભુપાળ, સહુથી શાણો છે ;
રહું રાજધીકુળનું રૂપ, રસભર રાણો છે...ટેક.
વીર પુરૂષ વડો ધીરછે, દીયે શત્રુ સરવને સાલ ;
પ્રેમીને પ્યારો છે...સદા ભયહર ભાવ ભુપાળ.
દેવઅંશી મહાદાની છે, નિરમાની વિવેકી વિશાળ ;
ધીરજ ધરનારો છે...સદા ભયહર ભાવ ભુપાળ.
કવી ગુણી પંડિત પેખીને, કરે દૂર દારિદ્રો દયાળ ;
સુજશમાં સારો છે...સદા ભયહર ભાવ ભુપાળ.
પોરબંદરનો પાતશા, નથુરામને કરશે ન્યાલ ;
સુખ ભરનારો છે...સદા ભયહર ભાવ ભુપાળ.....૧૮૫

(સૈયાં માફે ઘેડું ઉતારે...એ...રાહ.)

પોરબંદરના પાતશ્ચા રૂડા, રતીપતિસમ અતી રાગી ;
ભુપાલ ભાવ ભારે રસીલા—ટેક.

સદ્ગુણી સુંદર શોભતા સદા, પરમ સલુણા સુદાગી ;
ભુપાલ ભાવ ભારે રસીલા.....રતીપતી.

દેશ વિદેશમાં દીપતી અતી, જહીર કીરતી જાગી ;
ભુપાલ ભાવ ભારે રસીલા.....રતીપતી.

મોજતણા મેરાણુ છો નિત્યે, બહુ નૃપમાં બડમાગી ;
ભુપાલ ભાવ ભારે રસીલા.....રતીપતી.

ગુણુ ગાવા નિત આપના, નથુરામતણી લે લાગી ;
ભુપાલ ભાવ ભારે રસીલા.....રતીપતી. ૧૮૬

(ભાંગના છોડવા રે, તેં મને માયા લગાડી...એ...રાહ.)

જુગજુગ જીવજો રે, પોરતણા પ્યારા પ્રતાપી—ટેક.

જહીર જગતબધામાં જશેથી, (૨)

યાઓ અધીકા અનંત દાન આપી.....જુગજુગ.

ભાનુ સમાન બલી રીતેં ભુમીમાં, (૨)

બહાલા બડાઇ વિશેષ રહો વ્યાપી.....જુગજુગ.

પૂરો પ્રકાશ કરો રાણા રસીલા, (૨)

ફૂંડાં જતોની કળાએને કાપી.....જુગજુગ.

ભાવ ભુપાલ નયુરામના નાથજી, (૨)

છાપો ભૂમીમાં પ્રભુતાનો કાપી.....જુગજુગ. ૧૮૭

(ચટકતી ચાલેં ચાલી આઘ્યા ચત્રભૂજ રે...એ...રાહ.)

મધુર મુરતી સુંદર મુરતી સ્યામ રે,

નિહાળો નયુરામતણો નાથ ભાવ ભૂપતી—ટેક.

દાનતણો દરિયો દુનિયાંપર દેખીયો રે લોલ,

દેહધારી કાષ્ઠ દેવતા છે અભિરામ રે.....નિહાળો.

શાન્તિ કેઈ સાચું રે, એ રઢિયાળું રાજવી રૂપછે;

કાન્તિમાં નથી કાચું રે, વીરતાવાળું રાજવી રૂપછે.

અવનિ ઉપર ઠરીયું અમૃત ઠામ રે.....નિહાળો.

સલ કહું મુરતર, પોરમાં પ્રતાપ ભર્યું,

દીન દુઃખ ટાળવાને ઠીક ઠર્યું.

ભય હારે, જય ધારે, બહુ વારે, અતિ પ્યારે,

આશ્વિષ આપું એજ હું આઠે જામ રે.....નિહાળો. ૧૮૮

(શુ! નટવર વસંત થૈ થૈ નાચી રહો...એ...રાહ.)

છે રસવંત ને મહંત ખાતિ ભાવ બૂપતી,
ભાવ બૂપતી રાખે રૂઢ્યમાં રતી.....છે. ટેક.

મહુર ચકોરોને ચિતે, આપેછે આનંદ;
દયાદ્રષ્ટિ દેખાડતા, આપ બનીને ઇન્દુ.

ત્રેમે ખિલાવતા પ્રીતીના પોયણા,
વિધ વિધ હરખ વધારી અતી.....છે.

બની શાણો રાણો સૂર્ય, ખળ તમ બાળે રે,
કવિ પંડિત કોકના શોક, તંતથી ટાળે રે,

પારસ બની પરાક્રમી, રાખે સહુપર રે'મ;
લાખો જન લોઢા સમા, હેતે કરીયા હેમ.

કવી નયુરામ કહે કલીમાં કરણુ છે,
પોરખંદરનો ખારો પતી.....છે. ૧૮૯

(ભાણેજડા સરોવર જાઉં ત્રીયાં...એ...રાહ.)

ભુપાલ ભાવ બરડા તખતપર બળિયા બિરાજે, છત્રધરી સુખે બાજે.-ટેક
અધમ અરિ કરિ જુથમાં જોરે, ગુણી બની કશરી ગાજે. ભુપાલ.

બાણ સમી ભુમી મંડલ ઉપર, બલ્ય પ્રભા ધરી બ્રાજે...ભુપાલ.

જગત બધામાં જહીર જશનાં, વિધવિધ વાજાં વાજે.....ભુપાલ.

કવિ નયુરામના નાથ કોડીલા, નિત નિત નેહ નિવાજે.....ભુપાલ.

(ગાઓ ગાઓ મનહર ગુણહર ગીત રે...એ...રાહ.)

આપો સહુ આનંદથી આશીશ અમાપ રે,
 રાણા રસવંતને રે લોલ.
 છાપો હરે છાંયાપતિની છાંયી કાપરે,
 ખરી ધરી ખંતને રે લોલ.
 વ્યાપો એના પ્રતિદિન પ્રગલ પ્રતાપ રે,
 મુખદ ને છે સંતને રે લોલ.
 કાપો કીરતાર એના તનડાંના તાપ રે,
 મંગલ દ્યો મહંતને રે લોલ.
 ખાળેછે પોરપતી પોતાનાં પ્રીતથી,
 ટાળેછે ખોટા ખજોને ખચીતથી;
 ખાળેછે વેરીઓને ચૂકે ના ચીતથી,
 ભાળેછે ભૂપ ભરી આંખ અમી હીતથી.
 દાનીછે દામનો, ધણી કીર્તિ ધામનો,
 નેહભર્યા નામનો, નાથ નથુરામનો.....આપો.
 સહુ ભૂપોમાં શાણો, રસીક ભાવ રાણો,
 જરૂર ભોજ ભણો, રસીક ભાવ રાણો,
 ગુણીગણ ગવાણો, રસીક ભાવ રાણો,
 પ્રીત પ્રભુ પ્રમાણો, રસીક ભાવ રાણો....આપો. ૧૯૧

(ઉંચા ઉંચા તે બંગલા હુજુર સાહેબના રે...એ...રાહ.)

ઉંચા ઉંચા તે બંગલા બનાવિયા રે,
નીચા નીચા બાગ બગીચા અપાર રે;
રાણા પધારો રાજ્યમહેલમાં રે,
ભાવ શાણા પધારો રાજ્યમહેલમાં રે—ટેક.

ધન્દ્ર લુવનથી અનૂપ લુવન આપનાં રે,
હેતે હેમકળશ ધારિયા હજાર રે.....રાણા.

પ્રીતે પવનથી પતાકા પ્રૌઠ ફરકતા રે,
ડરે દુસ્મનો કરી દ્રગે દિદાર રે.....રાણા.

એક એકથી અધીક જ્યાં અવાસછે રે,
કેમ વર્ણવી શકું કરી વિચાર રે.....રાણા.

કલિત સમૃદ્ધી કુમેર કરતાં ઘણી રે,
નથુરામ નિરખી પરમ ધરે ખાર રે.....રાણા. ૧૯૨

(વનમાં એલે ઝીણા મોર...એ...રાહ.)

આજ મહારાણા જન નિ મેઘ, અસાડો આવીયા રે લોલ;
રંગદાર શાસો દુશાલાના દ દાની, વાદળ સંગ લાવીયા રે લોલ. આજ.
જરકસી પાધોની ચપ્પા ॥ આર, ચહ્યા ચમકાવતા રે લોલ;
ગરજના દુઃખ હરવાની સડી, છટાથી છાવતા રે લોલ.....આજ.

કવિ ગુણી પંડિતોનાં ઘર પેખી, પૂરણુ હર પ્યારથી રે લોલ;
વરસવા લાગ્યા બાવ ભૂપાલ, સુવર્ણની ધારથી રે લોલ.....આજ.

કરી રસવંતે રેલમહેલ, તારી ગુણી ગામને રે લોલ;
નરપતિ નેહં નિવાળેછે નિલ, કવી નથુરામને રે લોલ.....આજ.

૧૯૩

(પાળો પતિવૃત પૂર્ણુ પ્યાર ધરી...એ...રાહ.)

પૂરણુ પ્રેમનો સાગર છલતો, પોરણુ'દરનો પ્યારોછે;
દુઃખ હરનારો દીનજનોનાં, બાવ ભુપાલ અમારોછે...પૂરણુ.

સુંદર ગજની સુંદ સરખા, બયહર ભુજ રૂપાળોછે;
સિંહ સરીખી છાતીમાં ઝળકે, મનહર માતીમાળોછે...પૂરણુ.

અમૃતવાળી આંખો નિહાળી, બહાલાં તન મન વારેછે;
કુડાં કુટિલજનો કંપતાં દેખી, હામ હરામીઓ હારેછે...પૂરણુ.

ધ્રાખ સાઠર અને શેરડી સરખાં, મુખ વચ્ચનો અતિ મીઠાંછે;
દ્રાવિદ કવિને દાન દેવામાં, દેવસમા ગુણુ દીઠાછે.....પૂરણુ.

દૂર રહેછે દંબીજનોથી, સાચો ગૂર સધીરોછે ;

કવિ નથુરામનો શ્યામ સુભાગી, હનમત વંશનો હીરોછે. પૂરણુ. ૧૯૪

(પડ ગઇ અનાડી કે હાથ...એ...રાહ.)

ભાવેથી ભાવ ભૂપાળ, જીવો ગહુ જહાનમાં રે—ટેક.

ધરનારા છો ધર્મ ધજના, મોટાછો સહુથી માનમાં રે.....ભાવેથી.

જેઠવાકુળના જોધ તમોને, દેખ્યા અળી સમ દાનમાં રે.....ભાવેથી.

જગત બધામાં આપના ઉત્તમ, ગાય ગુણી ગુણ ગાનમાં રે...ભાવેથી.

જીવધારી છો પ્રતાપી છોગાળા, ગુણી રહોછો ગુણતાનમાં રે. ભાવેથી.

વિદ્વાનોમાં વખણાઓછો, નૌતમ નેહ નિધાનમાં રે.....ભાવેથી.

કવિ નથુરામ કરેછે કિરતી, ધીરા ઉતારજો ધ્યાનમાં રે.....ભાવેથી.

૧૯૫

(મરવો જોલાં ખાય, મરવો મેં વાવ્યો રે નણહખાઇજી રે
એ...રાહ.)

મોદ ધરી મહારાજ, મળવા આવોને રે વિલાસીજી રે...ટેક.

આપ વિના થડીએ અમને રે, વિલાસીજી રે ;

કાંઈ સૂજે નહિં કાજ, મળવા આવોને રે વિલાસીજી રે.

નેણામાં છાયા છખીલા તમે રે, વિલાસીજી રે ;

સ્નેહીતણા શિસ્તાજ, મળવા આવોને રે વિલાસીજી રે.

પોરતણા પ્રતિપાલક છો રે, વિલાસીજી રે ;

ભાવ રસીલા રાજ, મળવા આવોને રે વિલાસીજી રે.

કવિ નથુરામના કંથ તમે રે, વિલાસીજી રે ;

આજી સાંમળી આજ, મળવા આવોને રે વિલાસીજી રે. ૧૯૬

(નહીં છવું કેસરીયા લાલ...એ...રાહ.)

બલા દીસોછો ભાવ ભુપાલ, કામણુગારા રે ;
તમે પોરતણા પ્રતિપાલ, પ્રીતમ પ્યારા રે.....બલા.
તમે અંતર વસીયા આપ, કામણુગારા રે ;
દીયો આનંદ અમને અમાપ, પ્રીતમ પ્યારા રે...બલા.
તમે અતુર બન્યાછો અંદ, કામણુગારા રે ;
છક્યાં નેણુ જોવાને છંદ, પ્રીતમ પ્યારા રે.....બલા.
મળો હૈતેં ગ્રહીને હાથ, કામણુગારા રે ;
નથુરામ કવીના નાથ, પ્રીતમ પ્યારા રે.....બલા. ૧૬૭

(લે લે ભોરીંગડા લે લે જીંઝવો...એ...રાહ.)

આવો અલખેલા, આવો છેલા—ટક.
ભાવ ભુપાલ રંગભીના રાણા,
મનહર રંગથી મચેલા...અલખેલા...આવો.
દાની દયા કરી દરશન ઘોને,
વાલમછ વેલા વેલા...અલખેલા...આવો.
અવરતણું નથી કામ અમારે,
શાણુ મળો સહુ પે'લા...અલખેલા...આવો.
નિત નથુરામનાં નયનો બનેછે,
જોયા વિના ધણાં ઘેલાં...અલખેલા...આવો. ૧૬૮

(અમારા હજુરસાખ શીકારે પધાર્યા...એ...રાહ.)

બહાલા વિચારમાં શું બેઠા વળુંધી,

ધાર્યું શું કરવા ધીરા...મારા સમ માનોને રે—ટેક.

દાન દષ્ટ દુઃખ હરવાં છે કોનાં,

હેતેથી હિન્દના હીરા...મારા સમ માનોને રે...ધાર્યું.

વશ કરવાં છે કોણુ વિવેકી,

પાછને મોહની મદીરા...મારાસમ માનોને રે...ધાર્યું.

ગુણીગણને કીયાં ગામ દેવાં છે,

આજ બનીને અધીરા...મારા સમ માનોને રે...ધાર્યું.

બાવ ભુપાલ નથુરામના કાંતો,

ચોંપે દારિદ્ર થશે ચીરા...મારા સમ માનોને રે...ધાર્યું. ૧૮૯

બાર માસ.

(રાતી રાતી ગલમેંદી ગલ થોડા જો...એ...રાહ.)

આવ્યો આવ્યો ઉત્તમ માસ અશાઢ જો,

ઘાટાં વાદળ દોડે દશેદિશમાં ઘણાં રે લોલ ;

રંગબેરંગી સાજે ગાળે ગાઢ જો,

ચિત્ત ચમકાવે ચમકી ચપળા ચોગણાં રે લોલ ;

ઝીલ્સી ઝમકે, દાદુર દમકે, મધુરા બોલે મોર જો,

આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૧

સુંદર આબ્યો શોભિત આવણુ માસ ને,
વસુધાએ વરંગી અંગે સાડી ધરી રે લોલ ;
તૃણ લીલાં ચરે પશુઓ ચારેપાસ ને,
વાંસળી વાયે ગાયે ગોવાળો ભાવ ભરી રે લોલ ;
ખેડૂ ખાંતે, મનડે માતે, કરતા દોડદોડ ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૨

ભાદરવો ભલો જૂમ્યો છે ભાવ ભુપાલ ને,
સર સરિતા ભરી જોરે' બહુ જળ જાયછે રે લોલ ;
વરસે મૂસળધારે મહાં ધનમાલ ને,
જળમય ધરણી પવન ઝપાટા ખાયછે રે લોલ ;
પદ્મવ ખારે', તરવર ધારે, ઝૂલે' વધારે દોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૩

આબ્યો આસો માસ આનંદી આજ ને,
ઘર ઘર આનંદ મોદે' સહજન મહાલતાં રે લોલ ;
દેવમંદિરમાં દીપે દિવાળી દરાજ ને,
વિધવિધ વાળં વાગે અતી સુખ આલતાં રે લોલ ;
આતસખાણ, તાણ અવાણ, છૂટી જણાવે જોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૪

કારતક મહિનો આબ્યો દોડીલા કંથ ને,
પાકે અનાજે સારી સીમડીયું ચોમતી રે લોલ ;
પરદેશી જન પ્રીતે' પકડતા પંથ ને,

દેવદિવાળી દેખી મતી અતી લોભતી રે લોલ ;
પતંગ ભાવે, કૈક ઉઠાવે, દધને ઝાઝી દોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૫

માગશર મહિનો આવ્યો રસીલા રાજ ને,
પશમીનાપર પ્રીતી ઉરે અધિકી થઇ રે લોલ ;
સાલ દુશાલા સારાં દિવે સુખસાજ ને,
મલમલની મળેદારી ગરવ છોડી ગઇ રે લોલ ;
આવ્યો શિયાળો, સુખભરનારો, વિલાસીનો ચિતચોર ને;
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૬

પ્રીતમ પેખો માસ મળનો પોષ ને,
હૃદ મેલીને આજે હીમાળો હલકીયો રે લોલ ;
દેખે નહીં અગનીમાં જરા જન દોષ ને,
ભાવ અંગીઠીકરો ક્ષિતીમાં છલકીયો રે લોલ ;
પાક રૂપાળા, ગરમીવાળા, ભાવે ઉઠીને ભોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૭

ખાંધી કુસુમની પાધડી માધ અમોલ ને,
આવ્યો ઉમંગે સંગે મધુને લાવીયો રે લોલ ;
કાયલના પડે કાને કલીત કલોલ ને,
કામ કુલાઇ કામીપરે બહુ ફાવીયો રે લોલ ;
આંખે અતીશં, દેખતાં દીસે, મનહર ઝાઝા મોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૮

ફેલાયો ફાગણુ માસ લલિત નેષ્ઠ લાગ ને,
હોળી હુલાસે ગાયે તમામ જન તાલથી રે લોલ ;
ફૂલી રમે સદ્ ભેળા ચમતે ફાગ ને,
કેસર ને કુમકુમા અખીર ગુલાલથી રે લોલ,
પ્રીતમ ખારી, કર પીચકારી, પેખો આઠે પહોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૯

ચૈતર માસે ફૂલ્યાં ચમેલી ફૂલ જો,
માલતી ઝાઝી મનહર ફૂલ્યા મોગરા રે લોલ;
આળ્યો ઉનાળો ડીલે ગમે ન હુકૂલજો,
સૂધું ગમે ના સેલે સજોડેથી જરા રે લોલ ;
પંખા રૂપાળા, સુગન્ધીવાળા, ચાલે ચારેકોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૧૦

ઝડાલા જીજ્ઞા વૈશાખે વળ્યાં વન સર્વ ને,
શાખી દીસે નવપલ્લવથી સોહામણાં રે લોલ ;
ક્રોચલ ફૂકે ગાંડી બની ધરી ગર્વ ને,
ધાયલ કરતી ધૂમી રસીકજનને ધણાં રે લોલ ;
વારીથી દીસે, પ્રીતી અતીથિ, તંતે પીચે ધરી તોર ને,
આ વખતે રસવંતા રાણા રમો રંગમાં રે લોલ. ૧૧

જેઠવા આળ્યો જોજો જોરાવર જેઠ જો,
પોરખંદરપતિ માતુ તપાવે તાપથી રે લોલ ;
આખ ગુલાબના છોડો હુવારા શ્રેષ્ઠ ને,

ખાંતે રૂડી ખસ ટાટી મગાવો માપથી રે લોલ ;
 હૈયાની હામે, નિત નથુરામે, કીધી આશીશ કરોડ જો,
 આ વખતે રસવંતા રાણા રમે રંગમાં રે લોલ. ૧૨

૨૦૦

(સોનામેર લઈને અમે પોરખંદર ગ્યાતાં...એ...રાહ.)

જોવા લુપાલ ભાવ પોરખંદર ગ્યાતાં,
 રાણાને જોઈ મન માફ અંતી ;
 રાજી થઈ બરી બેઠું રતી—ટેક
 સુંદર સૂરતી મનહર મૂરતી,
 જોઈ મગન બની મારી મતી...રાણાને...રાજી.

ચંચલ ચિત્તમાં ચોટયા ચતુર વૃષ,
 ઠામણગારે કીધી કંતી.....રાણાને...રાજી.

આપી સરવ અમે થૈયાં ઉપાસી,
 પ્રગટી અંતરગા પ્રેમળતી.....રાણાને...રાજી.

નેહ ચક્રી નથુરામને નાથે,
 હલે કરી કાંઈ પ્રીતી છતીરાણાને...રાજી....૨૦૧

(તમે એકવાર મારવાડ જોજો રે હો મારવાડી...એ...રાહ.)

તમે રાજજી છો બહુ રસીયા રે, મહારાણા.

તમે રૂટે કમળમાં વસીયા રે, મહારાણા—ટેક.

તમે પ્રેમ બતાવી, રસે દસાવી,

હરમાં લાવી, ભામને બાવી,

તમે વાલમ હળવે હસીયા રે. મહારાણા....તમે.

તમે બાવ ભૂમીપતી બારે રે, મહારાણા.

હુતો વીનહું વારમવારે રે, મહારાણા.

તમે શ્યામ અમારા, પુરણુ પ્યારા,

અમૃત ધારા, દ્રગના તારા,

નયુરામ આશીશ ઉચારે રે. મહારાણા....તમે.

૨૦૨

(જીવન ને રે જાવા દઉં આજ...એ...રાહ.)

વાલમ આપતું વદન વિશાલ,

પ્રેમરસ પ્રેમીએને પાતું રે;

ચેખી પોરતણા પ્રતિપાલ,

મનહું ખૂબ રહે માતું રે—ટેક.

પ્રીતમ આવી અમારી પાસ,

વહાલ તણી આપ કરો વાતું રે.....વાલમ.

શાણા છાંયાપતી અમ શ્વાસ,

આપ વિના શ્યામ નથી સાતું રે.....વાલમ.

જેઠવા આનંદી આઠે જામ,

અંતર રાખો રંગ રાતું રે.....વાલમ.

આનન કવિ નથુરામનું આમ,

આપ ગુણ નિલ રહે ગાતું રે.....વાલમ. ૨૦૩

(પાટણ જાળે માણારાજ...એ...રાહ.)

ભય હરનારા ભૂપતી ભાવ, મળવા આવોને રે;

ચિત્તમાં ધારી ચંચલ ચાવ, સુખ સરસાવોને રે.

નેહીતારણ નૌતમ નાવ, મળવા આવોને રે;

લેનારા નૃપ લાખો લહાવ, સુખ સરસાવોને રે.

હેતે પ્રગટા હરદમ હાવ, મળવા આવોને રે;

મન હરનારા મીઠા માવ, સુખ સરસાવોને રે.

દાતી કેમ રચોછો દાવ, મળવા આવોને રે;

ત્રેમે ધરો ધરમાં પાવ, સુખ સરસાવોને રે.

ટાળો આપ વિરહનો તાવ, મળવા આવોને રે;

રાણા રસભર કરીયે રાવ, સુખ સરસાવોને રે.

કવિ નથુરામ કરેછે કાવ્ય, મળવા આવોને રે;

શાણા નિલ દિયો શિરપાવ, સુખ સરસાવોને રે. ૨૦૪

(છારા નંદના હો લાલ રે, ખેલણ કાંકરી કોણે મારી.
એ...રાહ.

ઓરા આવો તો આજ રે, પ્રીતીથી વાત કહું પોરના પતી-ટેક.

મારા રૂઢ્યામાં રાજેછો રાજવી સદા,

નહીં છોડું ધડી મહીપતી માજ, મહારાજ રે....પ્રીતીથી.

મારી આંખોમાં છાછ રહી આપની છળી,

નથી દૂર તમે દાનિમાં દરાજ, મહારાજ રે.....પ્રીતીથી.

મારું મનહું મોજલા મહારાણા તમે,

નક્કી હાથ કર્યું તુકતે નિવાજ, મહારાજ રે.....પ્રીતીથી.

નથુરામંતણા નાથ ભાવસિંહ ભૂપતી,

સાચા આપછો અમારા શિરતાજ, મહારાજ રે...પ્રીતીથી. ૨૦૫

(રાત અંધારીને વાદળ કાળાં...એ...રાહ.)

વાલમ વરપા વખત વિનોદી,

દાની નહીં દૂર જાશે કહીં;

બસા ભાવ ભુપાલ રહે આપ અહીં—ટેક.

કોયલ મોર પપીહા ખોસે,

ઝોલે ચડે ચિત્ત શાણા સહી.....બલા.

ઝીંથુરને ઝણુકારેયિ જીવન,

ઝખડી ઉઠું કહું કાંઈ નહીં.....ભલા.

પોરપતી અંતી થાય ઉપાધી,

મહિપ મુંઝાઉં છું મનડામહીં.....ભલા.

ગાજી વિજે ધન ધોર ધટામાં,

રાણા શકું નહીં રાત રહી.....ભલા.

કવિ નથુરામના કંથ વિચારો,

જેઠવા જાયછે વખત વહી.....ભલા. ૨૦૬

(રસીયા મને જાવા દોને...એ...રાહ.)

રસીયાજી આહીં આવોને રે,

નૃપ ભાવ મને ભાવોને—ટેક.

રાણાજી રસ વરસાવોને રે,

છેલાજી મુખે સરસાવોને.....રસીયાજી.

દાનીજી મુખ દરસાવોને રે,

હેયું માઈ હરખાવોને.....રસીયાજી.

નિત નથુરામ મુદ છાવોને રે,

ખારાજી પ્રેમરસ પાવોને.....રસીયાજી. ૨૦૭

સાત વાર.

(આ ધન ગરજે ધમધાર...એ...રાહ.)

આદિતવારે આનંદ, હરમાં ધારો રે,
મહારાણા કરિને મ્હેર, મ્હેલેં પધારો રે;
સોમવારે સલુણા સ્યામ, સ્યામા સંગે રે,
રાજી રહી રસીયા રાજ, રમજો રંજે રે,
મંગળવારે મુદરૂપ, દરશન દેજો રે,
પતિ પોરતણા ધરી ખાર, સાથે રેંજો રે;
બુધવારે બળિયા ભૂપ, રૂપ રૂપાળા રે,
છો મુજ રદયાની આપ, મનહર માળા રે.
શુક્રવારે શુણના ગીત, ગાઘશ ગરવે રે,
સુખ સ્યામ તમારે સંગ, માનીશ સરવે રે;
શુક્રવારે શરવીર, આપની સેવા રે,
હું કરીશ ધરી હુલાસ, આનંદ લેવા રે.
શનિવારે શૂપ શિરતાજ, રસમાં રમતા રે,
ગોરીને શુણના ધામ, રદ્યેં ગમતા રે;
છો ભાવ ભુપાલ અનૂપ, કુળનો દીવો રે,
નથુરામ કવીના નાથ, જુગજુગ જીવો રે.

પંદર તિથિ.

(સોના વાટકડી ને, કેસર ઘોળ્યાં...એ...રાહ.)

એકમે આવળે રે, અબળા આગે રાણાળ,
 ખીજે ખીરાળે રે, અંતર ખાગે રાણાળ;
 ત્રીજે ત્રીયાનાં રે, કષ્ટ સહુ કાપો રાણાળ,
 ચોથે ચતુરનર રે, રૂઢ્યે ચાંપો રાણાળ.
 પાંચમે પ્યારા રે, પ્રેમરસ પાઓ રાણાળ,
 છઠ્ઠે છખીલા રે, મંગળોંથિ છાઓ રાણાળ;
 સાતમે સુણળે રે, સંગીત સારાં રાણાળ,
 આઠમે અમથી રે, નહીં રહો ન્યારા રાણાળ.
 નોમે નિભાવળે રે, નેહથી નાતા રાણાળ,
 દશમે પ્રેમનાં રે, દાન દિયો દાતા રાણાળ;
 અગ્યારસે અતી રે, આનંદ આપો રાણાળ,
 બારસે બમણાં રે, સુખમાં સ્થાપો રાણાળ.
 તેરસે તંતથી રે, ખંત ધરી ખેલો રાણાળ,
 ચૌદશે ચલવો રે, રંગની રેલો રાણાળ;
 પૂનમે પ્યારથી રે, પ્રેમીને પાળો રાણાળ,
 નિત નયુરામને રે, નેહથી ન્યાળો રાણાળ.

(૧૪ સાવિત્રી વૃત્ત આજ, પૂરણ કરીયેં રે...એ...રાહ.)

પરી પૂરણ ધારી પ્યાર, શ્રી મહારાણા રે,
જમો ભાવ ધરી ભરથાર, વિવિધ વસણા રે;
કઢી રાખ્યું મહિષી દૂધ, કેસર નાખી રે,
સાકર પાયેલી શુદ્ધ, યુદ્ધી આખી રે
પ્યારથી અપાર પકવાન પીરસ્યા,
મિસરીથી કરેલ મજેદાર રે;
ભાવે આરોગો ભાવસિંહ ભૂપતી.
રાખ્યાં બનાવિ સંગ રાયતાં રૂડાં,
અનુપ જાતજાતનાં અચાર રે ;
ભાવે આરોગો ભાવસિંહ ભૂપતી.
શાક સદૃ રસ ભરીયાં કરીયાં,
તેલ વિના ઘૂત નાખીને તળીયાં ;
ભાવે મસાલેથી ભરીયાં,
સ્નેહ ધરી નૃપ શાણા.
બુગતી જમાવીછે જેઠવા સારી;
બેઠીછું પાસ પંખો કર ધારી ;
બહાલે જમોને વિહારી,
નિત નથુરામનાં નાણાં૨૧૦

(ના ના નૈં જાઉં સાસરીએ રે...એ...રાહુ.)

લાય મહારાણા રસીકને તેડી રે,

જા જા જા જા જા જા જા દાસી દોડી રે—ટેક.

કેજે જરાક જઈ કપડીના દાનમાં, (૨)

છેલ કેમ ખેઠા શ્યામાને છોડી રેજા જા.

બાંધીને થાકી હું પ્રીતીને બંધને, (૨)

તોયે એતો તુર્ત નાશે છે તોડી રેજા જા.

એક ધડી અહીં અમને ન ગોઠે, (૨)

છખી એની રાખુંછું ચિત્તમાં ચોડી રે.....જા જા.

જેઠવાનું મુખ જોયા વિનાનાં, (૨)

નેણુ મારા વૈભવ નાખે વખોડી રેજા જા.

કેજે રીસાણા ને હોય તો કંતને, (૨)

નહોં લડું રહીશ જુગલ કર જોડી રેજા જા.

ભાવ ભુપાલની ભગતી છે મારે, (૨)

નિલ નંથુરાગ કટું છગ છોડી રે.....જા જા. ૨૧૧

(ગલ વાળ્યો તેવો ઉગ્યો રે...એ...રાહ.)

પતી આપતું મુખતું પાડે રે,
નરપાલ નેહ ધરી આવો ;
દુઃખી સુંદરી દરશન સાડે રે,
બલા ભૂપ ભાવ મને ભાવો—ટેક.

નથી દૂરે નિકટ ધર માડે રે,
નરપાલ નેહ ધરી આવો ;
તન મન ધન તમપર વાડે રે,
બલા ભૂપ ભાવ મને ભાવો ...પતી...દુઃખી.

સ્વામી તનમહી તાન તમાડે રે,
નરપાલ નેહ ધરી આવો ;
નિત ધ્યાન છત્રીનું ધાડે રે,
બલા ભૂપ ભાવ મને ભાવો ...પતી...દુઃખી.

સુખે પૂલની સેજ સમાડે રે,
નરપાલ નેહ ધરી આવો ;
નયુરામ નિરખી દ્રગ ઠાડે રે,
બલા ભૂપ ભાવ મને ભાવો...પતી...દુઃખી. ૨૧૨

(રંગ રસીયા ઢાલા...એ...રાણા.)

આવો અમારે ઓરડે, રંગરસીયા રાણા.

ઢાલા જોઈછું વાટ, વારીજાઈ રાણા—ટેક.

ચોપે આરસના ચોકમાં રે, રંગરસીયા રાણા.

હીચો હીડોળા ખાટ, વારીજાઈ રાણા.....આવો.

શરદપુનમની રાતડી રે, રંગરસીયા રાણા.

ચંદ્ર ચંચો આકાશ, વારીજાઈ રાણાઆવો.

ખાત્રા રૂડા મધુપાનના રે, રંગરસીયા રાણા.

પ્રેમભરી ધરૂં પાસ, વારીજાઈ રાણા.....આવો.

સંગીત ગીત સોહામણાં રે, રંગરસીયા રાણા.

છાંયાપતી રૂડા છંદ, વારીજાઈ રાણાઆવો.

ગાધ અને ગવનવીને રે, રંગરસીયા રાણા.

આપીશ હું આનંદ, વારીજાઈ રાણાઆવો.

હાજર હેત ધરી રહું રે, રંગરસીયા રાણા.

હરદમ જોડી હાથ, વારીજાઈ રાણાઆવો.

ભાવ પધારો ભાવથી રે, રંગરસીયા રાણા.

કવી નથુરામના નાથ, વારીજાઈ રાણા.....આવો. ૨૧૩

(જેમ સુકાય તેમ જાનનાં ફુલ...એ...રાહ.)

જેમ સુકાય છે જાનનાં ફુલ, મહારાણાહ રે,
તેમ નિત સ્થામા તમારી સુકાય, બહેલા આવો તૃપ શાણાહ રે. જેમ.
ગીત સંગીત ગમે ના જરી, મહારાણાહ રે,
ધડી ધડી ધટમાં જીવ ધોળાય, બહેલા આવો તૃપ શાણાહ રે...જેમ.
ભુવન બલાં નથી ભાવતાં, મહારાણાહ રે.
ગમે નહીં ખાગ બગીચાની માંય, બહેલા આવો તૃપ શાણાહ રે. જેમ.
ચોંકી ઉઠું ચિતેં ચોગણી, મહારાણાહ રે.
સુર કાળી કાયલીનો સંભળાય, બહેલા આવો તૃપ શાણાહ રે...જેમ.
ભાવ બુલી ગયા બામને, મહારાણાહ રે.
કહે નથુરામ પકડ્યું પાય, બહેલા આવો તૃપ શાણાહ રે. જેમ. ૨૧૪

(ઉંચા ઓરડા ચણાવો (૨)...એ...રાહ.)

સખી છાંયાના છેલ, સખી છાંયાના છેલ,
મારી આંખોના તારડા રે લોલ.
મારી મમતાના મ્હેલ, મારી મમતાના મ્હેલ,
પ્રેમવેલીના ક્યારડા રે લોલ—ટક.
શશી શાન્તીના રહેજ, શશી શાન્તીના રહેજ,
માગ હૈયાના હાર છે રે લોલ.

મારા તનડાનું તેજ, મારા તનડાનું તેજ,
એજ આનંદાગાર છે રે લોલ.....સખી.

મારા સુખડાંના સિન્ધુ, મારા સુખડાંના સિન્ધુ.
મોદ મંગળની માળ છે રે લોલ.
દીન દુઃખિયાંના બંધુ, દીન દુઃખિયાંના બંધુ,
કુડા કામીના કાળ છે રે લોલ.....સખી.

સ્નેહ સોદો કરનાર, સ્નેહ સોદો કરનાર,
મારા મનડાંનાં મોતિનો રે લોલ.
ઉરકેરું અંધાર, ઉરકેરું અંધાર,
હરે ભાનુ થઈ જોતિનો રે લોલ.સખી.

મારા હવ્યાનું જોર, મારા હવ્યાનું જોર,
મારા રૂદીયાના રામ છે રે લોલ.
ભાવ ચિત્તડાંના ચોર, ભાવ ચિત્તડાંના ચોર,
નયુરામના શ્યામ છે રે લોલસખી. ૨૧૫

(કોણ લેવા જાયરે હખીલો ગાંજો...એ...રાહુ.)

મોદ ધરી મહેલે, ભુપાલ ભાવ આવો...(૨)—ટેક.

વાટ જોઈ વાલમા ધડુંધું ઘાટ હું ધણા, (૨)
કાં ન ખપ્પર કાવો, ભુપાલ ભાવ આવો.....મોદ.

ખળિયા ન ગોઠે ધડી ધરમાં કે આરણે, (૨)

શ્યામ ના સતાવો, ભુપાલ ભાવ આવો.....મોદ.

મહીપ પધારી મારા મંદીરનો માંડવો, (૨)

મંગળોથિ છાવો, ભુપાલ ભાવ આવો.....મોદ.

રંગ ને ઉમંગથડી રાજવી રમાડીને, (૨)

લેવરાવો લહાવો, ભુપાલ ભાવ આવો.....મોદ.

વિવિધ વિનોદથી રસીક મહારાણા, (૨)

ભામનીને ભાવો, ભુપાલ ભાવ આવોમોદ.

એક ટેક ધારી નયુરામતણા નાથ છો, (૨)

તેહને નિભાવો, ભુપાલ ભાવ આવો.....મોદ. ૨૧૬

સારંગ.

(વાલમણ સાડી ગુલાળી મગાવો...એ...રાહ.)

રાણાણ પ્યારેથી વેણા પધારો,

હેતથી હજારો, વિલાસો વધારો,

અંગથી ઉપાધીનો રંગ કરી ન્યારો, પધારો ...રાણાણ.

મંગલ મુદની મોજમાં, પાસ રહો પ્રતિપાલ ;

આનંદ આપો અતિ ધણો, ખૂબ ખતાવો ખ્યાલ.

જેઠવા જરૂર ઉર પ્રેમમાં પ્રસારોરાણાણ.

સમરણ કરિયે સર્વદા, ધરી નામની માલ ;

એંપે આવો ચાલતા, ચપલ ચટકતી ચાલ.

પ્રેમના પ્રકાશમાં હુલાસ હાસ ધારોરાણાજી.

પોરબંદરના પાતશા, નથુરામના નાથ ;

અવરેખો આનંદથી, હેતેં અલી હાથ.

ભાવભૂપ સાંભળી અવાજ આ અમારો.....રાણાજી. ૨૧૭

(લાવ મહારાણા રસીકને તેડી રે...એ...રાહુ.)

દીપડાને વારેછે દીપડી બિચારી રે,

જમાં જમાં જમાં જમાં જોર ભર્યો રે—ટેક.

જગત બધા થકી જૂદો છે જોડવો, (૨)

પાપી પૂઠા અલીને મારશે પછાડી રે.....જમાં.

ખીજે બધે ફરી શાપી પૂલામાં, (૨)

ખરડામાં થાશે ધુરી દશા તારી રેજમાં.

ભાવ હુપાલ ભાર ભૂમીનો ટાળશે, (૨)

મૂર્ખ તને મોટી બંધુકથી મારી રેજમાં.

જેણે ધુમ્મવાંછે જોરાવર જંગલો, (૨)

એજ આજ આવ્યાછે આહીં અવતારી રે ...જમાં.

ખરડાપતી સમો પીજો બાણાવળી, (૨)

જગતમાં જન્મ્યો નથી જશધારી રેજમાં.

કવિ નથુરામતણો કંથ જો કોપશે, (૨)

નહોં મળે ખરડામાં ગચવાની ખારી રેજમાં. ૨૧૮

(લાલ હલવો વેંચાય મુંબઈના ચોકમાં...એ...રાહ.)

હાં રે મારે મોજે મહીપાલ, દુઃખદાષ દીપડો...ટેક.

દોષ્યા દીન પ્રતીપાલ, ચોંપે ચરભરી ચાલ...મારે.

લેવા શત્રુની સંભાલ, ધરી ખડાદુરીની હાલ...મારે.

કોણ જીતે માધલાલ, જેને કંઠ વિજયમાલ...મારે.

મારી હાથતણા તાલ, દાની તાકેછે દુનાલ ...મારે.

જેવો કેસરીનો બાલ, કરે મદજરનો ઢાલ ...મારે.

હયું સહુ પ્રજાતું સાલ, ફેડી બંધુકથી બાલ...મારે.

ભાવ ભયહરણ ભુપાલ, નથુરામ કરે ન્યાલ...મારે. ૨૧૯

(વાલમ નૈયાં બનાદે ચુડીયાં...એ...રાહ.)

ખારો પોરબંદરનો પાતશા—ટેક.

ભાવ ભુપાલ ચઢ્યા ચોંપેથી કરવા,

દુષ્ટ દીપડાતણી ભુરી દશા રે.....ખારો.

ચૂરા શિકારીઓ સંજો લઈને,

ધીર ભાવસિદ્ધ શૂંપતી ધર્યા રે.....ખારો.

એકજ અડગ બંધુકને અવાળે,
 રાક્ષસ વિનાની કરી રસા રેપ્યારો.
 આપે આશીશ નથુરામ નવીન નિત,
 હેતુ તમામના હૈયાં હસ્યાં રે.....પ્યારો. ૨૨૦

ધીંગ.

(હાલો હાલો, હાથણલી શણુગારો રે...એ...રાહ.)

પ્યારા મારા, પેનતણા પ્રતીપાલ રે,
 ધારો ગળે, ધીરા વિજયની માલ રેપ્યારા—ટેક.
 ગુણીગણ, ગાયે છે ગુણનાં ગાન રે,
 દાડી દાડી, આપોછો કંચન દાન રે.....પ્યારા.
 ઠરણ છો, ક્ષત્રિજુગમાંહિ કૃપાલ રે,
 વસુધામાં, ફેલાવી કીરતી વિશાલ રે.....પ્યારા.
 મોછ રાણા, છોછ મહીપની માજ રે,
 બળ ધારી, બાંધોછો ધરમની પાજ રે.....પ્યારા.
 જાહીર છે, જોઠવાવંશ વિશેષ રે,
 તેમાં તમે, ખડાદુર છો બહુ બેશ રેપ્યારા.
 ધ્યાન ધરું, બાણી તમેને દેવ રે;
 શ.હા કરું, રતેહું તમારી સેવ રેપ્યારા.
 નેહ ધરી, ગાયે ગુણો નથુરામ રે,
 આનંદમાં, બાવ રહો આઠે જામ રેપ્યારા. ૨૨૧

(સીમડીએ કેમ જાણો વરરાજા...એ...રાહ.)

આજ આનંદથી આવો, મહારાણા ;
 સાચા દેવોની સેવા કારણે.
 ભણતા બ્રામણ સંગ લાવો, મહારાણા ;
 બવળાં તોરણ બંધાવો બારણે.
 ચોંપેથી ચંદન ચાર, મહારાણા ;
 ચાહેથી દેવોને ચડાવજો.
 પૂજન કરતાં પ્યારું, મહારાણા ;
 અખીલ ગુલાલ ઉડાવજો.
 કુમકુમ કેસર કોડે, મહારાણા ;
 ત્રેમંથી પૂજ્ય ધરાવજો.
 અત્તર અરગળાં જોડે, મહારાણા ;
 ભોજન થાળ ભરાવજો.
 હૈતે શ્રીકૃષ્ણ લખ હાથે, મહારાણા ;
 દંડ પ્રમાણે નમો દેહથી.
 સરવ દેવો મળી સાથે, મહારાણા ;
 આપે આશીષો તીકા નેહથી.
 સોના રૂપાનાં કુતો, મહારાણા ;
 બ્હાલાંઓ કરશે સરવે વારણે.
 આનંદજૂને છુતો, મહારાણા ;
 નિત નયુરામ બાવે બણે ૨૨૨

(મારી નથનું કાચું સોનું...એ...રાહ.)

રાણા છો રૂપાળા, મનના મોતીડાંની માળા,
અમને બહાલા છો વધારે મારા રાજ.

જોવા મુખડું મીઠું, દ્રગને કાંઈ ન ગમે દીઠું,
વક્ષખાં મારે વારે વારે મારા રાજ.

શાણા કટુંછું સાચું, મનડું તમમાયે રાચું,
પ્રતિદિન પૂરણુ ખારે' મારા રાજ.

નેહધારી નિત્યે, ચોટયા ચંચલ આ ચિત્તે,
બનીને ભયહારી મારે મારા રાજ.

દાની દેવચંશી, ભાવભૂપ હનમતવંશી,

નથુકવી આશીશ ઉચારે મારા રાજ૨૨૩

(કાંઠા વાઢીને કરો વાડ રે, ઝરમરીયા ઝાસા...એ...રાહ.)

રાજો આનંદેથી રોજ રે.	રસમરીયા રાણા ;
મનમાં આણીને ઝાઝી મોજ રે,	રસમરીયા રાણા—ટેક.
મારે સુભાગી છો ભૂપ રે,	રસમરીયા રાણા ;
અવનીમાં આપ અનૂપ રે,	રસમરીયા રાણા.
જોઈવા કુળના છો જોધ રે,	રસમરીયા રાણા ;
શાણા કરોછો ગુણુ શોધ રે,	રસમરીયા રાણા.
અંતરના છો આધાર રે,	રસમરીયા રાણા ;
હૈતે હૈયાના છો હાર રે,	રસમરીયા રાણા.

ઠહાલા જાણોછો અંતર વાત રે, રસભરીયા રાણા ;

રટણ કરીછી દિનરાત રે, રસભરીયા રાણા.

ભાવેથી ભાવ ભૂપાલ રે, રસભરીયા રાણા ;

જીવો ધરીને જયમાલ રે, રસભરીયા રાણા.

આપ અમારા અંતર રામ રે, રસભરીયા રાણા ;

કવિ નથુરામના શ્યામ રે, રસભરીયા રાણા.....૨૨૪.

આ શી વાંદ .

દોહરા.

ઇન્દ્રસમા અવનીપરે, વિજયી આપ વિશાલ;

વિધવિધ વૈભવ ભોગવો, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૨૫

પ્રતિદિન કવિ પંડીતને, નેહે કરતા ન્યાલ;

અચલ રહે! આનંદમાં, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૨૬

હતેજન આપ્યા કરો, વિશુધાને ધરો ઠહાલ;

દીપો દીર્ઘાયુ બની, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૨૭

નિલ વધારો નામના, કરી દુષ્ટનો કાલ;

જનપતી છાંયાતણા, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૨૮

સદા રહો સોહામણું, ભાનુ સરખું બાલ ;
 અન્ધ કરો અરિ ઉલુકને, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૨૯
 રહો સુખી સ્તેહી કરી, ધરી ધર્મની ઢાલ ;
 બંડારો જશના ભરી, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૩૦
 ઉત્તમ આત્ર ઉછેરજો, માલીસમ મહિપાલ ;
 પામો ફાલ ફતેહના, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૩૧
 આશિષ આ નથુરામની, નિલ ફળે નરપાલ ;
 રિદ્ધિ સિદ્ધિ રાજ્યે રહો, ભાવસિંહ ભૂપાલ.....૨૩૨
 શુભં ભવતુ.

મારા શિષ્ય જમનગર નિવાસી કેશવલાલ
 શ્યામજી કવિની કરેલી કવિતાઓ.
 લાવણી.

માર્મિક છો મહિપાલ મહીપર, ધાર્મિક સુકૃત ધરનારા,
 ભીમતુલ્ય છો બુજ્જળવાળા, ભાવસિંહ ભય હરનારા ;
 નરદારા સહુ વટે નિરંતર, રાણા અવિચળ રાજ્ય કરો,
 કરો રે'મની નિગાહ કવિપર, સુજશતણા બંડાર ભરો.
 ઉન્નતિ કરવા આર્યજનોની, દૃઢ વિચાર દ્વિભાંહિ ધરી,
 સદા રહોછો આનંદિત નૃપ, ન્યાયમાર્ગમાહે વિચરી ;
 કહે કેશવ શતવર્ષણી નિત, વિશ્વમહીં સુખથી વિચરો,
 કરો રે'મની નિગાહ કવિપર, સુજશતણા બંડાર ભરો.

ગાયન.

(આવ્યો મનનો માન્યો હીરો તારા હાથમાં...એ...રાહ.)

શાણા ભાવસિંહણ રાણા ચિરંજીવ રો,

દાના દાન રમાનાં રોજ ઉમંગેથી કરો—ટેક.

ભોજ આપતો ભોજ ક્ષીને, કરી પરિક્ષા લક્ષ ;

તોજ અતુલ એ જોજ ભર્યાને, ગાય ગુજો જન દક્ષ...શાણા.

છે ઉદારતા આપતણી પણ, એના સરખી આજ ;

એથી સજ્જન સર્વ કહેછે, ધન્ય પોર મહારાજ.....શાણા.

ધર્મતણું રક્ષણ કરવામાં, રામ સમા અભિરામ ;

દમન કરોછો દુષ્ટ જનોને, ધરી હૃદયમાં હામ.....શાણા.

કેશવ આપતણા ગુણ ગાવા, છે ઉત્સુક અપાર ;

રહો અવીચળ આપ સિરીખા, ભૂમિતણા ભરથારશાણા. ૨

રાસ.

(ચતુર ચૈત્રનો...એ...રાહ.)

રાણા ભાવસિંહણ અતી ઉદારછે નો,

જેનો પંડિતોપર અપાર ખારછે નો—ટેક.

કવિવૃન્દને અમંદ દષ આશ્રયો નો,

યશચન્દ્ર જેનો જગવિષે ઉદે થયો નો ;

કેછે ધન્ય જે મહીપને મહારાયો નો રાણા.

રવીતુલ્ય જે મહીપનો પ્રતાપ છે જો,
 પતી તેમ પોરબંદરના આપ છે જો ;
 વિનય જેમનો વિચારતાં અમાપ છે જોરાણા.
 શાણા શૂરવીર ભાગ્યશાળી ભૂપ છે જો,
 જેનું કામના સમાન રૂડું રૂપ છે જો ;
 રસિક રાજમૌલિ અવનિમાં અનૂપ છે જો ...રાણા.
 જેના ઊપરેં પ્રસન્ન સદા શર્વ છે જો,
 અહોભાગ્ય આપ અંતરેં અગર્વ છે જો ;
 જેમાં સદ્ગુણો સુશોભમાન સર્વ છે જોરાણા.
 કપી કેશવેં ઉરેં ધરેલ આશને જો,
 કરી પૂર્ણ ભૂપ પામશે હુલાસને જો ;
 અધિક વર્ણવીશ એમના વિલાસને જો ?રાણા. ૩

છન્દ હરિગીત.

છે સોમ સરખી સૌમ્ય જે નૃપતી મનોહર આકૃતી,
 તેમજ પ્રભામંગળકરી છે પોરનૃપતીની કૃતી ;
 જે વિશ્વધવારિજ મિત્ર અશુધ ઉલૂકના જે છે ચરી,
 એ ભાવસિંહ મહીપતીને અમર રાખો શ્રીહરી. ૪

જેનાં વચન ગુરુતુલ્ય વસુભતિમાં સદા વખણાય છે,
 જેનાં સુકૃત જોતાં ખરેખર ઈન્દ્રતુલ્ય જણાય છે ;
 છે ઇશિની પણ મુદમરી જેનાપરે' કૃષ્ણા ખરી,
 એ ભાવસિંહ મહીપતીને અમર રાજો શ્રીહરી. ૫
 જો ગુપ્ત યાર ! વિચારિ આ કવિતાવિષે ને છે અતી,
 તે સાત વારો નૃપતિને અરપો અધિક સુખ સંપતી ;
 ને છે હરીસમ પ્રગળ જેણે પોરપુરો શ્રીયુત કરી,
 એ ભાવસિંહ મહીપતીને અમર રાજો શ્રીહરી. ૬

ગાયન.

(ખીલે શરાખ મળેદાર, મેરે યાર...એ...રાહ.)

શોભેછે શર શિરતાજ, મહારાજ...શોભેછે—ટક.
 ભાવ ભૂમીપતી સાચે સરૂંપે, (૨)
 લાગે રસીક રતિરાજ, મહારાજશોભેછે.
 પાળે પ્રજાને ગ્રેમ ધરીને, (૨)
 રાખીને રૂડો રિવાજ, મહારાજશોભેછે.
 દાની કરેછે આ દુનિયામાં, (૨)
 કોડે' સુધર્મતણાં દાજ, મહારાજશોભેછે.
 કેશવ, કવીના કલ્પતરુ છે, (૧૯)
 જાહીર જેઠવાની માજ, મહારાજશોભેછે. ૭

(મારા તનમાં મનમાં ભર્યોછે ઠર્યોછે...એ...રાહ.)

શાણા રાણા રસીકશિરોમણિ ભૂપર ભારે આનંદ ભરોછો—ટેક.

જોરભર્યા જયલક્ષ્મીની જોડે, (૨)

ઘડાલ ધરીને વરોછો.....શાણા રાણા.

વાલમ આપ વિવેકી વિશાલ, રાણા દિસો છો રસાલ; (૨)

દેશવિદેશમાં દાન દઈ વર, (૨)

કોડીલા નામ કરોછો.....શાણા રાણા.

શ્યામનીના સુખધામ છો સુંદર, (૨)

હૈયું અમારૂં હરોછોશાણા રાણા.

કેશવ દાની દીનદયાલ, ભવ્યછો ભાવ ભુપાલ ; (૨)

સ્નેહ સમુંદર પોરપુરંદર, (૨)

ધર્મની ઢાલ ધરોછોશાણા રાણા. ૮

ગજલ.

(મને દિલ્લી ખોલાવીને, દગો દીધો...એ...રાહ.)

ધણું છવો મૃખે શાણા, મહારાણા મહારાણા—ટેક.

દયાળું આપ દાની છો, (૨) વિવેકી ને વિધાની છો, (૨)

સદા દેશભિમાની છો, (૨) મહારાણા મહારાણા...ધણું.

ધરોહો ધર્મને ધીરા, (૨) હરી હો હિન્દના હીરા, (૨)

હરો પંડીતની પીડા, (૨) મહારાણા મહારાણા ...ધણું.

ગુણીના હો ગુણુગાતા, (૨) નિભાવોહો સદા નાતા, (૨)

રહો રંગેચિ રંગાતા, (૨) મહારાણા મહારાણા.....ધણું.

નરોમાં ફેલવો નીતી, (૨) રૂડી એ જોઠવા રીતી, -(૨)

પરે' છે આપની પ્રીતી, (૨) મહારાણા મહારાણા. ધણું.

બલા હો ભાવ ભૂમીપતી, (૨) કરોહો ભવ્ય ભાવે કૃતી, (૨)

વધારોહો રતી કીરતી, (૨) મહારાણા મહારાણા...ધણું.

પ્રભ પાળો પુરી પ્રીતે, (૨) વિભૂ કરશે બહુ નિત્યે, (૨)

કહું નયુરામને શિષ્યે, (૨) મહારાણા મહારાણા...ધણું. ૯

શાદૃલવિકીરિત ચન્દ.

જોવા લાયક જન્મધી જવમરી, સોભે જટાન્નલમાં,

ઝોપે અષ્ટમોનો મૃગાંક મધુરો, ભૂતાતના ભાસમાં ;

જોનાં દર્શનમાત્રથી અવનિમાં, આધી રહે આપદ,

એવા શંકર ભાવભૂપ તમને, રહાયે યજ્ઞે સર્વદા. ૧૦

રાણા હો પતિ પોરઅંદરતણા, શાણા તમે સર્વમાં,

જામ્યોહો જશ જોઠવા જગમહી, ખાવીદ ઝાઝી ખમા ;

દેવાંશી દુનિયાંવિષે તમ સમો, દાતાર દેખું નહીં,

આપું આશિરવાદ કેશવ ચિતે સાદે તમાદે ચડી. ૧૧

છન્દ હરિગીત.

આ રીતથી ઉદ્યોગમાં ઉત્તેજનો આપી કરી,
 મેલ્યા જગતમાં જેમણે ભંડાર ભલપણના ભરી ;
 જેણે જાગર જશ ફેલવી ધીંગી ધરા ધવલી કરી,
 એ ભાવસિંહ મહીપતીને અમર રાખો શ્રીહરી. ૧૨

જે પૂર્ણે પરમારથી હરદમ રહે હુદ્દાસમાં,
 વળોં ધરણિધરસમ ધીર ને ગંભીર છે સાગર સમા ;
 હિન્દુ ધરમની ઢાલ જેણે કરમહીં હેતે ધરી,
 એ ભાવસિંહ મહીપતીને અમર રાખો શ્રીહરી. ૧૩

જે જેઠવાના રાજમાં પામી રહીએ સુખ પ્રભ,
 સંભાળ સજ્જનની લઈ શકને કરેછે જે સખ ;
 આનંદ વિણુ વીતે નહીં જેનો વખત જોતાં જરી,
 એ ભાવસિંહ મહીપતીને અમર રાખો શ્રીહરી. ૧૪

જે રાંકજનનો માળવે બરડાપતી બડહાથ છે,
 રાણા રસિકવર જે પ્રતાપી પોરના નરનાથ છે ;
 કિરતાર ! આપનો પાસ કેશવલાલ યાચે કરગરી,
 એ ભાવસિંહ મહીપતીને અમર રાખો શ્રીહરી. ૧૫

રાગ સોરઠ—ગરબી.

(વેલા આવળે હો રાજ...એ...રાહ.)

અમથી અધધડિ પણ નહિ દાતી આપ દુરે જશે હો રાજ,
છાંયા છત્રપતી શિરતાજ...ટેક.
વાલમ વહાલ ધરીને મુજ આંખો આગે વસો હો રાજ...છાંયા.
અંતરજમી આપ અમારા આનંદરૂપ છો હો રાજછાંયા.
મંગલ મુરતી સુંદર મુરતી બયહર ભૂપ છો હો રાજ.....છાંયા.
સ્નેહીજનકેરાં સંકટ હરદમ હરનાર છો હો રાજ.....છાંયા.
કાઠે અહનિશ ઉત્તમ કીરતિના કરનાર છો હો રાજ ...છાંયા.
અમૃતભર દૃષ્ટી છે અતિ અલખેલા આપની હો રાજ ...છાંયા.
રાણા રે'મ વસીછે રૂઢ્યે મોટા માપની હો રાજછાંયા.
પારસમણિ છો પ્રબલ પ્રતાપી ખેલ કરે ખરો હો રાજ...છાંયા.
કેશવ કવિને લોહ મટાડી કંચન કરે કરે હો રાજછાંયા.૧૬

વિજયાદશમી પ્રસંગે આશીર્વાદ.

સાખી મરાહી.

કેશવ કેશવ હેતે હરજો, વ્યાધી હરની વસની,
ભાવ ભૂપને સુખપ્રદ ધાળો, વિજયા વિજયાદશમી ;
શાણા પાર્થસમી, સ્નેહે પૂજો આજ રામી.

એકવાર જે પડી આપપર, દીનદૃષ્ટિ યાચકની ;
તેજ અવસ્થાએ પ્રિ સારું, જુએ ન ખીજ જનની ;
ધીરા ભાવ ધણી, ભાજો કેશવલાલ બણી

૧૮

અવનીપર આવેલા જોઈ, રાજચંદ્ર રાણાને ;
રતનમિશે નક્ષત્ર મળી સહુ, સેવેછે શાણાને ;
છાંયા છત્રપતી, જીવો ભાવસિંહ નૃપતી.

૧૯

રાગ કલ્યાણ.

(સાવધ રહી ગુણ ગાઉં સતીના, જે આ જગમાં ગવાયરે
એ...રાહ.)

ભાવ ભુપતી ગુણ ગાઉં તમારા, જે સૌ નૃપમાં સોહે રે—ટેક.

બહાલા વિધવિધ વાહ તમારી, દોડી જાય દિગન્તે રે ;

રનેહીને શ્રવણે પડિ નિત્યે, ખેદ મટાડતી ખંતે રેભાવ.

વસુધામાં જાયેછે વધતો, દાડી જશ દાનેથી રે ;

શેષ હિમાલય ક્ષીર ઉદધિ તો, ધવલ થયા ધ્યાનેથી રે. ભાવ.

શંકરના તનપર નાખ્યા કર, કેદ રજતને કીધું રે ;

અમલ જમાવ્યો કપૂર ઊપર, લાખેણું સુખ લીધું રે...ભાવ.

કેશવપર પણ એ જશ જોરે, ધીર તજીને ઘોડે રે ;

જો મળશે તો ચેત ખનાવી, કરશે આધીન કોડે રે ...ભાવ ૨૦

સાખી મરાઠી.

છેલછખીલા છો છાંયાના, છત્રપતી છોગાળા ;
ભાવ ભૂપ છો આપ અનૂપમ, સુંદર સદ્ગુણવાળા,
હેતે ભય હરજો, કેશવપર કરુણા કરજો. ૨૧

કેશવ આપતણા ગુણ ગાવા, ચિત્તમાં અહનિશ ચાહે ;
તમામ નરપતિઓમાં તમને, સહુથી સરસ મરાહે ;
ભાળો એહ ભણી, રાણા એને રંક ગણી. ૨૨

પોરપતી દુઃખસાગરમાંથી, આજે આપ ઉગારો ;
કર પકડી તારો કેશવને, વહાલા કીર્તિ વધારો ;
એ ગુણ ગાનારો, નહિ ખીજનો ધાનારો. ૨૩

ભાવસિંહ ભૂપાલ ભાવથી, સર્વ સ્નેહિઓ સંગે ;
દીર્ઘાયુ બની આપ વિતાવો, કાઠી વરસ ઉમંગે ;
અંગે સુખ આપો, કેશવ કૃપા સદા કાપો. ૨૪

ગીતિ.

વાસવ સમ વૈભવને, ભાવ ભૂપતી સદૈવ ભોગવજો ;
કેશવ કીર્તિ તમારી, દ્વિતીયાના વિધુસમાન તિત વધજો. ૨૫
કુખેર સરખા કેશો, માન ભરેલા મહીપ મેળવજો ;
રાજનીતિએ રાણા, કેશવ રૈયત કળેથી કેળવજો, ૨૬

છત્રપતી છાંયાના, પામો અરિ આપના પરાજયને ;
 આપ સદા અવનીમાં, કેશવ જામો જશે કરી જયને, ૨૭
 રત્નાકરસમ રાણા, ઉઠેછે ઉર તરંગ દેવાના ;
 કેશવ કવિ કીધેલા, અક્ષર અવિચલ રસસ ! રે'વાના. ૨૮

મનહર.

મર્યાદા મહાન જેમાં સુંદર સુવર્ણતણી,
 સાચી રખવાળતા છે નિલ નિજ શુરની.
 વિજયની વેલિઓ વહાલાંને વિનોદ દેતી,
 આનંદ ઉપાવે કરી દૂર આધિ ઉરની.
 કેશવ કહીત ક્યારા ન્યાયના વિરાજે નીકા,
 ઉત્તમતા આત્રકેરી શોભા બમણી બની.
 પામો દાનજળનાં સદૈવ શુભ સિંચનથી,
 વાટિકા વિકાશ ભાવભૂપના સુયશની. ૨૯

॥ શુભં શ્રુયાત્ ॥

